

مهسعوود محهمهد

چهند هشارگه ييكي ريژماني كوردي

1976

له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد

«چه ند حه شارگه ییکی ریزمانی کوردی»

ئه ندانی کارای کۆر

مه سعود محهمه د

چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد- به غدا 1976

له کتیبخانه ی نیشتمانی به غدادا

ژماره 1100 ی سالی 1976 ی دراوه تی

من مطبوعات المجمع العلمي الكردي

«جملة من خفايا قواعد اللغة الكردية»

العضو العامل: مسعود محمد

مطبعة المجمع العلمي الكردي، بغداد 1976

ئاخاوتن به هۆی ئه وهوه که بی خۆپنوه ماندوو کردن و به دوادا گهران به سهر زار و زماندا تیده په پهریت، ده بیته کارئیکی خۆکردی عاده تیی وه که هه لستان و گهران و خواردن، بۆیه یه سهرله بهری یه کچوون دپته بهر ههست و هۆش و گۆشی مرۆقه وه. کاتیک فهرق به ئاسانی و زهحمه تی شوپنه جودا کانی قسه کردن ده کریت که بیگانه ی زمانه که خهریکی فیربوونی بیت و وه ک مندالی گاگۆله کردوو، ههست به جیی هه موار و له مپهر و ئاسته نگانگی بکات و جوداوازیان تی بگات.

له لایه ن ئاسانی و زهحمه تیی ئاخاوتنه وه، نموونه ی له ریزمان ساده تر، ده برینی دهنگه کانه وه که کابرایئیکی رۆژاواپی ناتوانی دهنگی لاهمه قه له وه که ی ناو وشه ی «الله» ده بریریت وه یا هه ندیک ئاخپوهر دهنگی «ح» ده که ن به «خ» وه یا دهنگی «ق» ده که ن به «ک» و هی تریش... ههر له بیرمه کاتیک رادیو په یدا بوو دانیشوانی ناوچه کانی کوردستانی عیراق که له سنووری ئیران نزیکن و له کۆنه وه ده میان له فارسی وه رده دا، گوپیان له وتووێژی تاران بوو به و شیوه فارسییه ره سه نه ی که له زاری تارانیه کانه وه ده ردیت و هیچ و بچوونییکی نییه له گه ل ئه و فارسییه شه قوپه قه ی کورده کانی دیوی کوردستانی عیراق قسه ی پیده که ن، به لایانه وه وابوو که خه لقی تاران نازانن به فارسیی دروست قسه بکه ن و زمانه که به خواروخچی له زاریانه وه ده ره هینن، چونکه وایان ده زانی له هجه فارسیه شکل کوردیه که ی خویان که به راوێژیکی کوردانه ی ده رده برن ههر خۆیه تی فارسییه که ی ناو گولستانی سه عدی و دیوانی حافظ، ئاگیان له وه نه بوو له هجه یئیکی ئه وان شیعری فارسی پیده خویننه وه وه که ئه وه ده بی که فارسیک به له هجه ی خۆی شیعری کوردی بخوینتته وه: نه هی خویان فارسی ده بی و نه هی فارسه کان کوردی ده رده چی.

به لئ، بنگومان زهحمه تیی کاروباری زمان ههر له ده برینی دهنگه کانی ئاخاوتنه وه ده ست پیده کات تا ده گاته کۆتایی زهحمه ته زۆر ئه سه مه کانی لایه نه یه کجار بزر و ورده کانی رێچکۆله تاریک و پینچه که کانی ریزمان.

من له م گۆته یه مدا به سهر ئاخپوهری عاده تیدا ده کشم و ده ری داویم له حیسابی ئاسانی و زهحمه تیی ده ستووهره کانی ریزمان چونکه سهرله بهری ریزمان و کاری تیکه هه لکیش و ئالۆزبۆزی ئاخاوتن و واتاده برین چشتیکی بیگانه و نااشنایه به لای ئه وه وه، بیگانه یی و نااشنابه تیشی له راده یئیکدا به چ فهرقیک ناکات له نیوان راسته شه قامه کان و باریکه رینگه کانی ریزمان به هۆی ئه وه وه که وا به لای ئه وه وه هه موو شه قامه ری و باریکه رینگاکان به تیکرای و بی جودایی کردن له به ینی سه ختی و هه مواری پیندا تیپه رینیانه وه یه ک چه شمه نداز و یه ک مه زرا و یه ک گوزه رگه پیکده هینن ئه ویش زمانه.

کابرایه کی نه خویندوو که ده لئ «شه کر ده کریم» به لای خۆیه وه شتیکی گۆتوه وه ک «لییان به داوینوه کردم» ههر دوو کیان قسه ن و له زاره وه ده ردین.

ئه وه ی راستی بی، له م نووسینه مدا خوینده واری عاده تیشم له حیسابان ده رهاویشتوه، به و لای خوینده واری عاده تیه وه ئه و رۆشنیهره شم تینه خویندۆته وه که ده خلیکی رۆشنیرییه که ی به سهر ریزمانه وه نییه چونکه ههروهک له باسه کانی سه ربه فه له کدا حیسابیک بۆ رۆشنیری خۆ ته رخان نه کردوو زانستی «فه له ک» ناکرئ ههروه هاش له باسی وردی ریزماندا حیساب بۆ رۆشنیری خۆ ته رخان نه کردوو ریزمان ناکرئ.

نووسینه که م روو له و ریزمانشناسانه ش ناکات که راهاتوو ی باسه بهرچاو و ناوده ر کردوه کانی ریزمانن وه ک باسه کانی «ناو، ئاوه لئاو - کار، ئاوه لکار - چاوگ و قه دی کار...» هتاد، که وا تیکرایان سه ره تا و روو که شتیکی

رېزمانن، هيندهش عاده تين له وانه له هه موو زمانیکدا سهره باسی بیده مه ته فقه بن وهک پیست و گوشت و ئیسک که هه موو ئاده میزاد خاوهن پشکن تییاندا. به راستی ئەم هاو به شیییه ی زمانه جودا کان له گه لیک سهره باسی رېزماندا یه کیکه له و هویانه ی وا ده کا گه لیک له رېزمان شناسه کانمان ده ستووره کانی زمانیکی وهک ئینگلیزی وه یا پرووسی وه یا عهره بی بگوینزه وه بۆ ناو رېزمانی کوردی ئیتر ورده ورده لایه نه تایه تییه کانی کوردیش بخه نه ژیر حوکمی ئەو ده ستوورانه وه که ئە گهر له سهره تاوه به جۆریکی سهره بخۆ له رېزمانی کوردی توژینه وه یان کردبایه هه رگیز بیران بۆ ئەوه نه ده چوو ئەو تایه تییه بخه نه ژیر حوکمی که وه که خرمایه تی نییه له گه لیاندا. خواستنه وه ی ده ستووری زمانی بیگانه وای کرد به شیک له رېزمان شناسه کان بلین ههروهک وشه ی are له رسته ی we are brave دا پتی ده گوتری verb to be ده بی راناوی «ین» ش له رسته ی «ئیمه تازاین» دا هه ر به verb to be حساب بکریت.

من له م نووسینه دا نه ختیک به ولای باسه به رچاوه کانی رېزمانه وه بۆ ناو هه ندیک له حه شارگه کانی ده ستووراتی رېزمانی کوردیه وه ده رۆم که له نووسینی لیره به پیشه وه دا باسیان نه کراوه، وا بزانه هه ستیشیان پی نه کراوه مه گه ر ناوانه ییک خۆم به شیوه ییکی خیرا به سهر به شیکاندا تییه ریبیتیم ته ویش به پی داخوازی ئەو باسه ی پرووی خامه می له و حه شارگه کردییت.

له کوردیدا تایه تییه ئەوتۆ هه یه بهر هه یچ یه کیک له ده ستووراتی رېزمانه کانی ده ره وه ی کوردی ناکه ویت، بگره له رېزمانی کوردیشدا جارئ هه یچ ده ستووریکی بۆ دانه ندراوه، هیندهش تایه تی و بیمانه نده ره نگه زه حمه ت بی ده ستووریکی راست و ره وان و بیگری بۆ بدۆزریته وه وهک له م دوو نمونه یه دا هه ست به زه حمه ت بوونی دۆزینه وه ی ده ستوور ده که ین:

1- ده مگرن.

2- ده یانگرتم.

رسته ی یه که م «ده مگرن» کاری ئاینده (مضارع) ی تیدا به کار هاتوه، رسته ی دوهم «ده یانگرتم» کاری رابردووی به رده وام (ماضي استمراري) تیدا به کار هاتوه.

تایه تییه سه یره که له وه دایه: راناوه لکاوه کان که هی که سی یه که می تاک «م» و که سی سییه می کۆن «ن، یان» له هه ر دوو رسته شدا که سه که ی یه که م «مفعول» و که سه که ی سییه م «فاعل»، زۆر به سه یری جیگۆر کئی ده که ن، واته راناوی «م» که له رسته ی یه که مدا پیشکه وتوه «ده مگرن» له رسته ی دوهمدا پاشکه وتوه «ده یانگرتم»، راناوی «ن» یش که له رسته ی یه که مدا دواکه وتوه له رسته ی دوهمدا ده بیته «یان» و وهک فاعل ده چیه ئەو جیگه یه ی که راناوی «م» وهک مفعول گرتبوویه وه.

تا ئیستا ته عللیک به خه یالاندا هاتی له م جیگۆر کئییه دا هه ر ئەوه یه بگوتری ئەو راناوه ی بکه ویته دوا ی نیشانه ی «ده» له کاری مضارعا ده بیته «به رکار» (مفعول) ئەوه ی بشکه ویته دوا یه وه له رابردووی به رده وامدا ده بیته «کارا» (فاعل). به لām ده بینی ئەم قسه یه بریتییه له دووباره کردنه وه ی مه ته لی جیگۆر کیکه بی ئەوه ی هه یج ته عللیک به ده سه ته وه بدات وهک ئەوه ی بلیم «بۆیه زه وی شان بۆ خوی راده کیشیت چونکه هیزی راکیشانی هه یه» که ئەمه به ته واوی وهک ئەوه یه گوتبیتیم «بۆیه زه وی شان بۆ خوی راده کیشیت چونکه شان بۆخوی راده کیشیت».

تاكوو تاييه تيه مه ته لايويه كه ي نمونه كاني سه ره وه باستر روون بيته وه و پتر سه يري بينه ر بهينته وه له هه ردوو نمونه دا راناوي كه سي يه كه م ده خه مه دواي نيشانه ي «ده» ي مضارع وه:

1- ده مگرن

2- ده مگرتن

له م دوو نمونه يه دا راناوه كان له جيگه ي خويان ماونه وه، به لام له بهر گوواني صيغه ي كاره كه له مضارع وه بو رابردووي به رده وام له نمونه ي يه كه مدا «به ركار و كارا - مفعول و فاعل» ن، له نمونه ي دوه مدا (كارا و به ركار - فاعل و مفعول) ن.

ئه م خوگو ريبه ي كه راناوه كان له م نمونه دا ده يكه ن يه كيكه له و تاييه تيانه ي زماني كوردي كه وا نه له هيچ زمانكي تر دا ديتومه و نه هيچ ته عليكي ريزمانيش تا ئيستا توانيوه تي شيوه ي مه ته لايه تي له سه ر هه لگريت. ئه وه ي راستي بي نه ك له زماني غه يري كوردي، بگره له هه موو له هجه ئاخاوتنه كاني كورديش ئه م خوگو ريبه په يدا ناييت هه ر چند شتيكي زور بنجي و گرنيگيشه له و له جانه ي كه ئه م ته رزه رستانه له ئاخاوتندا به كار ده يتن چونكه يه كه ميان صيغه ي هه ره بنجيه كه ي ئاينده يه و دوه ميشيان صيغه هه ره ره سه نه كه ي رابردووي به رده وامه كه يه كيكه له چوار صيغه بنجيه كه ي رابردووي خه به ري به تيكرابي. له جيگه ي مناسبه ئه م نووسينه دا به شيك له مه ته لايه تي نمونه كان هه لده يترت و روون ده كريت...

من كه هاتم سه ره باسه كه م ناونا «حه شارگه» مه به سم ئه وه بوو ليكو لينه وه كه م له بابته ي ئه وتو بيت نه ك ته نها له رووي ورديبه وه خو ي له باسه كاني تري ريزمان جودا كرديته وه، به لكوو سه ره راي ورديبه نابه رچاويشي جودا كه ره وه يكي بيت. نابه رچاويش هه ر ئه وه نيه شته خو بزر كرده وه كه به رده ي به سه ردا هه لكيشراييت يا خزايبته تاريكاييه وه:

نه ديتراني شتي بي سه ريوش، وه ك جووجه له ي كه و و سويسكه كه چاو فه رقيان بي ناكات هه رچه ند تيكه ل به و به رد و داره شن كه وا له به ر ده ست و ده ماندان، ئه و نه ديترانه ش هه ر ده بيته وه نابه رچاوي وه ك ئه و نمونه ي تازم هيناوه بو جيگو ريكاني راناوه كان كه هه موو كورديك روژانه ئه م جوژه به كار هينانه ي راناوان به سه ر زاريدا ديت به لام زمانشناسه كانيش هيچ هه ستيكيان به گوواني راناوه كان له فاعله وه بو مفعول نه كرده، ئه گه ر هه ستيان بيكر دبا جاريكيان خويان لي به ده نگ ده يتا و ته عليكيكيان بو په يدا ده كرد. له گه ل ئه مه شدا من له باسي راناو، ئه مجاره يان، گوشه ي تري وه ها شرايه وه ده خه مه به ر نيگاي خوينه رانه وه كه وا هه رگيز به هيچ جوړيك قسه ي لي نه كراييت و خامه ي هيچ يه كيك له نووسه راني كورد و كوردي بو خوار نه بوويته وه، وه ك دواتريش بو ت ده رده كه وي نابه رچاويي ئه و گوشانه له نابه رچاويي جووجه له ي كه و و سويسكه ش پتره چونكه گوشه ي ئه وتون وجودي سه ره به خويان نيه، به لكوو له ئاكامي به راورد كردن و به يه كتر گرتن و ليكدانه وه ي ئه وتويي وجود په يدا ده كهن هه ر وه ك ئاكامي موعاده له ي ريازي به شيوه ي Potential وجودي هه يه كه له عه ره يدا يي ده لي «وجود بالقوة» نه ك «وجود بالفعل». كه سه ر هه ييشته ئه و باسانه ي راناو بو ت معلوم ده بي چه ند نابه رچاو و پشتپه رده ن.

وه ك ده زانين حه شارگه جيني خو تيداشار دنه وه ويا شت تيداشار دنه وه يه، كه جيگا كه له وانه بوو ده رووني ديار بيت ويا به يه كه م نيگا بديتريت به حه شارگه ناشيت. باسي ريزمانيش كه به عاده ت باسيكي وشكي زانستي دوور له عاتيفه و ئارايشت و هاتوچوي سوز و دل و ئاره زوي مرو فانه يه، نه ختيك ته رايي و تاموشام په يدا ده كات كه

به هۆی وردپینوی و ليقوولبوونهوهی زیاد له عادهتهوه هم مهنزه رگۆریی تیدا پهیدا دهبیئت و هم به ناچارى بۆ مهبهستى روونکردنهوه لایه نیکى زاتى مرؤفانهشى تیکه ل دهبیئت چونکه هیتانهوهی تهعلیلی دووره دهست بۆ مهفهوومکردنى راستیى ورد و شرایه وه سهرده گه یهنى به هه لدانه وهی سه ربؤش له رووی ئه و نیازه نهیئیه به نهفسدا رۆچوانه ی له کۆنه وه وای له خاوه ن زمان کردوه دهستوورى له عاده تبه دهر بۆ ده برینى واتای له عاده تبه دهر پهیدا بکات، ئه مه ش راسته وخۆ رژانى نهفسه بۆ ناو بابه ت.

1- حەشارگەى «راناو»

راناو لە ھەموو زماندا جىگەى قسە لىکردن و لىكۆلىنەوھەى، زۆرىشى لەسەر نووسراوھ تەنانەت خۆم گوتارىكى 120 لاپەرھەىم لەسەر ھەندى بارى راناوى كوردىيەوھ نووسى، لە بەرگى دوھمى گۆقارى كۆردا بلاو كرايەوھ. چى لىرەدا بە لايەنىكى شرايەوھى راناوى كوردى دەھىنرەتتەوھ پىش نىگاي بىنەرانەوھ گۆشەيىكى زۆر تەسك و بىزى راناوھ كەوا ھەرگىز لىرە بە پىشەوھ قسەى لى نەكراوھ، رەنگە زىھنى كەسى ترىشى بۆ نەچووئىت چونكە ھەر كەسىكى باسەكەم لەگەلدا كوردىتتەوھ بە تەواوى بۆى نوئى بوھ.

لىكۆلىنەوھ كەش لە بارى ھەندى تايبەتتى ئەو بەشەى پى دەلین «راناو لكاو» كە تەعبىرىكە يەكسەر لە زاراوھ كەى عەرەبى «ضمير متصل» ھوھ وھرگىز دراوھ تە سەر كوردى. من لە گوتارە باسكراوھ كەى سەرەوھدا نارەزايى خۆم لەم زاراوھەى «راناو لكاو» دەبرىوھ لەو رۆوھ كەوا تايبەتى و خەسلەتە يەكجار بىمانەندەكانى ئەو تەرزە راناوھى زمانى كوردى لە بن سىبەرى تىرى ئەو زاراوھ چاوغەلەتتەندا دەشرىتتەوھ و دەورە ھەرە گرنگەكەى لە پىكھىنانى رستەى واتادارى يەكجارەكى بىنموود دەئىت.

من پىشنىارم ئەوھوو زاراوھى «راناو چالاك» ى بۆ بەكار بىت ھەر بەو پىشەش زاراوھى «راناو مەند» بكرىتە جىگرى «راناو نەلكاو» ھۆى پىشنىارەكەشم لە گوتارەكەدا رۆون كراوھتەوھ، كەسىك بىھەوئى لە گۆشەى نىگام بگات دەبى بگەرەتتەوھ بۆ خويئندەوھى گوتارەكە.

وادەزانم باسى ئەم حەشارگەىش ھەر لە بىجىبى و نالەبارى زاراوھى «لكاو - نەلكاو» زياد دەكات.

با بىنە سەر چەقى باسەكە:

دەزانىن راناوى چالاك (لكاو) لە كوردىدا¹ دوو جۆرە:

- 1- راناوى چالاكى كارى «تپەررى رابردوو» (ماض متعد)
- 2- راناوى چالاكى كارى «تپەرپەرى رابردوو» كە ھەر خۆبەتى لە كارى ئايندەدا چ تپەر بىت چ تپەرپەر.

راناوھ چالاكەكانى تپەررى رابردوو وھك دەزانىن ئەمانەن:

- «م» - بۆ يەكەم كەسى تاك وھك: كردم
- «مان» - بۆ كەسى يەكەمى كۆ وھك: كردمان.
- «ت» - بۆ كەسى دوھمى تاك وھك: كردت.
- «تان» - بۆ كەسى دوھمى كۆ وھك: كردتان.
- «ى» - بۆ كەسى سىبەمى تاك وھك: كردى.
- «يان» - بۆ كەسى سىبەمى كۆ وھك: كرديان

راناوھ چالاكەكانى تپەرپەرى رابردوو و ھەموو ئايندەبىنكىش ئەمانەن:

- «م» - بۆ كەسى يەكەمى تاك وھك: ھاتم، دىم، دەكەم

¹ - بەراستى دەبى بلین لە ھەجە ئاخوتنى كوردستانى خواروو، چونكە لەھجەى سەروو ھەموو راناوھ چالاكەكانى تپدا دەرنەكەوئىت.

- «ین» - بۆ کهسی یه کهمی کۆ وهک: هاتین، دین، ده کهین
- «یت، ی» - بۆ کهسی دوهمی تاک وهک: هاتیت، دیت، ده کهیت، یاخود هاتی، دتی، ده کهی،
- «ن» - بۆ کهسی دوهمی کۆ وهک: هاتن، دین، ده کهن
- کهسی سییهمی تاک ئەم راناوهی نییه
- «ن» بۆ کهسی سییهمی کۆ وهک: هاتن، دین، ده کهن.

سرنجیکی سه ریپیی دهری ده خا کهوا پینج راناوی کۆمهلهی یه کهم هه میسه له دوا کاری تپهردا دین، ده سزانین له رووی هیزه وه تپهردا له ژوو رووی هه موو کاره کانه وه دیت. لیره دا ده بی به بیر خویته ری بینمه وه. کار له رووی هیزه وه سی پله ی هه یه:

- یه کهم: کاری تپهردا که هیزه کهی ته نها به «کارا - فاعل» دابین نابیت و «به رکار - مفعول» داوا ده کات.
- دوه م: تینه پهری عاده تی وه ک «هات، چوو، گه یشت، رۆیشت، نیش...» که له ویدا کارا به خوایشتی خۆی کاره که ده کات.
- سییه م: تینه پهری هه ره بیتهز که له عه ره بیدا پیی ده لین «افعال المطاوعة» و من له کوردیدا بیان ده لیم «کاری روودان» که فاعله که یان خوایشتی نییه له و شته ی روو ده دات. صیغه ی هه ره به رچاوی کوردی بۆ ئەو کارانه ئەوه یه کۆتایه که ی له رابردوودا به ده نگی «ا» دیت و له ئاینده دا «ا» که ده بیته «ی»، وه ک: ترازان، پسان، سووتان، دران، لوان، لکان، سوان، کولان برژان.. ئەمه ش جووری «تصریف» یانه له رابردووه بۆ ئاینده و نیشان ده دات که ئەلفه که یان ده بیته «ی»:
- ئیوه - برژان - ده برژین - لکان - ده لکین
- ئیمه - سووتاین - ده سووتیین - برژاین - ده برژیین
- من - ترازام - ده ترازیم - کولام - ده کولیم

ده نگی ئەلفی کۆتایی کار ئەگه ر هی «مطاوعة - روودان» نه بیت له ئاینده دا به دیار ناکه ویته وه چ تپهردا بیت چ تینه پهر. نمونه ی وه ک:

- کیلام - ده کیلم - ناگوتری: ده کیلیم
- پیواتان - ده پیون - ناگوتری: ده پیوتین

نمونه ی تینه پهری عاده تی وه ک:

هه لستام - هه لده ستم ناگوتری: هه لده ستم

صیغه ی تریش هه یه بۆ کاری روودان به لام هینده ی کاره ئەلفیه کان به رچاو نین وه ک: خشین، له رزین، به زین [به واتای له شهردا هه لاتن نه ک غاردانه ی به ئاره زۆ]، رزین، جمین [وه ک: ریگا که جمی - واته هه ره سی کرد].

پنویسته لیږه دا ټووهش بلیمه وه [چونکه له نووسینی ترمد ا گوتومه] صیغه ی «کاری کارابزر» (الفعل المبني للمجهول) له کوردیدا به تهواوی و له هه موو روویکه وه وه ک کاری روودانی ټلفی گهردان ده کری و وه ک ټوویش راناوی کاری ټینه پهری بو به کار دیت چونکه به راستی ټوویش له وپهری بیټیزیدا به، وه ک:

- دیتران، ده دیترین
- خوراین، ده خورین
- گیرام، ده گیریم... هتاد

مه به ست له م روونکردنه وه یه ټووه بوو که بیکه مه پیسه کی بو چونه نیو چه شارگه ریزمانیه که ی باس لیکراو: راناوه کان به پنی هاتنیان به دوا کاری رابردووی به هیژ و بیټیزدا، خویشیان دابهش ده کرین به چند به شیک له رووی هیژ و بیټیزیه وه.

- یه که م: ټو راناوانه ی هه میسه له دوا کاری رابردووی ټیپه ره وه دین و هه رگیز ناچنه دواوه ی کاری ټینه پهر. ټو راناوانه بریتین له: مان، ت، تان، ی، یان
- دوهم: ټو راناوانه ی [راست ټووه یه بلیم ټو راناوه ی] ده چنه دوا ی رابردووی ټیپه ر و ټینه پهره وه. له م بابه ته یه ک راناو هه یه ټوویش راناوی که سی یه که می تاکه «م».
- سییه م: ټو راناوانه ی هه میسه له کوټایی رابردووی ټینه پهره وه دین، که ټه مانه ن:
 - ی ن - بو که سی یه که می کو، وه ک نوستین
 - ی ت، ی - بو که سی دوهمی تاک. وه ک: نوستیت (نوستی)
 - ن - بو که سانی دوهم و سییه می کو وه ک: نوستن.

تا ټیره کاریکی کردیتیم، زیاد له وه ی نووسه رانی تر کردیتیان، هه ر ټووه یه که راناوه کانم له رووی هیزه وه کرد به سی پله، به لام جاری ټه نجامه هه ره گوره که ی ټم دیارده ریزمانیه ماوه له چه شارگه ده ربه ټیریت. من له نموناندا کاری رابردوو ده هیتمه نیو رسته کانه وه چونکه نامه وی لیږه دا به دریزی هه موو سه روبه ریک و ټه نجامیکی دوور و نزیکي ټم دیارده یه بکوتمه وه له بهر زیده دریزی و ټالوزبلوژی باسه که، ناوناوه بیکیش، به نیازی پتر روونکردنه وه، نمونه له غهیری رابردووش ده هیتمه وه. هو ی بایه خدانشم به رابردوه وه له وه وه دیت که هه ر خو یه تی پله ی هیژ و بیټیزی کاره کانی تیدا به دیار ده که ویت چونکه دیتمان له «ټاینده - مضارع» دا راناوه چالا که کان ناگورین له ټیپه ره وه بو ټینه پهر.

ټیستا دیمه سه ر روونا ککردنه وه ی ده روونی چه شارگه که:

له کاری رابردووی ټیپه ردا که راناوی چالا کی به هیژ و ناوه ندی وه یا ناوه ندی و بیټیز کو بوونه وه هه میسه راناوه به هیژ تره که ده بیته کارا (فاعل) و بیټیزه که ش ده بیته بهر کار (مفعول)، هه ر چه ندیکیش جینگه یان به یه کتر بگوریته وه و راناوه به هیژه که له شویتنی بهر کار دانیت و بیټیزه که ش بخه یته شویتنی کاراوه هه میسان راناوه به هیژه که هه ر به کارایی (فاعلی) ده میتنه وه.

ده زانین له رابردووی ټیپه ردا کارا (فاعل) بهر کار (مفعول) ه که ده خاته پیسه خو یه وه وه ک ده لی:

- نانم خوارد
- گوشتمان کړی
- چیرؤکت نووسی

هر به و پيېش که راناوی چالاک (واته راناوی لکاو) به دوا یه کتردا دین راناوه که ی پيشه وه ده بیته بهر کار و نه وهی دوا ییش ده بیته کارا، به لام که راناوه کان له دوو پله ی جوداوازی هیژدا بوون هه میسه هیژداره که ده بیته کارا:

- دیتمن - واته من ئیوه وهیا ته وانم دیت
- دیتنم - هه میسان به واتای من ئیوه وهیا ته وانم دیت (له هجه ی پژدهر).

له م نمونه یه دا راناوی «م» له پله ی ناوه ندی هیژدایه، راناوی «ن» یش له پله ی بیه یزی ته واودایه بویه هر «م» ه که ده بیته فاعل. به لام که راناوی «م» له گه ل راناوی «ت» ی که سی دوه می تاکدا هات هه میسه راناوه که ی «ت» ده بیته فاعل:

- دیتمت - واته تو منت دیت.
- دیتتم - هه میسان به واتای تو منت دیت.

که ویستت بلئیت «من تو م دیت» ده بی راناوه بیه یزه که ی که سی دوه می تاک به یئیت که «یت، ی» ه: «من دیت میت» (وهیا دیت می). له م نمونه یه ی «دیت می» راستیه کی گوره خو به دیار ده خات:

ته گهر له گوته ی «دیت می» مه به ست که سی دوه می تاک بوو و «ی» که کور تکرایه وه ی «یت» بوو راناوی «م» فاعله و «ی» ه که مفعوله. به لام ته گهر له گوته ی «دیت می» دا راناوه که ی «ی» بو که سی سیه می تاک بوو ته وسا ته و ده بیته فاعل و راناوه که ی «م» ده بیته مفعول چونکه راناوی «ی» بو که سی سیه می تاک به هیژ تره له راناوی «م» جیگا که شی جیگه ی فاعله چونکه که وتوته دواوه ی راناوه که ی تر. که واته له رسته ی «دیت می» دا ته گهر مه به ست «دیت میت» بوو راناوی «م» فاعله و «ی - یت» مفعوله، به پیچه وانه ی ته وه ی راناوه که ی «ی» بو که سی سیه می تاک بیت که ته وسا «م» ه که ده بیته مفعول و «ی» ه که ش فاعل.

له م دستوره وه ده زانری ته گهر دوو راناوی به هیژ له کاری رابردووی تیپه ردا کوبوونه وه راناوه که ی پيشه وه ده بیته مفعول و هی دواوه ش ده بیته فاعل به پیی دستوره ی گشتی ریژمان وه ک که له هه ندی شیوه ئاخاوتندا ده لئین «دیتمانیان - واته ته وان ئیمه یان دیت». به لام راستر ته وه یه له ته ک راناوی به هیژدا که بیته فاعل راناوی بیه یزه به کار بیت وه ک مفعول. باشر و دروستر ته وه یه بگوتری «دیتیانین - به واتای ته وان ئیمه یان دیت» که به پیی دستوره ی راناوی بیه یزی «ین» بو که سی یه که می کو وه ک مفعول هاتوته وه.

ئیمه که راناوی «م» له پش و له پاشی راناوی فاعل به کار دیتین و ده لئین «دیتمان، دیتیانم» له هه ردوو حالیشدا «م» ه که مفعوله بویه یه چونکه راناوی «م» له پله ی ناوه ندی هیژدایه و به فاعلی و به مفعولی هر وه ک خو ی ده میئیته وه، به لام راناوه به هیزه کان شیوه ی بیه یزیان هه یه که بیته مفعول که واته چاکتر ته وه یه له حالی مفعولیدا شیوه بیه یزه که یان به کار بیت.

له ئاینده (مضارع) دا دهستووریکي گشتی هه یه که بریتیه له وهی راناوی لکاوی دواي نیشانهی ئاینده که دهنگی «ده» یه [له شیوهی سلیمانی دهنگی «ته» یه] هه میسه ده بیته مفعول له بهر ئه مه که ده لئی «ده تان بینم» راناوی «تان» مفعوله و راناوی «م» فاعله، ههروه هاش که ده لئی «ده تان بینن، ده یان بینن» له هه موو حالدا راناوه که ی دواي «ده» ی ئاینده مفعوله.

لیره دا دیمه نیکی به رواله ت سهیر دیته پیش چاو: راناوه به هیزه کان بوونه ته مفعول و بیه یزه کانیش فاعل. هوی ئه م دیارده یه له وه وه دیت که راناوی لکاوی فعلی «ئاینده - مضارع» هه میسه بیه یزه هه رچهند فاعلیشه، وانا له گوته ی «ده بینن» دا راناوی «ین» فاعله و ده بی فاعل بیت ئیتر به ناچار ی راناوی به هیزی که سه کان وه ک مفعول دیته وه له مضارع دا چونکه مومکین نییه (وه یا خود په سه ند نییه) له مضارع دا راناوی بیه یزه به غهیری فاعلیه ت بیت.

ئه م تیبینییه ی هاتنی راناوی بیه یزه کانیش بو کاری ئاینده و هی به هیز بو رابردووی تیپه ر جاریکی تریش له سرنج گرتن له صیغه ی رابردووی به رده وام تیده خویندریته وه:

وه ک ده زانین صیغه ی «رابردووی به رده وام - ماضی استمراری» نیشانه ی ئاینده ی له پیشه وه دیت وه ک که ده لئین «ده مان دیت، ده ی خوارد، ده تان بیست» - (لیره دا کاری تینه په رمان پیوست نییه چونکه ده مانه وی بزانی کارا و بهر کار و چو ن رهفتار ده که ن، دیاریشه له کاری تینه په ر بهر کار په یدا نابی).

گوتمان له کاری ئاینده دا هه میسه مفعول ده که ویته دواي نیشانه ی «ده» ی ئاینده وه، وه ک «ده مگرن، ده مبین...» به لام له رابردووی به رده وامدا چونکه کاره که ئاینده نییه و رابردوه، نیشانه که ی «ده» سروشتی خو ی دۆراندوه و له وه ده رچوه نیشانه ی ئاینده بی، بو یه یه ئه و راناوه ی به دوا «ده» که دادیت راناوی فاعلیه نه ک مفعول راناوه که ی مفعولیش که ده که ویته دواي فعله که وه راناوی بیه یزی مفعوله وه ک که له رابردووی عاده تی ده لئی: «هه لیان گرتم، رایان گرتم». ئه م راستیه یه مه ته له که ی:

• ده مگرن (ئاینده - مضارع)

• ده مگرتن (رابردووی به رده وام)

روون ده کاته وه: وه ک ده بینیت، دۆزینه وه ی ئه م دیارده یه ی به هیزی و بیه یزی راناوی چالاک (لکاو) رووپه ره ییکی هه لئه درایه وه ی ریزمانی کوردی هه لئه داته وه که له ویدا نه ینی و نه زانراوی هوی به شیک له رهفتاره سهیره کانی راناوی لکاو دیته ناو جغزی ئاشکرای و زانراوییه وه.

هه لدانه وه ی رووپه ره ی ئه و توپی له تاکه ری لیکۆلینه وه ی ره سه ن و سه ره خو ی زمانه که مانه وه مومکین ده بیته، هه رگیز به روونا کای خواسته وه ده ستووراتی ریزمانه بیگانه کان حه شارگه ی هینده خو مالی روشن نابیته وه.

2- حەشارگە ی پاشگرە کانی «کار»

لە نیوان ریزمانشناسە کانی کورددا وا رۆیشتووە کەوا تەنھا دوو پاشگری کار ھەبە لە زمانی کوردی ئەویش پاشگرە کانی 1- «اندن» 2- «هوه» (یاخود «وه» بەلای ھەندی کەسەو) وەک دەلیی «برژاندی، برژایەو، برژاندییەو...». بیگومان ئەم دوو پاشگرە پاشگری ھەرە بەرچاوی زمانی کوردین. وا دەزانم زێدە بەرچاوبوونی ئەوان وای کردووە پاشگری تری نابەرچاوی (ئەگەر ھەبن) لە زمانی کوردیدا بەجاریک بزربوون و چوونەتە حەشارگە ی نابەرچاوییەو.

پاشگری تر غەیری ئەم دووانە، نەختیک بە خۆ ماندووکردن و وردبوونەو و لێدانەو دەردەکەون. من لە سەرنج راگرتنی خۆمدا سێ پاشگری تری بیگومان و یەکیکی گومانایم دۆزیووەتەو. دوور نابینم ھی تریش ھەبن. لە سێ پاشگرە بی گومانەکان یەکیکیان وەختە بچیتە ناو چاوانەو کەچی ناشدیتری وەیاخود بابلیم تا ئیستا ھەستی پی نەکراوە وەک پاشگر.

بەراستی نەدیتنی ئەو پاشگرە لە لایەن ریزمانشناسانی کوردەو چ تەعلیلیکی دلخۆشکەرەو ھی، ھێج کامیکیش لەو ریزمانشناسانە بایی سەری دەزری عوزری نەدیتنی پاشگرە کەیان بە دەستەو ھی مەگەر عوزری نەبوونی ناوونیشان و سەروسوراغیکی لە ریزمانی بیگانەدا، بەتایبەتی ریزمانی فارسی کە لەویدا باس و خواسی «اندن» ھەبە لە تەک «انیدن» دا. دیارە دیتنی پاشگری «هوه» پێوستی بەو ھی نێو لە زمانی تردا نمونە ی ھەبی چونکە بوخۆی لە کوردی ھەندە زەق و بەرچاوە لە وانە نێو نەدیتری،

لە پێشەو ھەبە سێ پاشگرەیان دەکەم، ئەویش «ا» یە لە کاری وەک «ترسا، سووتا، نووسا، برژا...» دا کە صیغە ی رەسەنی روودان. ئەم پاشگرە لە ژێر سیبەری «اندن» دا بە تەواوی نادیار بوە و نیگای کەسی بو نەچووە کە حیسابیکی پاشگرەبوونی بو بکات. لەگەڵ ئەمەشدا ھەر لە ریی بە کارھێنانی «اندن» ھەو پاشگرەبوونی «ا» بە ئیسات دەگات.

وشەییکی وەک «ترس» بە ھۆی «اندن» ھەو دەکریتە «ترساندن» و فعلە کەش دەبیتە فعلیکی پاشگردار. لەمەدا چ ئیعتیراز نێو چونکە راستییە کی بی دەمەتەقەبە، بەلام دەبوو بەبیرماندا بیتەو و شە ی «ترس» بەر لەو ھی بە ھۆی «اندن» بیتە «ترساندن»، بە ھۆی «ا» بو تە «ترسا».

لێرەدا رەنگە ئیعتیرازیکی بگرت و بگوترت ئەم دەنگە ی «ا» لە کۆتایی کارە کەدا بە شیکێ ئەسلی کارە کە یە وەیاخود شیوہییکی تصریفیە نەک پاشگر، بەلام نەختیک بەراوەردکردنی کارە کە لەگەڵ ھی تری وەک ئەودا کە بە روالەت «ا» یان لە کۆتاییدا ھەبە پیمان دەسەلمینتی ئەم «ا» یە پاشگرە نەک شیوہی تصریف وەیا پیتی ئەسلی و شە یە:

ھەموو ئەو فعلانە ی غەیری «روودان - مطاوعة» کە دەنگی «ا» لە کۆتایاندا ھەبە کاتیک کە دەخرتە گەردانی داھاتووە دەنگە کە ی «ا» یان تێدەچیت و نامینیت، لەمەشدا فعلە کە تێپەر بیت وەیا تینە پەر فەرقیک ناکات بە نمونە:

- کیلام - دە کیلم
- ھینام - دە ھینم
- راوہستام - رادەوہستم
- ویرام - دەویرم

بهلام له فعلی «ترسام - سووتام» دا دهنگه که ی «ا» له ټاینده دا به دیار ده که ویتته وه له شکلی «ی»:

- ترسام - ده ترسینم
- سووتام - ده سووتینم

ټه مهش به ته واوی وه ک گورانی ټه لفه که ی «اندن» له بو «ی»:

- ترساندم - ده ترسینم
- سووتاندم - ده سووتینم

رِهسه نیوونی ټه دهنگه ی «ا» له کاری وه ک «ترسام، ترازام...» دا له گه لیک رووی تره وه به ټیسپات ده گات یه ک له و رووانه ټه وه یه که ده بینین له حالی پیکه ټینانی «اسم فاعل مرکب» له کاری ټینه په ردا هه همیشه ټه م «ا» یه به دیار ده که ویت وه ک به شیکي بنجی وشه:

- خیراسووتاو - ناگوتری: خیراسووت
- هه همیشه ترساو - ناگوتری: هه همیشه ترس

له حالیکدا که کاری ټینه په ری عاده تی بکریته «اسم فاعل مرکب» سوانی به سه ردا دیت وه ک:

- به رهه لست - نه ت گوت: به رهه لستاو
- تیژرؤ - نه ت گوت: تیژرؤیشتوو
- هه لکه هوت - که بلپی «هه لکه وتوو» صیغه که هی اسم فاعلی عاده تییه وه ک تیر نوستوو، زور رؤیشتوو....
- تیپه ر - نه ت گوت: تیپه ریو که اسم فاعلی عاده تییه.

چهند ټاشکرایه که هه بوونی یه ک صیغه ی «اسم فاعل مرکب» له فعلی وه ک «سووتا، برژا» دا به لگه ی بنجیوونی دهنگه که ی «ا» ی کوتایي فعله کانه وه ک پاشگر، که لادانی مومکین نییه.

ټه م ټیبینییه ی دروستبوونی «اسم فاعل مرکب» پتر بنجیوونی «ا» که ی «سووتان، برژان... هتد» ده رده خات که بیین «اسم فاعل مرکب» ی فعلیک سه یر که ین که «اندن» ی ټیدا بیت وه ک:

- ده ماربزوین
- شه رهه لگیرسین
- ټاو کولین

دهبیین لهه نموونانه شدا ئهلفه که ی «اندن» له صیغه ی مضارعدا بوه به «ئ» و تیکه ل به پیکهینانی اسم فاعله که بوه، واته چونکه ئهلفه که بنجیبه له فعله که دا هه ر ماوه ته وه و تینه چوه.

تهنها فهرقیکه هه بی له نیوان قابلیه تی «سووتان و سووتاندن» هه ر ئه وه یه که وا «سووتاندن» صیغه ییکی تریشی هه یه بوو پیکهینانی «اسم فاعل مرکب» ئه ویش له رابردووی فعله که وه وه رده گیریت وه ک:

- دار سووتاندوو
- گوشت برژاندوو
- دیوار رماندوو

ئهم صیغه زیاده ی «سووتاندن» له چاو «سووتان» له وه وه دیت که هه موو فعلیکی تیپه ر دوو صیغه ی «اسم فاعل مرکب» ی هه یه نه ک ته نیا ئه و فعلا نه ی «اندن» یان به دوادا هاتوه وه ک:

- گوشتخوور، گوشت خواردوو - گوشت برژین، گوشت برژاندوو
- تاردپیو، تارد پیواو - تارد رژین - تارد رژاندوو
- جلشور، جل شوشتوو - جل درین، جل دراندوو

ئهم به رده و امبوون و مانه وه ی ئهلفه که ی صیغه ی روودان هه ر وه ک ئیسپاتی ئه وه ده کات که ئهلفه که پاشگر و پیکهیننری فعله که یه، له هه مان کاتدا هه ر خو یه تی ده بیته هو ی گومانکردن له و پاشگره ی که زووتر گوتم پاشگریکی گوماناوییه چونکه پاشگره گوماناوییه که له صیغه ی ئاینده دا به ده ر ناکه ویتته وه، ئه مه ش نموونه ی روونکردنه وه:

له وشه ی «تهقه» به هو ی پاشگری «اندن» وه فعلی «تهقاندن» په یدا ده بی. لیره شدا به رله وه ی بگه ینه «تهقاندی» فعلیکی تری تینه په ر هه یه ئه ویش فعلی «تهقی» یه... ئهم فعله «تهقی» ش به هو ی دهنگی «ی» په یدا بوه، که واته ری تی ده چی خه یال بو ئه وه بروات که وا فعلی «تهقی» یش وه ک «ترس، ترسا» به هو ی پاشگره وه په یدا بوو بی پاشگره که ش «ئ» بی. له یه کچوونی «ترسا - تهقی» جاریکی تریش به هیتر ده بیته به وه دا که هه ر دوو کیان فعلی «روودان - مطاوعه» ن، هه موو فعله کانی تری وه ک «رزی، خزی، جمی، وه ری...» ته وانیش له بابه تی «تهقی» ن و فعلی روودان. ئهم له یه کترچوونانه واده که ن زیهن بو ئه وه بروات «ی» که ش وه ک «ا» که پاشگر بیته، به لام له دوو لاهه ئهم ئیحتیماله بیته یتر ده بیته:

یه که م: وشه ی «ترس» که ده بیته «ترسا» به هه مان ریگه دا ده بروات که «اندن» ی پیدا رویشتوه و ده بیته «ترساندی» واته ئهلفه که و «اند» ه که وه ک ئاوی یه ک سه رچاوه ن، که چی وشه ی «تهقه» که ده بیته «تهقی» به هه مان ریگه دا نایبته «تهقندی» تا کوو بلین لیره دا پاشگری «ی، یند» هه ر دوویان وه ک «ا- اند» له یه ک سه رچاوه وه هه لقوقلیون چونکه فعلی «تهقی» ده بیته «تهقاندی»، ئه مه ش هیند ئاشکرایه به دوا که وتنی ناوی.

دوهم: ئهم «ی» له ئاینده دا ده ر ناکه ویتته وه تا کوو بلین به شیکی گرنگی فعله که یه و پاشگره. «تهقه» که له رابردوودا به «تهقی» له ئاینده دا «ی» ه که تی ده چیت، تیچوونه که ش له گه ل راناوی که سی یه که مدا روونتره وه ک:

- تهقیم - ده ته قم

• خزیم - ده خزم

ته گهر فعله که «تهقا، خزا» بوویایه له ئایندهدا دهبوونه «دهتهقیم، ده خزیم».

لهم گوتارهدا بو ده رخستنی پاشگربوونی «ا» نمونه له «ترس» هینایه وه که «اسم مصدر» ه و بنگه ی لیکدانه وه به چاکی روون ده کاته وه چونکه سه رچاوه ییکه هه ردوو فعلی «ترسا، ترساندی» لئ هه لکولیوه. وشه ی تری «اسم مصدر» زۆرن وه ک «ترس» که له وانیش فعل به هۆی «ا - اند» وه رگیراوه، به نمونه:

- جۆش - جۆشا، جۆشاندی
- خرۆش - خرۆشا، خرۆشاندی
- گریه - گریا، گریاندی
- سوور - سوورا، سوورانندی
- خول - خولایه وه، خولانندیه وه
- نووزه - نووزایه وه نووزانندیه وه
- جووله - جوولا، جوولانندی [جوولایه وه، جوولانندیه وه]

له فرههنگی کوردیدا وشه ی تر زۆرن له م بابه ته ی «اسم مصدر - ناوی چاووگ» که ده بنه بنگه ی فعلی روودان به هۆی پاشگری «ا» و فعلی تیپه ر به هۆی «اند»، به لام له زماندا هه موو جارن دروستکردنی ته م ته رزه فعلانه په کی له سه ر ناوی چاووگ نه که وتوه چونکه له سه رچاوه ی تره وه کار دروست ده که ن وه ک له وشه ی «ترش» که ئاوه لئاوه فعلی «ترشا، ترشانندی» دروست ده بییت، زۆر جارانیش فعله کان له به شی وشه ییک پیکدین که ده بنه وه بنگه ی «ناوی کارای لیکدراو» (اسم فاعل مرکب) وه یا «ناوی ته مرز» (اسم آلة) وه یا ناوی تری جوورجوور وه ک له م نمونه نه دا ده رده که وییت:

- رما - رماندی
- سووتا - سووتانندی
- برژا - برژانندی
- درپا - درپانندی - درپی
- سرپیه وه - سرپیه وه
- رفا - رفانندی [بۆته رفانندی]
- ستنا - ستانندی
- چنا - چانندی

ته م کارانه له اسم مصدره وه نه هاتوون:

- کاری «رما - رماندی» چ بنگه‌ییکی وه‌های نییه بلیین لینه‌وه وه‌رگیراوه، مه‌گه‌ر ئه‌و بنگه‌یه که ده‌نگی «رمان»ی شت له‌گه‌ل ده‌نگه‌که‌ی «رِم» له‌یه‌کتر ده‌چن وه‌ک که «گرمه» خۆی بنگه‌ی «گرماندی»یه.
- وشه‌ی «سووتا - سووتانندی» بنگه‌ی «سووت»ی تیدایه که له‌ «چه‌نگ سووته‌که، سووتوو...»دا ده‌رده‌که‌ویتیته‌وه.
- «برژا، برژانندی» له‌گه‌ل «خاوبرژ، برژه‌برژ...»دا هاوبه‌شی بنگه‌ی «برژ»ن.
- «درا، درانندی، دری» راده‌گیرین له‌گه‌ل «ماسیدر، سهردر...».
- وشه‌ی «سرپایه‌وه - سرپیه‌وه» (لیره‌دا «سراندیه‌وه» په‌یدا نییه: ده‌شی بگوتری وشه‌که صیغه‌ی «بناء للمجهول»ه و له‌بنه‌رتدا «سرپایه‌وه» بوه و لئی سواوه) له‌گه‌ل «ده‌سته‌سر» به‌راورد ده‌کرین.
- وشه‌ی «رِفا» بنگه‌ییکی مه‌علمی نییه ئه‌وه نه‌بی که له‌فارسیدا «ربودن» هه‌یه به‌لام له‌ویدا هه‌ر به‌تیپه‌ری به‌کار دیت که ده‌وه‌ستیتته به‌رانبه‌ر «رِفاندن - نه‌ک رِفا».

دوو فعلی «ستنا، چنا» روونکردنه‌وه‌ییکیان ده‌ویت، بۆیه هه‌ر له‌لیسته‌که‌دا خرا‌نه‌یه‌ک که‌وانه‌وه:

له‌لایه‌ره 234ی به‌شی یه‌که‌می به‌رگی سییه‌می گو‌فاری کو‌ری زانیاری کورد، له‌گوتاری «پاشگری ((اندن)) له‌زمانی کوردیدا»، نووسینی د. نه‌سرین فه‌خری فعلی «چناندن» باسی هاتوه و به‌په‌راویز له‌خوارووی لایه‌ره‌که‌وه نووسراوه «ئه‌مه‌م له‌ماموستا مه‌سعود بیستوه». چی من بۆ د. نه‌سرینم روون کردۆته‌وه ئه‌وه‌یه لیره‌دا ده‌ینوو‌سم هه‌م له‌باره‌ی «چناندن» و هه‌م له‌باره‌ی «ستناندن»ه‌وه:

من گو‌توو‌مه، له‌گوتاریکیشمدا بلاوم کردۆته‌وه دوو فعلی «ستاندی، چانندی» که‌وا هه‌موو ئه‌و زمانشاسانه‌ی من لێیان شاره‌زام وا ده‌زانن ته‌ن‌ها صیغه‌ی تیپه‌ریان هه‌یه، له‌واقیعدا هه‌ردووکیان فعله‌ تیپه‌په‌ره‌که‌یان هه‌یه و تا ئیستاش له‌نیوان به‌شیک‌ی زۆری عه‌شیره‌ته‌کانی کورد به‌کار دین. دوو فعلی «ستنا، چنا» هینده‌ی هه‌موو فعلیکی تر له‌گه‌ردایه‌ له‌جیگه‌ییکی وه‌ک پژده‌ر و هۆزه‌کانی سه‌ر به‌بلاسه‌تیدا خه‌لق به‌راشکاوی ده‌لین:

- ئه‌م قه‌رز به‌که‌س ناستنی - قه‌رز به‌که‌ستنا
- ئه‌رز به‌که‌م دویتنی چنا - تا دوو روژی دیکه‌ ده‌چنی

دیاره‌که‌ فعله‌که‌ «ستنا و چنا» بی، ده‌بوو تیپه‌ره‌که‌یان «ستانندی و چانندی» بیت: به‌لای منه‌وه له‌تیپه‌ردا یه‌کیک له‌دوو نوونه‌کان سواوه.. لیره‌دا بیویسته‌بلیم فعلی «ده‌چنی» که له‌ «چنا»وه وه‌رگیراوه به‌رپیکه‌وت له‌که‌سی سییه‌می تاکدا له‌گه‌ل «ده‌چنی»ی فعلی «چنین» یه‌کتر ده‌گرنه‌وه، که ئه‌مه‌ رواله‌تیکی بیبایه‌خه، به‌لگه‌ش له‌مه‌دا ئه‌وه‌یه که فعله‌کان بد‌ریتته پال که‌سانی تره‌وه له‌یه‌کتر ده‌ترازین وه‌ک:

- ده‌چنیم، ده‌چنین، ده‌چنین، ده‌چنییت
- ده‌چنم، ده‌چنین، ده‌چنن، ده‌چنیت

پوخته‌ی گوته‌ ئه‌وه‌یه پاشگری «ا» وه‌ک پاشگری «اند» به‌دوا ناوی چاوگ و وشه‌ی تردا دیت با ئه‌و وشانه‌ش راسته‌ واتاینکی ئاشکرایان نه‌بی، خۆ ئه‌گه‌ر یه‌کیک بلی له‌فعلی وه‌ک «رِما»دا که ئه‌سله‌کی مه‌فه‌وومی نییه

به‌لگه په‌یدا ده‌بې که «ا» که‌ی کوتایې فعله‌که به‌شیکې فعله‌که بیت نه‌ک پاشگر، ئه‌وسا ده‌بې دان به‌وه‌دا بینین که پاشگری «اند» یش به‌شیکې فعله‌که‌یه و پاشگر نییه چونکه هه‌ردووکیان له‌یه‌ک بار و یه‌ک هه‌لوه‌ستدان و ده‌چنه ژیر حوکمی یه‌ک ده‌ستوره‌وه. جوداوازیکی گرنګ و به‌رچاو هه‌بې له نیوان دوو پاشگری «ا، اند» دا ئه‌وه‌یه که پاشگری «اند» به‌هیزتره و پېی ده‌کری پتر له «ا» فعلاڼ پیکینیت، که ئه‌مه راستیه‌که ده‌گه‌ریته‌وه یو سروشتی پاشگره‌کانی و پله‌ی هیزیان و چ ده‌خلیکې نییه به‌سه‌ر پاشگربوون و نه‌بوونیاڼه‌وه. به‌نمونه‌ی روونکرده‌وه ده‌لیم ئه‌و «ی»‌ه‌ی که‌ ناوی واتا دروست ده‌کات «وه‌ک: جوان، جوانی - خوښ، خوشی...» چی لیکم نابیته‌وه به‌وه‌دا که پېی ناکری هه‌موو جارن له هه‌موو وشه‌ییکدا بیته‌هوی دروستبوونی ناوی واتا. وشه‌ی «کورد» ده‌بیته «کوردایه‌تی» به‌ پېی ده‌ستووری دروستکردنی ناوی واتا له ناوی هوز و میلله‌ت و شتی ئه‌وتووه. له‌مه‌شدا خه‌له‌ل به‌ ده‌وری «ی» ناگات له مه‌یدانی خویدا. وشه‌ی «خایاندنی» ش هیچ بنگه‌ییکې واتاداری نییه لپیه‌وه په‌یدا بوو بیت، ته‌نانه‌ت فعلی «خایا» ش دروست نه‌بوه تا بلین له‌وه‌وه سه‌ری هه‌لداوه. پاشگری دوهم که ئه‌ویش زور خزمی پاشگری «ا»‌یه و به‌ر هه‌مان ده‌ستووراتی تصریف ده‌که‌ویت پاشگری «کا» یه. له پېشه‌وه ده‌بې بلیم ده‌نگی «ک» له وشه‌سازیی کوردیدا ده‌وریکی گه‌وره ده‌بینیت چ به‌ تنه‌ها بیته‌ ناو ته‌کوینی وشه‌وه چ له‌گه‌ل ده‌نگی تر‌دا. نمونه‌ی ده‌وری «ک» له وشه‌ی غه‌یری فعلا له‌م لیسته‌یه‌ی ژیردا ده‌رده‌که‌وی:

- جل - جلک
- دار - دارک [دارکه تووتن]
- شل - شلک، شلکینه
- سه‌ر - سه‌ره‌ک، سه‌رۆک
- بن - بنک
- به‌یان - به‌یانه‌کی
- لا - لاوه‌کی

توژینه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ر له‌ باسی ده‌وری «ک» له وشه‌سازیی کوردی زوری به‌به‌ره‌وه‌یه، من له‌م نووسینه‌دا به‌سه‌ر نمونه‌کاندا تی ده‌په‌رم به‌و نیازه‌ی نیگاییکې خیرای خوینته‌ر بو فره‌وانی و هه‌مه‌چه‌شنه‌یی و زوری ئه‌و وشانه‌ رابکیشم که ده‌نگی «ک» له ده‌روه‌وه بو‌یان دیت و تیکه‌ل به‌ دروستبوونیان ده‌بیت. دیاره هه‌مان قابلیه‌تی زیده به‌رچاوی ده‌نگی «ک» له پیکه‌ینانی وشه‌ی «ناو، ئاوه‌لناو، ناوی ئاله‌ت...» هه‌ر خو‌یه‌تی ده‌رده‌که‌ویته‌وه له هاتنی به‌ شیوه‌ی پاشگر له کوتایې هه‌ندیک فعلی کوردیدا.

ئهم پاشگره‌ی «کا» ش وه‌ک دوو پاشگری «ا، اند» وا ده‌بې به‌دوا وشه‌ی واتاداردا دیت و ده‌یکات به‌ فعل، واش ده‌بې به‌دوا وشه‌ییکدا دیت که له‌و رواله‌ته‌دا واتای دیاری نییه وه‌ک له‌م نمونانه‌ ده‌رده‌که‌وی:

- ئالوز - ئالوزا - ئالوزکا
- نووزه - نووزایه‌وه - نووسکایه‌وه
- مردن - دامرد - دامرکایه‌وه
- توتته‌گرتن - هه‌لتوتته‌کا

لهم نمونانهدا بنه‌مای واتادار هه‌بوو، ئەوانه‌ی خواره‌وه‌ش له‌وانه‌ن فۆرمی ئیستا‌که‌یان واتای سه‌ربه‌خۆی تیدا نییه:

- بزب - بزبکا
- ترووش - هه‌لترووشکا
- خلیس - خلیسکا [خلیسک به‌هۆی «ک» بوته‌ئاوه‌لناو]
- په‌شو - په‌شوکا [ره‌نگه‌له «په‌شوو» هوه‌هاتی، به‌و پیته‌ده‌بی «په‌شووکا» بووبیت و لئی سوایت. ته‌گه‌ر وایی ده‌بی نمونه‌که‌بخریته‌لیسته‌ی ژووړا]
- پروو - هه‌لپرووکا [ره‌نگه‌له «پروان - هه‌لپروان» هوه‌هاتی، به‌لام ناتوانم به‌ته‌واوی لئی دلنیا بم]

ئهم نمونانه‌به‌سن بو‌ئو مه‌به‌سته‌ی من لی‌ره‌دا ده‌وری هه‌لدیم، که‌سیک بیه‌وی ده‌توانی نمونه‌ی تر له‌زمانی کوردی بدۆزیته‌وه.

پاشگری «کا» وه‌ک دوو پاشگری «ا-اند» له‌ریژه‌ی ئاینده‌دا ده‌نگه‌که‌ی «ا»ی ده‌بیته «ئ» و ده‌گوتری:

- ده‌ئالۆزکی - ده‌نووسکیته‌وه - هه‌لده‌تووته‌کی - داده‌مرکی ده‌بزبکی... هتاد

به‌مه‌شدا جاریکی تر ده‌رده‌که‌وی که‌وا سه‌رله‌به‌ری «کا» پاشگره‌و بو‌ته‌به‌شیکی بنجیی فعله‌کان و له‌گه‌رداندا هیچ‌یه‌کیک له‌دوو ده‌نگه‌کانی تی‌ناچن.

له‌باره‌ی ئهم پاشگره‌وه‌چه‌ند تیبینییه‌ک هه‌یه:

- یه‌که‌م: له‌سروشتی پاشگره‌که‌دا «وصفیه» هه‌یه‌بو‌یه‌یه‌ئو فعلانه‌ی دروستیان ده‌کا شیوه‌و وینه‌و چۆنایه‌تییان تیدا ده‌رده‌که‌وی. ئهم راستیه‌وا ده‌کا جوداوازی بکه‌ویته‌نیوان ئه‌و فعله‌ی به‌«ا» په‌یدا ده‌بیته‌و ئه‌وه‌ی به‌«کا» په‌یدا ده‌بیته: فعلی ئه‌لفی [واته‌به‌هۆی «ا» په‌یدا ده‌بی] هه‌ر له‌و حاله‌دا وه‌سف راده‌گه‌یه‌نی که‌ئه‌سلی ماده‌که‌له‌بنه‌ره‌تدا وه‌سفی تیدا بیت وه‌ک: گه‌شایه‌وه، شیوا، ئالۆزا... به‌لام له‌فعلی وه‌ک رما، پسا، کولا...دا هیچ وه‌سف ده‌رناکه‌ویته‌و هه‌موویان روودانی ساده‌یان تیدایه. فعلی «ترسا» وه‌سفیکی تیدایه‌له‌وه‌وه‌دیت که‌«ترس» خۆی له‌که‌سی ترساودا ده‌ر ده‌که‌ویته‌وه‌ک که‌«جۆش» له‌ئاوی جۆشاودا دیارده‌ییکی ئاشکرایه‌ئیتتر فعلی «جۆشا»ش وینه‌ی تیدا په‌یدا ده‌بی.
- دوهم خزمایه‌تییه‌که‌ی «کا» له‌گه‌ل «ا-اند» دا‌وای کردوه‌به‌شیکی فعله‌کانی قبوولی «ا-اند» بکه‌ن وه‌ک ئالۆزکا - ئالۆزا - ئالۆزکاندی.
- سییه‌م: سه‌ربه‌خۆیی «کا» وای لیده‌کا هه‌موو جارن جۆت نه‌یه‌ت له‌گه‌ل «ا-اند» دا: هه‌لتووته‌کا و هه‌لترووشکا قبوولی ناکه‌ن به‌«اند» تیپه‌ر بکرین وه‌یا به‌هۆی «ا» فعلیان لئ په‌یدا بیت.

لی‌ره‌به‌پیشه‌وه‌له‌مونا‌سه‌به‌دا گوتوومه‌من‌وا په‌سه‌ند ده‌که‌م ئهم پاشگره‌ی «کا» به‌کار بیت له‌داهینانی ئه‌و فعلانه‌ی وه‌سفیان تیدایه‌وه‌یا حاله‌تی شت ده‌گۆرن. به‌نمونه‌له‌مونا‌قه‌شه‌دا ده‌رم برپوه‌ئه‌گه‌ر له‌وشه‌ی «هه‌لم» فعل دروست بکری ده‌بی بلیین «هه‌لمکا» نه‌ک «هه‌لما، هه‌لمی» چونکه‌گۆرانی شکلی ئاوی تیدایه. تو‌سه‌یری که‌ده‌ست، به‌دوا ریخشان وه‌یا سووتاندا، پیسته‌که‌ی هه‌لده‌ستی ده‌گوتری «په‌که‌ی کردوه» - نه‌ک

په‌ی کردوه» که‌چی وشه‌ییکی وه‌ک «ئاوس» که‌خۆی وه‌سغه‌ده‌شی به‌هۆی «ا» ب‌یته‌فعل «ئاوسا» چونکه‌له‌بنه‌رتدا وه‌سغیه‌تی ت‌یدایه‌.

پاشگری س‌یه‌م چاوی هه‌موو زمانشناسیک له‌ر‌یزمانی کوردی به‌سه‌ریدا خ‌شاوه‌، ن‌الیم د‌یتوویه‌تی، به‌زۆریش باسی کراوه‌به‌لام بی‌ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ئه‌وه‌بکری که‌پاشگره‌. وا‌ده‌زانم هۆی ئەم هه‌ست نه‌کردنه‌ش ده‌گه‌ر‌یته‌وه‌بو‌ئه‌و راستیه‌که‌وا له‌ر‌یزمانه‌کانی غه‌یری کوردی پاشگریک نییه‌بوه‌ستیه‌به‌رانبه‌ر ئەم پاشگره‌، له‌به‌ر ئەمه‌مومکین نه‌بوه‌له‌ر‌یی شویت‌پ‌ه‌لگرتنه‌وه‌ی زمانشناسانی بیگانه‌که‌س ت‌یی هه‌ل‌ئه‌نگوت. هه‌موو د‌ۆزینه‌وه‌ییکی تازه‌و به‌دره‌نگه‌کاته‌وه‌له‌ر‌یزمانی کوردی ئەوه‌مان بو‌ئ‌یسپات ده‌کات که‌وا به‌عاده‌ت ت‌یفکرینی ر‌یزمانیمان له‌سه‌رچاوه‌ی فکر و ت‌ۆزینه‌وه‌ی ر‌یزمانی غه‌یری کوردیه‌وه‌هه‌لقولیوه‌. ئەم لاساییکردنه‌وه‌مان بوو به‌هۆی ئەوه‌ی باسه‌ر‌یزمانیه‌کانمان بکه‌ونه‌ژ‌یر هه‌مان سه‌ره‌باسی که‌له‌زمانه‌کانی بیگانه‌دا بوونه‌ته‌سه‌ره‌باسی ر‌یزمان تا‌گه‌ب‌ش‌تینه‌حالیک ب‌ل‌یین ده‌بی «فعل الکینونه» له‌ر‌سته‌ی وه‌ک «من‌ئاوام»‌دا هه‌ب‌یت.

ئ‌یمه‌ «فعل الکینونه»‌ی ئ‌ینگلیزی و فره‌نسه‌یی و رووسی له‌و ر‌سته‌کوردیه‌انه‌دا خ‌ه‌لق ده‌که‌ین که‌به‌وه‌هم و خ‌ه‌یال‌یش ت‌ییاندا په‌یدا نییه‌که‌چی پاشگریکی وه‌ک «ا، کا» ن‌ابینین هه‌رچه‌ند وه‌ها زه‌ق و ر‌ه‌قه‌خه‌ریکه‌له‌چاوان بچه‌ق‌یت هه‌ر چونکه‌ئه‌وه‌ی وجودی نییه‌له‌زمانه‌که‌ماندا له‌زمانی تردا وجودی هه‌یه‌، ئەوه‌ی وجودیشی هه‌یه‌، له‌واندا نییه‌.

به‌راستی ئ‌یمه‌ر‌یزمان له‌ر‌یزمانی بیگانه‌هه‌لد‌یت‌ج‌ین ناویشی ده‌نین «ر‌یزمانی کوردی». ر‌ه‌نگه‌زۆر‌یه‌ی هه‌ره‌زۆری زاراوه‌کانمان وه‌رگ‌یرانی پ‌یت به‌پ‌یتی زاراوه‌ی بیگانه‌ب‌یت، وه‌ک ئەوه‌ی که‌زاراوه‌ی «ر‌اناوی ل‌کاو و نه‌ل‌کاو» وشه‌ی «ر‌اناوی»‌ی له‌Pronoun-ی ر‌ۆژاوا و دوو وشه‌ی «ل‌کاو و نه‌ل‌کاو»‌یشی له‌«م‌ت‌صل و م‌ن‌ف‌صل»‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگرتوه‌. به‌ل‌ای باوه‌ره‌ی منه‌وه‌چاویل‌یکه‌ری نه‌بی هه‌رگ‌یز ر‌ه‌وا نییه‌زاراوه‌ی «ل‌کاو و نه‌ل‌کاو» بو‌ئه‌و به‌شه‌ر‌اناوه‌به‌کار ب‌یت چونکه‌هه‌رچی خ‌اسیه‌ت و ت‌ایبه‌تی ر‌اناوه‌کان هه‌یه‌له‌و زاراوه‌یه‌دا ده‌ش‌ر‌یته‌وه‌و هه‌موو ده‌وره‌چالاکه‌که‌یان له‌ئاخوتنی کوردیدا به‌ک‌فنی ئەو زاراوه‌درۆزنه‌وه‌ک مردووی ل‌ی د‌یت به‌جۆریک ده‌بینین یه‌کیک له‌زمانشناسانه‌ی زاراوه‌که‌یان په‌سند کردوه‌که‌موزۆر ئ‌یشاره‌یان بو‌ناکات. به‌نموونه‌ده‌ل‌یم ت‌ۆ که‌گوت «مر‌ؤف گ‌یا‌ن‌له‌به‌ریکه‌به‌سه‌ر دوو قاچانه‌وه‌ر‌اده‌وه‌ست‌یت» ر‌یگه‌له‌فکری خ‌ۆت ده‌به‌ستیه‌وه‌که‌ب‌یر له‌هۆش و نه‌فس و غه‌یبه‌ره‌ستن و «ال‌حاد» و ر‌قه‌ه‌لگرتن و هونه‌رکاری و زانست و... هتادی مر‌ؤف بکه‌یته‌وه‌چونکه‌ئ‌م ل‌ایه‌نانه‌هیچیان ده‌خ‌لیکیان نییه‌به‌سه‌ر دوو قاچ و س‌ی قاچه‌وه‌. سه‌یریش ئەو سه‌یره‌یه‌، که‌س نییه‌نه‌ل‌ی پ‌یویسته‌ل‌یکۆل‌ینه‌وه‌ی سه‌ره‌خ‌ۆ له‌زمانی کوردی بکری، که‌چی له‌کاتی دانانی ده‌ستوره‌کانی ر‌یزمانی کوردی یه‌کسه‌ر ر‌یبازی حازر به‌ده‌ستی ر‌یزمانانی تر ده‌گرینه‌به‌ر.

ئ‌م پاشگره‌یان ئەداته‌زۆر مه‌شووره‌زۆر باسکراوه‌که‌ی فعلی «م‌ب‌نی للم‌جهول»‌ه‌که‌له‌زاری کرمانجی خ‌واروودا دوو ده‌نگی «را»‌یه‌.

ل‌یره‌دا که‌ده‌ل‌یم نووسه‌رانی کورد باسی ئەم پاشگره‌یان کردوه‌بی‌ئه‌وه‌هه‌ست به‌وه‌بکه‌ن که‌پاشگره‌، ده‌بی ئ‌یشاره‌ت‌یکی به‌ه‌یز بو‌ئه‌و راستیه‌بکه‌م که‌د. عه‌بدول‌لا نه‌ق‌شبه‌ندی ئەندامی شه‌ره‌فی کۆری زانیاری کورد، له‌گوتاره‌که‌ی به‌ناو‌نیشانی «پاشکۆی ((درا))» که‌له‌ژماره‌ی یه‌که‌می گۆفاری کۆردا ب‌لاو کرایه‌وه‌[مه‌به‌ستی له‌پاشکۆ «پاشگر»‌ه‌] هه‌روه‌ها به‌ده‌م روونکردنه‌وه‌ی ناو گوتاره‌که‌ل‌یمان معلوم ده‌بی مه‌به‌ستیشی له‌«درا» کۆتایی ئەو فعلا‌نه‌یه‌که‌له‌ر‌ابردووی مجه‌ولی فعلی خ‌اوه‌ن «اند» په‌یدا ده‌بن، وه‌ک:

• سووتان‌دی - سووتان‌درا

له گه‌ل ته مه شدا من ناوی «حه‌شارگه» له سهر ته‌م پاشگره‌ی «را» هه‌لناگرم: وا ده‌زانم گه‌لیک هۆی بایه‌خدار هه‌یه‌ و ده‌کات گوتاره‌ باس کراوه‌ که دانه‌نیم به‌ ئاشکراکه‌ر و روونکه‌ره‌وه‌ی پاشگری «را». سه‌یریکی گوتاره‌ که بکه‌یت ده‌بینی خاوه‌ن گوتار خۆی حیسابییکی بۆ ته‌وه‌ نه‌کرده‌ که نووسه‌رانی کورد ته‌م «درا...» به‌یان به‌ پاشگر حیساب نه‌کرده‌، ته‌مه‌ش راستیه‌ که ریمان پیده‌دا ئیمه‌ش وه‌ک نووسه‌ری گوتاره‌ که وا دانه‌نیم گوتاره‌ که له‌ ریبازی پاشگری کوردیدا پیاده‌رییه‌کی تازه‌ و نوێ و که‌س نه‌دیته‌وه‌ی کوتاوه‌ته‌وه‌. جگه‌ له‌مه‌ زۆر تیبینی تر هه‌ن له‌ نوقته‌ نه‌زه‌ری رابه‌ربوون و رابه‌رنه‌بوونی گوتاره‌ که‌وه‌، هه‌موویان وام لی خۆش ده‌هینن به‌ نووسینه‌که‌ی خۆم ده‌رباره‌ی پاشگری «را» بلیم ئاشکراکه‌ری هه‌شارگه‌ییکی، هه‌رچه‌ند ته‌م قسه‌یه‌شم به‌ هیچ جوړیک له‌ نرخ‌ی گوتاره‌که‌ی ده‌به‌دوللا داناشکینیت چونکه‌ نرخ‌ی گوتار هه‌ر له‌وه‌دا نییه‌ ئایا رابه‌ره‌ یا رابه‌ر نییه‌: ناوه‌رۆک پایه‌ی نووسین ده‌رده‌خات.

ته‌مانه‌ی خواره‌وه‌ هه‌ندیکن له‌و تیبینانه‌ی تازه‌ باس‌م کردن:

1- له‌ سه‌ره‌تای گوتاره‌ که‌دا، له‌ ژیر عنوانی «پیشه‌ک» ده‌رده‌که‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی بۆچوونه‌که‌ی خاوه‌ن گوتار باسی پیشگر و پاشگر نییه‌ چونکه‌ وه‌ک خۆی ده‌لی باسه‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌وه‌ هه‌لستاوه‌ که «لیژنه‌ی زمان» پیشنیاری کردبوو ته‌گه‌ر له‌ صیغه‌ی مجهولدا دوو ده‌نگی «ر» کۆبووه‌ پیتیکی «د» بخریته‌ نیوانیانه‌وه‌ بۆ نه‌هیلانی قورسای‌ی له‌ ده‌ربیرینی دوو ده‌نگی «ر» یه‌ک له‌دوايه‌ که‌دا وه‌ک «گۆررا - گۆردرا» «کررا کردرا» «بررا- بردرا»... له‌م سه‌ره‌تایه‌وه‌ بۆ ناو باسه‌که‌ ده‌روات به‌ شیوه‌ییکی مه‌یله‌و [به‌لای منه‌وه‌] لیل، لیلیه‌ که‌ش له‌و گوتاره‌دا شتیکی چاوه‌روانکراوه‌ چونکه‌ هه‌لگرتنه‌وه‌ی پاشگری «دار» له‌م ریکه‌وتی هاتنی دالیک له‌لاوه‌ بۆ به‌ینی دوو ده‌نگی «ر»، په‌رده‌ به‌سه‌ر مه‌نشئه‌ی پاشگره‌ که‌دا ده‌هینیت و تاریکی ده‌کات له‌ حالیکدا ده‌زانین زۆر که‌س له‌ نووسه‌ران و بیژه‌رانی کورد ته‌م داله‌ به‌کار ناهینن و ده‌لین «کررا، بررا، گۆررا» جگه‌ له‌وه‌ی که‌ وا گه‌لیک له‌ فعله‌ تیبه‌ره‌کان چ ده‌نگیکی «ر» یان به‌ دوا‌دا نایه‌ت تاکو بیر له‌ هاتنی دال بکه‌ینه‌وه‌ بۆ ناو صیغه‌ی «مبني للمجهول» یان، وه‌ک «کوژرا، دیترا، بیسترا، هیشترا «هیلرا»، گوترا... هتاد». له‌به‌ر ته‌مه‌ حیسابکردنی «درا» وه‌ک پاشگر، که‌سایه‌تی پاشگره‌که‌ی «را» زه‌ر ده‌کات چونکه‌ هه‌ر ده‌لیی وه‌ک ته‌و ویتنه‌یه‌ی لی به‌سه‌ر دیت که‌ دوو تارمایی ده‌داته‌وه‌، که‌چی راستی باسه‌که‌ ته‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر یه‌ک تاکیان حه‌قیقیه‌ ته‌ویش «را»یه‌.

2- دواتر که‌ له‌ به‌ندی 3 و 4 دیته‌ سه‌ر باسی «کردوه‌وه‌ی یه‌ککار و بناغه‌ی دووکار» له‌گه‌ل ته‌و فعلانه‌ خه‌ریک ده‌بی که‌ «اند» یان به‌دواوه‌یه‌وه‌ به‌پینی دریژه‌ییکی که‌ لیته‌دا کارمان پییه‌وه‌ نییه‌، ته‌وه‌نده‌ نه‌بی که‌ پاشکۆکه‌ی «درا»ی ناو گوتاره‌ که‌، سه‌ره‌له‌نوێ دالی کۆتایی فعله‌کانی «اند»ی به‌گه‌ل «را» خسته‌وه‌ و خۆی لییان پیکه‌یتاوه‌. به‌لای سرنج گرتنه‌وه‌ زۆر ئاشکرایه‌، له‌ فعلی وه‌ک «سووتاندرا» دا ته‌نها «را» پاشگره‌ و داله‌ که‌ هی کۆتایی فعله‌ که‌یه‌، واته‌ هی «اند»ه‌:

- سووتاندی - سووتاندرا

- برزاندی - برزاندرا

ته‌م داله‌ نه‌ک هه‌ر له‌ فعلی خاوه‌ند «اند»، بگره‌ له‌ هه‌موو فعلیکی کۆتایی به‌ «د» هاتیبت له‌ صیغه‌ی «مبني للمجهول»یدا ده‌رده‌که‌ویتنه‌وه‌ وه‌ک:

- سپاردی - سپاردرا
- بژاردی - بژاردرا
- هه‌لی که‌ند - هه‌لکه‌ندرا
- بواردی - بواردرا
- کردی - کردرا (به‌سوان ده‌بیته «کرا»)
- بردی - بردرا (له‌سلیمانی بۆته «برا» هه‌ر وه‌ک فعلی «خسترا» بۆته «خرا»)

ئهم راستییی هاتی «د» له‌کۆتایی فعله‌وه، نه‌ک له‌ته‌کۆینی پاشگروه، پروونتر ده‌بیته‌وه که سه‌یری نمونه‌ی ئه‌وتۆ بکه‌ین کۆتاییان به‌ «د» نایه‌ت وه‌ک:

- دیتی - دیترا
- گوئی - گوترا
- کوشتی - کوژرا
- لستییه‌وه - لسترایه‌وه

له‌م نمونه‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی پاشگری فعلی «مبني للمجهول» ته‌نھا «را» یه‌ نه‌ک «درا».

د. عه‌بدوللا له‌گوتاره‌که‌یدا به‌لینی داوه‌ که له‌گوتاریکی تردا باسی پاشکۆی «را» بکات، به‌لام به‌داخه‌وه تا ئیستا و دوا‌ی تیپه‌رینی سی‌سال به‌سه‌ر به‌لینییه‌که‌دا ده‌رفه‌تیکی وای بۆ ریک نه‌که‌وت به‌ئه‌نجامی بگه‌یه‌نیت، ده‌زانه‌م هۆیه‌کی یه‌کجار بنجی و په‌کخه‌ری ئه‌م وه‌خرانه‌ناله‌باری باری ته‌ندروستی مامۆستایه. ئه‌گه‌ر لیمان معلوم بووبایه‌ له‌چ ریبازیکه‌وه بۆ پاشگری «را» ده‌روات باشرمان ده‌زانی لیلی و پروونی ئه‌م «درا» یه‌ له‌چ پله‌یه‌کدایه.

زۆر لایه‌نی تری گوتاره‌که‌، به‌لای روانینی منه‌وه، گرفتی هه‌یه‌ که‌ وا بینگومان له‌پله‌ی لیلی زیاد ده‌کات هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر چاوی مندا که‌ بینیم له‌گه‌ل بینینی ناو گوتاره‌که‌ جودایه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ به‌ پێی پروونکردنه‌وه و نمونه‌کانی گوتاره‌که‌ هه‌ر له‌ ریی به‌کاره‌ینانی «اند» وه‌ فعلی «دووکار» په‌یدا ده‌بیته‌ که‌چی زۆر فعل هه‌ن له‌گه‌ل صیغه‌ی «اند» صیغه‌ییکی تری تیپه‌ریان هه‌یه‌ و هه‌ر دوو صیغه‌ش یه‌ک واتا به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن، وه‌ک:

- گه‌را - گه‌راندی - گه‌رای / که‌وت - که‌واندی - خستی
- چۆ - چواندی - بردی / قه‌لشی - قه‌لشاندی - قه‌لاستی
- رۆیی - رواندی - هه‌ناردی / رژا - رژاندی - رشتی

فعلی وه‌هاش هه‌یه‌ پاشگری «اند» به‌خۆیه‌وه ناگریته‌ و صیغه‌ی تایه‌تی ده‌یکاته‌ تیپه‌ر وه‌ک:

- هات - هینای - مایه‌وه - هینتییه‌وه... هه‌تاد.

یه‌کیکی تریش له‌و لایه‌نانه‌ی که‌ من تییدا نه‌یارم له‌گه‌ل بیرورای گوتاره‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ لاپه‌ره‌ 118 ی گۆفاره‌که‌، له‌ زیمنی نووسینی گوتاره‌که‌دا، فعلی «ده‌ناسریتی» هاتوه. من واده‌زانم ناشی فعلی «مبني للمجهول»

سه‌رله‌نوئ به هۆی «اند» وه‌یا شتیکی تر بکریته‌وه «مبني للمعلوم» له فعلی «ناسین» که خۆی تیپه‌ره رێژه‌ی «ناساندن» په‌یدا ده‌بیت و ده‌گوتری «تۆ به‌و ده‌ناسینم وه‌یا خود به‌یه‌کترتان ده‌ناسینم» نه‌ک «تۆ به‌و ده‌ناسریتم» وه‌یا خود «به‌یه‌کترتان ده‌ناسریتم».

له‌ لاپه‌ره 121 یش فعلی «کراندن» هاتوه که گۆیا له «کردن» هوه وه‌رگیراوه: ئه‌وه‌ی من له‌ زمان و رێزمانی کوردی ده‌رباره‌ی فعلی ئه‌وتۆوه‌ بیزانم ئه‌وه‌یه که وا کورده‌واری ده‌لی:

- جلکه‌کانم به‌کردن دا نه‌ک جلکه‌کانم کراند
- گیسکه‌که‌م به‌خواردن دا نه‌ک گیسکه‌که‌م خوراند
- پشیله‌که‌م به‌کوشتن دا نه‌ک پشیله‌که‌م کوشتاند وه‌یا کوژراند

له‌ لاپه‌ره 123 ش گوتاره‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ چوه که واتای «درین» ئه‌وه‌یه که میکی وه‌یا لاییکی چشت دراپیت و «دراندن» یش له‌تله‌تکردنی چشته‌که‌ بیت و ده‌زانم فعلی «درین» جگه له «دراندن» ی شتی پان، واتاییکی تری هه‌یه که له «دراندن» دا نییه ئه‌ویش له‌و شتانه‌دا که ئه‌ستوورایی وه‌یا قولایی یان هه‌یه وه‌ک که ده‌لی «دیواره‌که‌ی درێ و مه‌ره‌کانی ده‌رکرد» که‌س نالی و نه‌یگوتوه «دیواره‌که‌ی دراند». به‌ مندالی له‌ قوتابخانه که بمانویستبایه‌یه‌ کیک قه‌ل‌س بکه‌ین ده‌مانگوت «فلانه‌که‌س کپوه‌ چوو؟ عاردی درێ و پپوه‌ چوو». له‌ لایه‌ن فعلی به‌هیزیشه‌وه که له‌ به‌ندی 2 ی گوتاره‌که‌دا له‌ لاپه‌ره‌ی 117 باس کراوه‌ منیش و «لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی» ش بۆ ئه‌وه‌ چووین که فعلی کوردی له‌ لایه‌ن هیزه‌وه‌ سی به‌شه:

- یه‌که‌م - فعلی تیپه‌ر
- دوهم - فعلی تیپه‌ره‌ی عاده‌تی [إرادي] وه‌ک: رۆی، هات. هه‌لستا... هتاد
- سێهه‌م - فعلی ر‌وودان که فاعله‌که‌ی ده‌وری به‌ خواپیشتی خۆی تیدا ناپینیت وه‌ک: پسا، سووتا خنکا، کولا... هتاد.

فعله‌کانی «مبني للمجهول» یش له‌ کوردیدا وه‌ک فعلی ر‌وودان هه‌م له‌ ر‌ووی بی‌هیزیشه‌وه و هه‌م له‌ ر‌ووی تصریفه‌وه... ئه‌م بۆچوونانه‌ی من و لیژنه‌که‌ له‌ بۆچوونه‌که‌ی ناو ئه‌و گوتاره‌ ده‌ترازین، ته‌واویکیش لێی دوور ده‌که‌ونه‌وه.

له‌به‌ر ئه‌م هۆیانه و هی تریش که پتویست به‌ باسکردنیا نییه واده‌زانم هه‌قم هه‌یه به‌م نووسینه له‌ باره‌ی پاشگری «را» وه‌ بلێم خه‌ریکه‌ هه‌شارگه‌ییکی ر‌یزمانی کوردی له‌ نۆژهن ئاشکرا ده‌کات.

ر‌وونکردنه‌وه‌ییکی کورتیله‌ی پتویست ماوه:

له‌ لیسته‌ییکی نمووناندا گوتم: فعلی «چوو» که بکریته‌ تیپه‌ر ده‌بیته «چواندی - بردی» فعلی «ر‌ۆی» ده‌بیته «ر‌واندی - هه‌ناردی». به‌ زاهیر دوو فعلی «چوو - ر‌ۆی» «ر‌ۆیشت» یه‌ک واتایان هه‌یه، به‌لام به‌ وردبوونه‌وه‌ فەرقیکی بنجی له‌ نیوانیاندا هه‌ستی پێ ده‌کری: که ده‌لی «ر‌ۆی» هه‌ر ئه‌وه‌ت مه‌به‌سته‌ بلێی «ئیره‌ی به‌جی هیشته» مه‌گه‌ر به‌ دوا ئه‌ودا جیگایه‌ک معلوم که‌یت وه‌ک «ر‌ۆی بۆ ئه‌وبه‌ر... بۆ هه‌ولیر... بۆ بازار» به‌لام که گوت «چوو» له‌ سه‌ره‌تاوه‌ مه‌به‌سته‌ت ئه‌وه‌یه بلێی: «ر‌ۆی بۆ جیگایه‌کی زانراو» له‌به‌ر ئه‌مه

که یه کیک له لای تۆوه هه لستا و به جیی هیشتی نالی «فلانه کهس چوو» ده لئی «فلانه کهس رۆی - رۆیشت». له حالته دا پیوسته له گه ل فعلی «چوو» دا جیگا کهش معلوم بکه یه وه ک «فلانه کهس چوو بو هه ولیر وه یا چوه هه ولیر». له بهر ئه مه که هاتی فعلی «چوو» بکه یه به تیپه ر ده بی بلی «بردی» نه ک «هه ناردی» چونکه له وشه ی «بردن» دا کابرای که شته که ی بر دوه له و شته ی که بر دراوه جودا نابیته وه و هه مان «معلومیه تی جیگا» که له فعلی «چوو» دا هه یه له «بردن» یشدا په یدایه. وشه ی «هه ناردن» به یه که وه بوونی کابرا و شته هه ناردراوه که ی تیدا نیه ههروه ک له «رۆیین - رۆیشتن» معلومیه تی جیگا که په یدا نیه.

ده زانم له م قسه یه م دا چاوی هه رچی ریزمانشناسی کورد هه یه هه لده به زیته وه، وه ک چاوی ئه و فه له کناسانه ی یه که م جار دیتیان نووسراوه زهوی به دهوری رۆژدا ده خولیته وه که چی ههروه ک خولانه وه ی زهوی راستیکی بیده مه ته قه ی ئه م جیهانه یه پاشگربوونی «را» ش راستیه کی بیده مه ته قه ی ریزمانی کوردیه. باوه ر ده که م ئه گه ر باسی ئه م پاشگره مسیو X وه یا مستر S وه یا پرۆفیسور W له ئه و رووپاوه بۆمانی به دیاری ناردبایه به چاویکی ترمان ته ماشا ده کرد، که متریش لی ده سلّه مینه وه، که ئه وه ش یه کیکه له دیارده بیته ژماره کانی چاویکه ریمان...

پاشگربوونی ئه م ئه داته ی «کا» به هه موو ئه و به لگانه ئیسپات ده کری که پاشگربوونی «اند» ئیسپات ده که ن: ههروه ک ده لیین پاشگری «اند» به دوا فعلی تینه په ر وه یا «اسم مصدر» وه یا دهنگی سروشتی وه یا وشه ی تری به واتا و بیواتا دیت و ده یانکات به فعلی تیپه ر، ههروه هاش پاشگری «را» به دوا فعلی تیپه ردا دیت و دوو هینده ی پاشگری «اند» کاری تی ده کات:

1- له معلومه وه ده یکاته مجهول

2- له تیپه ره وه ده یکاته تینه په ر

ته نانه ت ئه و فعله تینه په رانه ی که «اند» کردبوونی به تیپه ر، ئه م پاشگره ی «کا» دیت و سه ره له نو ی ده یانکاته وه به تینه په ر ریگه ش نادا به «اند» جاریکی تر له صیغه ی مجهوله وه بیانکاته وه معلوم وه یا له تینه په ره وه بیانکاته وه تیپه ر.

نموونه ی وه رگیرانی فعلی تیپه ر له معلومه وه بو مجهول و تیپه ره وه بو تینه په ر:

• خواردی - خورا / بردی - برا، - بردرا

• دیتی - دیترا / بیستی - بیسترا

نموونه ی گوپینی تیپه ری «اند» بو تینه په ر و مجهول:

• برژاندی - برژیتندرا / سووتاندی - سووتیتندرا

• پساندی - پسیتندرا / ستاندی - ستیتندرا

دهبرژینرئ» بهلام سوانی دهنگ له وشهدا شتیکی زۆر جودایه له تیچوون و نهمانی چونکه دیتمان لهم حالهتهی سواندا مومکینه دهنگه که تینهچی. له گهڵ ئەمهشدا دهبی بلین سوان دوو پلهی له یه کتر جوداوازی ههیه:

1- سوانی یه کجاره کی که به هۆی کۆنبوونی سوانه که وه وه ک تیچوونی لیهاتوه: نموونهی ئەم تهرزه سوانه وشه «کلۆج» ه که له «کل وجه» ی عهربیه وه هاتوه. به شیکی بهرچاوی وشه ی کوردی که به ئەسله ئافیسیتاییه که ی بگیریت ئەم جوهره سوانه ی تیدا به دی ده کریت.

2- سوانی کاتی که نه گه یشتوته پلهی کوشتنی ئەو دهنگه ی سوانی به سهردا هاتوه، وه ک که به زۆری خهلق له جیاتی «هه لستام» ده لین «هه ستام». ههر لهم وشهیدا سوانیک ههیه بوته یه کجاره کی ئه ویش سوانی دهنگی «و» ه که له بنه رهدا هه بوه و له بیر کراوه چونکه وشه که به ئەسل «هه لوه ستام» بوه. سوانی کاتی له کوردیدا زۆر باوه، هه ندی ناوچه ش تیدا چالا کتره له ناوچه ییکی تر سه ره رای ئه وه که هه ندی دهنگ ئاماده تره بو سوان له هی تر... ده نگیش هه یه خو ی به هیتر ده گو تریته وه، که ئەمانه باسی سه ره بخۆن و لیره دا جینگه یان نایته وه و سه ره ده کیشنه وه سه ره فۆنه تیک و وشه سازی و رسته سازی...

له حاله تی دهنگه که ی «د» ی ناو پاشگری «اند» ئه وه ی به سه ریدا دیت سوانه نه ک تیچوون چونکه به زۆری ده پاریزریت: زۆربه ی خهلق ده لین «ده سوو تیندرئ، ده خنکیندرئ...»، سوانه که ی له و ناوچانه دا بهرچاوه که به عاده ت دهنگی «د» ده سویتن. به لام هه مان دهنگی «د» له فعلی ئاینده ی «معلوم» دا به ته واوی و له هه موو شوین و له هجه ییکدا تیده بردرئ: هه رچی کورد هه یه ده لی «ده سوو تینم، ده برژینم، ده رازینمه وه...». که س نالی «ده سوو تیندم، ده برژیندم، ده رازیندمه وه...».

یه کیک له خاسیه ته کانی تری «را» ئه و یه که وا له دوو ریگه وه فعلی «مجهول» دروست ده کات:

ریگه ی یه که م که هه ر خو یه تی شه قامه ریگه ی دروستکردنی ریژه ی «مجهول» ئه وه یه له سه ره تا وه فعلی تیپه ری رابردوو بکری به مجهولی سه ره بخۆ و گهردان بکری له هه موو کاته کاندای وه ک لهم نموونانه ده ره ده که ویت:

- پاراستی - پاراسترا - ده پاریسترئ
- کردی - کردرا - ده کردرئ
- بردی - بردرا - ده بردرئ
- بیستی - بیسترا - ده بیسترئ
- خواردی - خواردرا - ده خواردرئ
- بواردی - بواردرا - ده بواردرئ / ده بویردرئ
- ناردی - ناردرا - ده ناردرئ / ده نیردرئ

دهبی ئه وه بلیم که وا هه موو فعله ئەلفی و یائییه کانی وه ک، «نووسین، برین، دزین، کیلان، پیوان هینان» له کاتی گۆرانیان بو مجهول ئەلفوبییه کان تیده چیت:

- کیلای - کیلرا

- پینوای - پینورا
- نووسی - نووسرا
- دزی - دزرا

ئەم «ئەلف» و «ئی»یە لە ئایندهشدا تێدهچن بێ ئەوه بکریڤن بە مجهول:

- کینلام - دە کینلم
- پینوام - دە پینوم
- نووسیم - دە نووسم
- دزیم - دە دزم

بەلام فعله واوییه کان له هەردوو حالی مجهول و معلوما واوه که یان دەمینیتەوه:

- فەرمووم - فەرموورام - دە فەرمووم
- گرووم - گروورام - دە گرووم

هینده ههیه ئەگەر فعله واوییه که تینەپەر بوو له کاتی ئایندهدا واوه که ی دەروات:

- چووم - دە چم
- بووم - دە بم

بەلام لەم حاله تەدا پینوهندی مان و ئەمانی واوه که به فعلی مجهوله وه نییه چونکه پینوهندی فعلی مجهول هەر به تێپەرەوه ههیه.

رینگه ی دوهم: ئەو رینگه یهیه که له هەندێ له هجهی ئاخاوتنی ناوچه یی، لیره و لهوئ، پیرهوی ده کریت به وه گرنتی فعلی مجهول له ریزه ی ئاینده ی فعلی معلومه وه وه ک لەم نمونانه دا دەر ده که ویت:

- دەبویرم - «بویر» - بویررام - دەبویریم
- دەپاریزم - «پاریز» - پاریزرا - دەپاریزیم
- ده کهم - «که - ک» - کرام - ده کریم
- ده بهم - «به - ب» - برام - ده بریم
- ده خهم - «خه - خ» - خرام - ده خریم

لەم رینگه یه دا، به هۆی ئەوه وه که ریزه ی ئاینده (مضارع) له گه لیک فعلا گۆرانی گه وره ی به سه ردا دیت، شیوه ی فعله مجهوله کان زۆر دوور ده که ونه وه له ویتته ی ئەسلی فعله معلومه کان، هه روه ها له لایه ن بنگه ی

دروستکردنی فعله مجهوله کانهوه جوداوازییه کی زیده بهرچاوپهیدا دهبی له بنگه ی فعلیکهوه بو بنگه ی یه کینکی تر، به نمونه ی روونکردنهوه ده لیم له فعلی «بواردن» ئه و فعله مجهوله ی پینکدیت چ له رابردوهوه وهربگیریت و چ له ئایندهوه فهرقیکی زور ناکات: له رابردوهوه ده بیته «بواردرام» له ئایندهوه ده بیته «بویررام - بویردرام» که چی له فعلی «خستن» جاریکیان مجهوله که ی ده بیته «خسترام» جاریکیشیان «خرام»... هه ر ئه م راستیه وا ده کات که ئه گه ر رواله تی صیغه ی ئاینده ی زور دوور که وته وه له صیغه ی رابردووی، ناشی فعله مجهوله که له ئاینده وهربگیریت وه ک ئه وه ی که فعلی «گوتن» ئاینده ی ده بیته «ده لیم» هه رگیز ناشی له صیغه ی مجهولی رابردوودا بگوتری «لیرام».

فعل هه یه رابردوو و ئاینده ی یه ک ده قی هه یه وه ک «بهستن» که ده بیته «بهستم، ده بهستم»، ئه م ته رزه فعله ته نها یه ک ریژه ی مجهولی هه یه چ له رابردوهوه و چ له ئایندهوه وهربگیریت:

- «بهست»م - «بهست»رام - ده به ستریم
- ده «بهست»م - «بهست»رام - ده به ستریم

هه رچی فعلیکی «اند» هه یه، به هوی ئه م دوو سه رچاوه ییه له دارزانی فعلی مجهول، دوو صیغه ی ده بیته چونکه ده قی رابردووی فعلی «اند» جوداوازییه کی هه یه له ده قی ئاینده ی ئه ویش گۆرانی ئه لفه که ی «ا» یه بو «ی» له ئاینده دا:

- «سووتاند»ت - «سووتاندرا»یت
- ده «سووتیند»یت (سووتیندرا»یت

لیره دا، که قسه مان یه ک صیغه یی و دوو صیغه یی دارشتنی فعلی مجهوله، پئویسته بلیم فعله ئه لفی و یائی و واویه کان که نمونه یان لی ره به پیشه وه خسترایه بهرچاوه موویان یه ک صیغه یان هه یه چ له رابردوو وهربگیرین و چ له ئابه نده:

- «کیل»م - ده «کیل»م - «کیل»رام
- «نووس»یم - ده «نووس»م - «نووس»رام
- «دروو»م - ده «دروو»م - «دروو»رام

یه کیک له خاسیه ته باشه کانی ئه م پاشگره ی «را» ئه وه یه که ئه گه ر بکه ویته دوا ی رابردوهوه ناهیلی له ئاینده ی مجهولدا هیچ یه کیک له ده نگه کانی بسویت. لی ره دا نمونه له فعلی «شوشتن» وه رده گرم:

- شوشتم - شوشترام - ده شوشتریم - شوشتران

به لام ئه گه ر له صیغه ی ئاینده یه وه فعله مجهوله که ی وه رگرین ئه وسا ئه م گۆران و سوانه ی به سه ردا دیت:

- ده شوم - شورام - ده شوریم - شوران

ئەم خاسیەتە پاراستنی دەقی فعلی رابردوو لە ئایندەدا کە پاشگری «را» دەبینیت بە بەریهوه هەیه دەمەتەقە لەسەر باسی رەگ و بناغەى فعل و چاوگ... ی بەشیکى زۆر لە فعلەکان کزبکاتەوه، چونکە کە زانیان لە فعلیکى وهک «شوشتن» دا صیغەى ئایندەى شیوهى مجهولى «دەشوشترى» یه ریگە نامینى، وهیا زۆر کورت دەبیتەوه، بۆ شەرە دندووکی لەسەر ئەوهى رەگى صیغەى ئایندەى فعلەکە ئایا «شۆ» یه یاخود «شۆر» ه چونکە هەر وهک «دەشۆم» هەیه «دەشۆرم» یش هەیه. بەراستى ئەم حیکایەتەى رەگى فعل و رەگى چاوگ و رەگى رابردوو و ئایندە و قەد و بەژن و بالایان چاوبەستەکیه کى سهیرمان لیدەکات، چونکە چاوگ و ئایندە و «أمر» و رەگ و قەد و هەرچی سەر بە تاکە فعلەوه هەیه یهک ئەسل و بنجى هەیه و مومکین نییه هۆشى نهشیواو بسەلمینى رەگى «کوشتن» شتیکه و هی «دەکوژرى» شتیکی تره وهک ئەوهى که پیوهندى له نیوان چاوگ و رابردوو و ئایندەى فعلەکە نهییت و هەر یهکە بۆ خۆى له بنى گۆمیکهوه بلقى داییت، له حالیکدا دهزانی و دهبی بسەلمینین چاوگ و رابردوو و ئایندە و فهیرمان و معلوم و مجهول هه موویان له تاکه سهراوه ییکهوه هه لده کولن، ئەوهى دهشیوهى بزانی بۆجى فعلیک له رابردوه بۆ ئایندە سوان و قرتانى بهسەردا دیت دهبی بگهړى بهدوا ئەو دهستوورانهى سوان و قرتان له وشەى کوردیدا پهیدا دهکەن نهک خۆى لهم ئەرکه بدزیتەوه بۆ بن سببهرى فینک و ئاسوودهى رواله ته درۆزنه چاوغه له تینه کهى رەگى ئایندە و قەدى رابردوو و نازانم چى. سهیر له وه دایه تيمه که بلین رەگى ئایندە (مضارع) له رابردوه وه وەرده گیرى بیر و ریمان دهخینه ناو «تناقض» یکی بی دهرهت چونکە وشەى «رەگ» وا راده گه یه نى رەگه که بنج و ماکی فعله که بیت که چى که گوتمان له رابردوه وهى وەرده گرین له رەگایه تی دهشۆرى و دهبیتە وهچه.

فهیرموو سهیریکى ئەم شهردندوو که یه بکه که لهسەر حیکایه تی رەگه وه هه لدهستى:

له فعلی «بردن» صیغەى ئایندە (مضارع) دوو شیوهى زیندوى هەیه: شیوه ییکى «دەبەم» ه که زۆریه ی ناوچهى خویندەوارى کوردستانی ژيروو به کارى دینیت، شیوه ییکى تریشى «دەبەرم» ه که له نیوان هه ندى عه شایری کورد باوه. به و پینه هەر یه کیک له و دوو له هجه یه بیژه کهى خۆى به «رەگ» داده نیت: یه کیکیان رەگى «به - ب» ئەوهى تریشیان رەگى «به ر». بیگومان خاوه نه کانی رەگى یه کهم «به - ب» به ئاسانى دهتوانن ئەوانى تر ده مکوت بکهن و هه ناسه یان بېرن چونکە نووسەر و زمانزان و خویندەوارى کوردى له خۆیان، مرۆفیکى ناو شاخ و داخى کوردستان کهى دهزانی وهیا دهویرى دهنگى ئیعتیراز هه لپرى له ئاست نه عه رتهى خویندەواران و خاوه ن شه هادان.

له گه ل ئەمه شدا دهستووره کانی زمانى کوردى به خامۆشى و بی نه عه رته لیدان پشتگیری له «دەبەرم» ده کهن نهک «دەبەم» چونکە دهستووریکى زۆر بهرچاوى «ناوى کارای لیکدراو - اسم فاعل مرکب» له کوردیدا ده لى «باربه ر» راسته نهک «باربه»:

- ده به رى - باربه ر
- ده کوژى - پیاو کوژ
- ده خوا «خواردى» - نانخۆر
- ده گرى - ده ستگره

کهواته مه سه له ی رەگ ئەو باسه روون و سه لمینراوه نییه که وا بی لیکدانه وهى ته واو و لى قوولبوونه وه بۆته «قضیه مسلمة» له نیوان زۆریه ی زمانناسانى کورد... که ده شلیم پاشگری «را» ئەگه ر له رابردوه وه فعلی

مجهول دروست بکات دهقی «فعل» دهپاریزیت بی، ئهوهی له رابردوهوه بۆ ئاینده سوانی بهسهردا هاتبی بیروویهکی بی کیشان و پینانم دهرنهبریوه، چونکه زۆر لهو فعلانهی ئیستا له ناوچهییکی تر کورت و دریزی تیدا پهیدا بوه، شیوه دریزهکهی لهگهڵ ئهوه بهشهی پاشگری «را» دهپاریزیت ریک دهکهویت وهیا لپی نزیک دهبیتهوه.

به نمونه فعلی «شوشتن» دههینمهوه که له صیغهی مجهولدا دهبیته «شۆرا» بهپی بهکار هینانی له زۆر ناوچهی کوردستاندا. کهسیک نهختیک شارهزایی به لههجه ئاخواتنهکانی دهشتودهری کوردهواری ههبیته دهزانی له زۆر ناوچهدا لهجیاتی «شوشتن» که له «شستن» ی فارسییهوه نزیکه وشهی «شۆرین» به کاردههینن و دهلین: جلکه کانم شۆری - جلکه کانم بۆ دهشۆرن. لهمهوه دهردهکهوی صیغهی مجهولی «شۆرا - دهشۆری» راستهوخۆ له «شۆرین» هوه هاتوه نهک «شوشتن». تهناهت ئهوهی «ۆ» که له «دهشۆم» دا ههیه چ پیوهندی به فعلی «شوشتن» هوه نییه که دهزانی و اوه کهی تیزه، واته «وو»² - (ههندیک نووسهر به دوو واو «وو» ی دنووسن) نهک «ۆ». دیاره «دهشۆم» کورت کراوهی «دهشۆرم» ه که له «شۆرین» هاتوه نهک «شوشتن». ئهه راستیه پتر به صیغهی ناوی کارای لیکدراوی فعله که روون دهبیتهوه: دهگوتری «جلکشۆر» کهس نه بیستهوه بگوتری «جلکشۆ، جلکشۆش».

فعلیکی تری وهک «بیستن» که ئایندهکهی له ههندی لههجهدا دهبیته «دهبیسیم» و له لههجهی تریشدا دهبیته «دهبیهم» زۆر به چاکی - ئیسپات دهپی که صیغهی «دهبیسیم» رهسهتر و راستتر و ریزمانیتره له «دهبیهم» چونکه ههه ناوی کارای لیکدراو و ههه صیغهی مجهول فعله که ئهه دهسهپینن:

- ناوی کارای لیکدراو وهک «گوئیست / گوئییس»
- صیغهی مجهولی وهک «بیسترا / بیسرا»

کهس نه بیستهوه گوتراپی «گوئییه / بیهرا». کهواته رهگ و دهق قهدی صیغهی مضارعی فعله که «بیس» ه نهک «بیه» ههچهند ئهه میشیان کورتتر بیت لهوهی تر. کورتبوون بۆ خۆی به تهها ئیسپاتی رهسهنبوونی وشه کورته که ناکات له زمانیکی وهک کوردیدا که یهکیک له دهستورهکانی زۆر بنجی و په رهسه ندووی سوان و قرتانی دهنگی وشه کانیهتی: «قهراغ» کورته و «قهره داغ» دریزه هه مووشمان دهزانی «قهره داغ» رهسه نه و «قهراغ» کورتکراوه یهتی، ئه گهر نه لیم غه له ته که یه تی.

له باره ی ئهوه صیغهی «اسم فاعل مرکب» هوه کهوا زۆر جارن قهه و رهگی فعل دهپاریزیت: ئهوه ندهی بهدوای نمووناندا گه رابیتیم تهها سی فعلم دیوه تهوه صیغهی «اسم فاعل مرکب» یان له لاهوه دهنگی «ر» بۆ هاتبیت ئهوانیش فعله کانی «دان - نان - خستن» ن که اسم فاعله که یان دهبیته «ناندهر - لینهر - یه کخهر».

ئهم پاشگری «را» جاریکی تریش دهقی فعله کان نیشان ده داتهوه که له پیکهینانی «ناوی بهرکار» (اسم مفعول) دهور ده بینیت:

2 - له ریتووسی «کۆری زانیاری کورد» دا، بۆ «وو» ی دریز له بری دوو «وو»، پیتی «وو» ی که شیده به سه به کار دههینرا. / سایتی ماموستا.

هەر وهک ناوی کارا «اسم فاعل» به زیادکردنی «و» له کۆتایی فعلی رابردووی تینه‌په‌ردا دروست ده‌بی هه‌روه‌هاش «ناوی به‌رکار» به زیادکردنی «و» له کۆتایی رابردووی مجهولدا دروست ده‌بیت وهک له‌م نموونانه‌دا به‌دیاری ده‌که‌وێت:

- هات - هاتوو - هه‌لستا - هه‌لستاو / ناوی کارا
- بیسترا - بیستراو دیترا - دیتراو / ناوی به‌رکار

بۆ نموونه‌ی ناوی کارا فعلی تێپه‌رم نه‌هینایه‌وه چونکه به‌راستی تا ئیستا ساغ نه‌کراوه‌ته‌وه ئایا هاتنی «و» به‌دوا رابردووی تێپه‌ردا ناوی کارا دروست ده‌کات یا ناوی به‌رکار:

- گوتوو - کردوو - بردوو - خواردوو - کێلاو - هیناو - دزیوو...

ئهم رێژانه به‌ زاهیر له فاعل ده‌که‌ن به‌لام له‌ صیغه‌ی رابردووی نزیکدا وشه‌کان ده‌که‌ونه گومانه‌وه له‌وه‌دا ئایا فاعلن یا مفعول؟ به‌ نموونه‌ ده‌لێم «خواردوومه - بیستوومه - کێلاومه - دزیومه...» ئایا رێژه‌ی کارایان تیدا به‌کار هاتوه یاخود به‌رکار؟ با بێین له‌ جیگه‌ی ئه‌واندا وشه‌ی هاوواتای عه‌ره‌بی به‌کار به‌هێنن بزانین به‌لای فاعلدا ده‌شکینه‌وه یاخود مفعول:

- خواردوومه - «آكل»مه - «مأكل»مه
- بیستوومه - «سامع»مه - «مسموع»مه
- کێلاومه - «حارث»مه - «محروث»مه
- دزیومه - «سارق»مه - «مسروق»مه

که‌ گوتت «نانم خواردوه» چ وشه‌ییکی عه‌ره‌بی به‌خۆیه‌وه ده‌گرێ «نانم آكله - نانم مأكوله» ئه‌گه‌ر بلیین رسته‌ی «نانم مأكوله» نانه‌که ده‌کاته مفعول که له‌ حه‌قیقه‌تیشدا مفعوله، ئه‌وسا دوو به‌ره‌هه‌لست په‌یدا ده‌بی:

- 1- «نانم مأكوله» هیچ ده‌وریکی فاعیله‌ت ناداته فاعله‌که، بگره‌ پێوه‌ندی فاعل به‌ فعله‌که‌ی «خواردوه» به‌ جارێ ده‌پچرێنێ، ئه‌مه‌ش ئه‌نجامیکه سه‌لیقه نایسه‌لمینێ.
- 2- «نانم مأكوله» به‌ ته‌واوی «نانم خوراه» راده‌گه‌یه‌نیت که ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست وه‌ها با پێویست نه‌ده‌بوو به‌وه‌ی صیغه‌ی تابه‌تی «خواردوه» ی بۆ به‌کار بێت.

ئایا که‌ وازمان هینا له‌ ئیحتیمالی مفعولیوونی «خواردوه» به‌ هیچ ته‌ئویلیک ده‌توانین بلیین له‌ رسته‌ی «نانم آكله» دا وشه‌ی «آكل» وه‌ک ئه‌وه‌یه گوترا‌بی «نان آكلم - آكلي نانم» بۆ ئه‌وه‌ی فاعلیوونی وشه‌که‌ی «خواردوه» ته‌وجیه‌یک وه‌رگریت؟ چه‌ند به‌سه‌یری ئهم صیغه‌یه‌ش خۆی به‌ حه‌شارگه‌یینک نیشان ده‌دات که له‌ بنه‌رته‌دا مه‌به‌ستی نووسینه‌که‌م نه‌بوو خۆ ئه‌گه‌ر حه‌شارگه‌ش نه‌بی ده‌بی به‌ مه‌ته‌لێکی رێزمانی بروت! به‌هه‌مه‌حال، له‌ صیغه‌ییکی ناوی کارای لیک‌دراودا وشه‌کان ده‌بن به‌ فاعلی بیده‌مه‌ته‌قه، وه‌ک نانخواردوو - دنیا‌دیتوو - گه‌نم‌دزیو - سه‌رتاشیو - زه‌ویکێلاو:

- من نانخواردوه کهم - من نانم خواردوه
- تۆی دنیا دیتومان - تۆ دنیا دیتوه
- دارا گهنمدزیو دهرچوو - دارا گهنمی دزیوه

رہسہنبوونی ہەر سنی پاشگری «ا - کا - را» وەک پاشگری «اند» دیسانهوه له وشەدا دەرده کهوئ که بهراورد بکرین له گەل پاشگری «هوه» دا.

پاشگره کانی «ا - کا - اند - را» به کوتایی فعله وه دهلکین و ده کهونه پیش راناوه چالا که کانه وه:

- ترسام - ئالۆز کام - سووتاندم - دیترام
- ده ترسیم - ده ئالۆز کیم - ده سووتینم - ده دیتیریم

تهرتیبی ئەمانهش له بهینی خویاندا بهم شیوهیهیه: پاشگری «ا» پیش ده کهوئیت، به دوا ئه و دا «کا» دیت، دوا ی هه موان «را» دیت:

- ئالۆزا - ئالۆز کا - ئالۆز کاندی - ئالۆز کاندرا

پاشگری «هوه» کاتیک به کوتایی فعله وه دهلکی که هیچ یه کیک له و پاشگرانه به فعله وه نه ییت و راناوی چالا کیش دیار نه کهوتی. ده لئی:

- هاتمه وه، دیتمه وه، دیترامه وه، هه لستاندمته وه

له م نمونه ی کوتاییه دا پاشگری «هوه» سی قوناغ له فعله که دوور کهوتته وه، «اند - م - ت».

له فعلیکی وه ک «ئالۆز کاندرا مه وه» چوار قوناغ کهوتته نیوان کوتایی فعل و پاشگری «هوه» وه «کا - اند - را - م» ههروه اش له فعلی «په شو کاندرا مه وه - په شو کاند میانه وه»....

ده بینی تفاعلی ئەم پاشگرانه له گەل فعله که دا وا ده کات له مقارنه دا پاشگری «هوه» زۆر بیگانه خۆی بنوئین، به نیسبەت فعله که وه. پاشگری «هوه» سه ره رای دوور کهوتنه وه ی له فعله که که دیارده ییکی بیگانه تییه، تیکه ل به ته کوینی فعله که ش نابیت چونکه هه م له فعله که جودا ده بیته وه، له ئاینده شدا وه ک خۆی بی گۆران دیتته وه، که چی «ا - کا - اند - را» له صیغه ی ئاینده ی فعلدا، ده بنه «ئ - کئ - ین - ری».

من له م نمونه نا نه دا ئینکاری پاشگری بوونی «هوه» ناکه م، به پیچه وانه، ده مه وی له گەل دانه ییان به پاشگری بوونی، پایه ی هیز و بیه یزی ده رخه م له چاو پاشگره کانی تر، به مه شدا نیمچه وه رامیکی ئه و زمانه سانه ده ده مه وه که وا ده زانم له بهر رانه هاتنیان له دانه ییان به «ا - کا - را»، زۆریان به لاهه ئه سته م ده بی دوا به دوا ی ئەم نووسینه دانی پیدابهنین، ئەمه ش دیارده ییکه له هه موو کات و شویتیکدا رووی داوه، گه لیک جارانیس مه یلی نه سه لماندنی شتی نامه لوف وای کردوه له مه یدانی زۆر گرنگی زانستی ته تبیقیدا به ره مه می دا هیتان و دۆزینه وه به دره نگه وه پیشوازی و خو شامه دی لیکری.

من بۆ ئەو دەچم ریزە تری فعل هەبێ لە بنەرەتدا بە ھۆی ھاتنی پاشگر لە کۆتایی وشەو پەیدا بووبیت، بەلام وردە وردە لە گەل دوور کەوتنەو ھە سەرەتای داھاتنی ئەو ریزانە بنەچە کە ی پاشگرە کە کوێر بووبیتەو و بە پارچەییکی بنجی فعلە کە حساب کرا بێت: یە کێک لەوانە ی گۆمانی پاشگر بوونی لێ دەکریت جووتە دەنگی «سا» یە کە لە کۆتایی گەلێک لە فعلەکاندا دێت وە ک:

• ترسا، نووسا، دارسا، راسا، پسا، ئاوسا، تاسا، چرووسا، چەوسایەو...

ئەم فعلانە سەر لە بەریان لە روالەتی ئیستا کە یاندا شکلی یە ک وشەیی یان وەرگرتو و «سا» کە ی کۆتایی یان لە پاشگر ناکات بەلام فعلیک ھە یە پێ دەچێ «سا» کە ی پاشگر بێت ئەویش فعلی «گیرسانەو» بەواتای «بەندبوون بە جینگایە کەو» وە ک لەم نیو بەیتەدا دەردە کەوێ:

ئاخۆ بە چ شاخیکەو گیرساو دلی من

زۆر ئاشکرایە ئەم وشە یە لە بنکە ی «گیر» و پاشگری «سا» پیکھاتو. بە وردبوونەو دەردە کەوێ دەنگی «س» لە کۆتایی گەلێک وشەدا دەوری «وصفیة» دەبینی وە ک:

• جارس، قەلس، وەرپس، ئاوس، مە کس [خەبەرە کە مە کس بۆو]. خاوس...

کە ئەمە وای دوور نییە «سا» پاشگر بووبیت لە بەشیکی ئەو فعلانەدا بەلام وردەو دەردە بە کەرتیکی بنجی فعلەکان حساب کرا بێت...

ئەو زمانناسانە ی لە حیکایەتی رەگ و قەدی کار دەدوین و دەلین کورتترین بەشی ئەو قەد و رەگانە بنجی ئەسلی کارە کەن دەبێ کە مەتر رەخنەم لێ بگرن و پتریش بەدوا قسەمدا بێن لەویدا کە دەلیم لەوانە یە «سا» پاشگر بێت چونکە بە پنی بیرورای ئەوان لادانی «سا» لە فعلەکان بەشیکی کە میان لێ دەھیلێتەو کە زۆر گونجاو دێت لە گەل واتای «رەگ»: بە نمونە دەلیم ئەگەر بسەلمینین لە فعلی «کردن» دا صیغە ی ئاین دە ی کە کورتترین رەوالەتیەتی بکە ین بە رەگ و بنجی وشە کە و بلین «دە» «کە» م نیشانە ی موزاریع و راناوی لێ وەرگیرنەو «کە - ک» دەمینیتەو بۆ رەگ، دەبێ بسەلمینین لە فعلی «نووسا» شدا رەگە کە «نو» و «سا» یە کە پاشگر ھەر وە ک لە «تالۆزە کا» دا «تالۆز» بنجە و «کا» ش پاشگرە. من کە لە یە کێک بسەلمینم لە فعلی «بردم، دەبەم» رەوالەتی «بە - ب» لە صیغە ی موزارعدا کورتترین بنجی کارە کە یە و گوێ نە دەمە «بردن - بردم، دەبەرم...» دەبێ ئەو کە سەش بی خۆ خوراندن بسەلمینی، بگرە مەمنوونیش بی، کە بلیم لە فعلی «نووسا» دا «نو» بنجی فعلە کە یە و «سا» ش لە لاوہ ی خۆ ی پتوہ لکاندوہ.

ئەم زاراۋەيەى «انتقالي» يەكەم جار لەلايەن خۆمەوۋە بەكار ھاتوۋە، لە بەشىكى گوتارى «بەكارھىنانى «ى» لە رېزمانى كوردى» كەوا لە يەكەم ژمارەى گوڤارى كۆپى زانىارى كورددا بلاوكراۋەتەوۋە.

ئەوۋەى راستى بى، زاراۋەكە لە رېى ناچارىيەوۋە خۆى بە سەرمدا سەپاند چونكە لە دەمى نووسىنى گوتارەكەدا، لەوئىش بەپىشەوۋە، وشەيىكى لەبارترەم بەبىردا نەھات بىكەم بە زاراۋە بو ئەم دياردەيەى زمانى كوردى كە تايبەتتىكى خۆيەتى و لە زمانانى ترى دوور و نىزىك [لەوانەى لىيان ئاشنام] وىتەى پەيدا نىيە. وا دەردەكەوئى، ھەرۋەك «ماقتىء و مابرح، مالبث..» جۆرە فەلىكن تەنھا لە زمانى عەرەبى بەكار دىن، ھەرۋەھا فەلى «چوومە خانوۋەكە. دەچمى..» و ئاوالەكانى ترى وەك خۆى مالى بى ھاوبەشى زمانى كوردىن تەننەت فارسى كە مەشوورە زۆر لە كوردى نىزىكە ئەم جۆرە فەلانەى تىدا نادىترى.

لە بارەى زاراۋەكەوۋە، ئەگەر وشەى كوردى لەبار، ياخود وشەى بىگانەى لە بارتر چەنگ كەوئى پىويستە بەو بگۆردىرەتەوۋە چونكە من لە وشەى «انتقال» مەبەستم تەنھا ئەو فەلانە نىيە كە بزووتنى راستەقىنەيان تىدا بىت بەلكوۋ ئەو فەلانەش بەر زاراۋەكە دەكەون كە بزووتنەوۋەى مەعنەوۋى وەيا ئىعتىبارىان تىدايە و بەشدار دەبن لەو خاسىت و تايبەتتىيانەى كە شەقلى ئەم جۆرە فەلانەن. ئەم فەلانەى رستەكانى خواروۋە ھىچىان بزووتنەوۋەى راستەقىنەيان تىدا نىيە بەلام جۆرىك تەئسىر لە لاىكەوۋە بو لاىكى تر دەبەن ھەرچەند تەئسىرەكەش مەعنەوۋى و ئىعتبارى بىت نەك ماددى، وەك:

- دارام كرده پشكنير
- نۆرىمە خانوۋەكە
- بوويتە پياو
- قسەم گوتە دراوسىكەم
- داىە گريان

ھەبوونى واتاى بزووتن و «انتقال»ى مەعنەوۋى و ئىعتبارى لەو فەلانەدا باشتەر ھەستى پى دەكرىت كە بەراورد بكرىن لەگەل بەكارھىنانى عادەتتىاندا:

- من بووم دەم نووسى - من بوومە نووسەر
- خانووم دروست كرد - خانوۋەكەم كرده ئۆتيل
- دەنۆرم كەس ناىنم - نۆرىمە باغەكە
- گوتم بەزىاد بى - گوتمە دارا پارەت بداتى
- جۆم دا نەك گەنم - جۆم داىە تازاد

بەشىكى زۆر لەو فەلانە واتاى بزووتنەوۋەيان تىدايە وەك فەلەكانى:

- دان، ھەناردن، بردن چوون، گەبىشتن، ھاتن، كەوتن، خستن، ترنجان..

بەلام لەشێوهی بەکار هێنانی انتقالیدا جۆره تاو و تەئسیریکی تازه بەرهو ئامانجیکی دیارهوه دەردهبرن وه ک لەم رستانه دا دەرده کهوئ:

- کهوتم و هه لستامه وه - کهوتمه ناو ده غله که وه
- ده چم نان ده کریم - ده چمه مالی مامم
- دهنکه ته زبیحه که ده ترنجی و دهر دیته وه - دهنکه ته زیحه که ترنجایه ریزی دهنکه کانی تره وه
- تو نه هاتی شه کر بکریت - تو نه هاتییه هه لپه رکی
- ئازاد دوینی گه ییشت - ئازاد گه ییشته ئامانج

باسی فعلی «انتقالي» له گوتاره کهی خۆم «به کارهینانی «ی» له ریزمانی کوردیدا» کراوه، هه ر له و گوتاره شدا چه ند لایه نیک و خاسیه تیکی ئەم فعلانه باس کراون، ده وری 12-13 فعلیش له و گوتاره دا دۆزرا وه ته وه. مامۆستا ته و فیک وه هبی له کتیبه کهی «ده ستووری زمانی کوردی» - جزمی یه که م، سالی 1929 دا، به جۆریکی یه کجار خیرا و له گۆشه ییکی ته سه که وه باسی بابه تیکی ریزمانی کردوه که په یوه ندی به فعلی «انتقالي» یه وه هیه، له به ندی 47 لاپه ره 10 ی کتیبه که دا بزوینی «ه- ئە» ی کو تایی فعلی ناو ئەم رسته یه ی «ئه چمه ماله وه» ی به «ئه داتی ته واوی» دانا وه. له لاپه ره ی 22 ی کتیبه که دا به پپی را گه یان دنی نمونه کان دهر ده که ویت مه به ست له «ئه داتی ته واوی» ئەو وشانه ن که له عه ره بیدا پیمان ده گو ترئ «حروف الجر». له رسته ی «تو کاغه زیکت به پۆسته دا نارد» وشه ییکی «به - دا» به «ئه داتی ته واوی» دانرا وه هه روه هاش وشه ی «له» ی ناو رسته ی «مناله که له هه یوان نووست». من، دوا ی نه ختیکی تر، به و جۆره ی هه موو را گه یان دنیکی دوور و نیزیکی ئەم رایه ی مامۆستا وه هبی بگریته وه له گه ل بۆ چوونه کانی خۆمی به راورد ده که م، ره نگه له م هه وله شدا مه یدانیکی به رفه روانتر به رایه کهی مامۆستا وه هبی بگر مه وه له وه ی ناو کتیبه که ی.

به پپی ئەوه ی که جاریکیان خۆم له باره ی ئەو فعلانه شتیکم نووسی بیتی و مامۆستا توفیق وه هبیش به ر له من باسی کرد بیتی هه ر ده لپی مافی ئەوه م نه مابی ناوی «حه شارگه» بکه مه عنوانی ئەو جۆره فعلانه. به لام هه روه ک له دریزه ی نووسینه که م دهر ده که وئ چه ند لایه نیک نوئ له لیکۆلینه وه ی ئەمجاره دا که له مه و پپیش نه هاتۆته ناو نووسینانه وه ری دها باسه که بکه ویته ژیر ناو نیشانی «حه شارگه». له ئاست نووسینه کهی مامۆستا توفیق وه هبی نووسینی ئەمجاره له چه ند روویه که وه نوئیته تی خۆی به رچا و ده کات:

- 1- نووسینه کهی مامۆستا توفیق وه هبی تایبه تیه زور جودا که ره وه کهی سیفه تی «انتقالي» ی ئەم فعلانه ی باس نه کردوه. بیده نگبوون له م لایه نه وه ک ئەوه یه مرو ف بیده نگ بی له جۆری تپه ر و تینه په ری فعل.
- 2- نووسینی مامۆستا وه هبی که بزوینه کهی «ه» دوا ی فعله کانی دانا وه به «حرف جر» له دوو خالی زور گرنگی تایبه تی فعله کان، به تیکرای، چا و ده پۆشیت:

- a) له وه دا که وا به شی که می فعله کان هه لده گرن بزوینه که یان بگریته وه به «حرف جر» وه ک فعلی «بوون» - کردن - گه ییشتن - دان - گو تن...» ئەمه ش هه ردوو جۆری به کارهینانی فعله کانه:
- بوومه ئەندازیار - بووم به ئەندازیار
 - تۆم کرده ویته گه ر - تۆم کرد به ویته گه ر
 - گه یشتینه ئاوات - گه یشتین به ئاوات
 - پاره که م دایه وه ستا - پاره که م دا به وه ستا
 - گوتمه برا که م - گوتم به برا که م

فعلیش هه‌یه ده‌شی بزویته‌که‌ی بیته «له، تی» وه‌ک؛

- به‌ردم گرت‌ه‌ چوئله‌که - به‌ردم له‌ چوئله‌که‌ گرت
- گرت‌می - تیم‌ گرت

به‌شی زوری فعله‌کان هه‌لناگرن بزویته‌که‌ی ئینتقالییان بگۆری به «حرف جر» وه‌ک ئەمانه‌ی لیسته‌ی ژیرا:

- نۆریمه‌ خانوه‌که
- چوومه‌ کوستان
- خسته‌ خواره‌وه
- که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی
- هاته‌وه‌ مالی
- هه‌لکشامه‌ سه‌ری شاخ
- ترنجایه‌ ریزه‌وه
- هه‌ستامه‌ سه‌ر پتیان...

(b) له‌وه‌دا که‌وا له‌ حال‌ی بزربوونی «مفعول» بزویته‌که‌ ده‌بیته «ئ». هه‌رچه‌ند ئەم جۆره‌ به‌کاره‌ینانه‌ له‌ سلیمانی که‌م بۆته‌وه‌ به‌لام له‌ ناوچه‌کانی تری کوردستان زور باوه‌. نموونه‌ی بزربوونی فعله‌کان ئەمه‌یه:

- به‌ردم گرت‌ه‌ چوئله‌که‌کان - به‌ردم گرت‌نی
- که‌وتمه‌ باغه‌که‌وه - که‌وتمی
- نۆریمه‌وه‌ ئیوه - نۆریمنی

ئەم به‌کار هینانه‌ لیره‌ به‌ پێشه‌وه‌ له‌ سلیمانی دیتراوه‌، وه‌ک له‌م دیره‌ شیعره‌ی نالی ده‌رده‌که‌وی:

وای فەرموو که‌ ماچت نه‌ده‌می رووره‌شی توۆ بم
ئەمسالە به‌جی دئ ئەسه‌ری وه‌عه‌دی پاری

«نالی» گوتی «ماچت نه‌ده‌می» نه‌یگوت «ماچت پی نه‌ده‌م»...

حاجی قادر ده‌لی:

خانه‌قا‌که‌ی که‌نه‌فی ئەمنه‌ ئەده‌بخانه‌یی عام
جیی قه‌زای حاجه‌ته‌ عالم به‌ زه‌رووری ده‌چنی

«حاجی» نه‌ی گوت «تیی ده‌چن».

بهیته فۆلکلوری دهلی:

هه‌ی زیرینی و زیرینی
کۆیی خۆشه‌باچینی

که ده‌لیم له‌ حالێ بزربوونی مفعول بزویته‌که ده‌بیته «ئ»، مه‌به‌س بزربوونی ئه‌و مفعوله‌یه که له‌ شکلی «انتقالي» به‌کارهینانی فعله‌که ده‌رده‌که‌وی نه‌ک ئه‌و مفعوله‌ی که له‌ بنه‌ره‌تدا بو‌ فعلی تیپه‌ر دیته‌ ناو ئاخواتن. له‌ رسته‌ی «به‌ردم گرت» به‌رده‌که‌ مفعولی عاده‌تییه بزربوون و دیارکه‌وتنی کار ناکاته‌ سه‌ر فعله‌که، واته‌ که به‌رده‌که‌ت له‌ رسته‌ ده‌راویشته‌ ده‌لی «گرتم». به‌لام که فعله‌که‌مان کرده «انتقالي» ده‌لین «به‌ردم گرت» چوینله‌که». لیره‌دا «چوینله‌که» مفعولی «انتقالي»یه، که لامان برد ده‌لین «به‌ردم گرتی». ئه‌م شکه‌ انتقالییه له‌گه‌ل «راناوی لکاو» ده‌رده‌که‌وتنه‌وه هه‌ر چه‌ند راناوه‌که مفعولیش بی، واته‌ ده‌رکه‌وتنی مفعول له‌ وینه‌ی راناوی لکاو مه‌نعی هاتنی «ئ» که ناکات وه‌ک که ده‌لی «به‌ردتان ده‌گرمی - به‌ردم گرتی - به‌ردت گرتمی.. هتاد».

ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له‌ خاسیه‌ته‌کانی راناوی لکاو که له‌ شتی تری جواد ده‌که‌نه‌وه، چ ناو بی و چ هه‌ر یه‌کیکه له‌و وشانه‌ بی به‌ر تا‌قمی ناو ده‌که‌ون وه‌ک «راناوی نه‌لکاو، ئاوالناو». له‌به‌ر ئه‌م خاسیه‌ته‌ زی‌ده‌ تاییه‌تیانه‌شه که من ده‌مه‌وی به‌و راناوانه‌ بلیم «چالاک» نه‌ک «لکاو».

3- مامۆستا وه‌بی له‌وه‌ش نه‌دواوه که فعله‌کان له‌ حاله‌تی «انتقالي»دا مفعولیک بو‌ فعله‌که ده‌هینن، جا ئه‌گه‌ر تیپه‌ر بیته‌ دوو مفعولی ده‌بیته، ئه‌گه‌ر تیپه‌په‌ریش بیته‌ یه‌ک مفعول، وه‌ک له‌م نمونانه‌ ده‌رده‌که‌ویته:

- تیپه‌په‌ر

- چووم - چوومه سه‌فه‌ر
- بووم - بوومه یه‌که‌م
- هات - هاته که‌رکووک

- تیپه‌ر

- پارهم خست - پارهم خسته‌ گیرفانه‌وه
- دزم گرت - به‌ردم گرت ده‌زه‌که
- ئاو ده‌هینم - ئه‌سه‌په‌که ده‌هینمه‌ ته‌ویله

ئه‌مه له‌ باره‌ی نووسینه‌که‌ی مامۆستا وه‌بییه‌وه. به‌ نیه‌ته‌ نووسینی لیره‌ به‌ پێشه‌وه‌ی خۆشه‌وه‌ له‌ چه‌ند روویه‌که‌وه نوویه‌تی نووسینی ئه‌م جاره‌ ده‌رده‌که‌وی:

- 1- ئەو پروونکردنەوویەکی دەری خست مەبەست لە «بزربوونی مفعول» تەنھا مفعولە ئینتقالیەکی، ھەرۆھە دەرکەوتنی ئەو راناوھ چالاکی جینی مفعولە انتقالیەکی دەگریتەوھ «بەردیان دەگرمی - بەردەم گرتنی».
- پروونکردنەوویەکی لە کۆتایی خالی «2-ب» لە بەسەردا چوونەووی نووسینەکی مامۆستا وەھبی باس کرا.
- 2- لەلایەن ئەو فەلانەکی دەشی بێنە «انتقالی»: لە گوتارەکی پیشوویدا 12 فعلیکم دەست نیشان کردبوو، لەم نووسینەیدا ژمارەیان بو پتر لە دوو ھەند تێھەلئەکشی، وایرەدا فەلەکان دەخەمە لیستەوھ دەسزانی فەلی تری وەک ئەمانە ماون بدۆزیتەوھ:

فەلی تێنەپەر:

1. بوون
2. چوون
3. کەوتن
4. ھاتن
5. داھاتن [بە واتای «انقضا» وەک: باز داھاتە کۆترەکی - دادیتە کەوھکان]
6. گەییشتن
7. خونجان
8. پەسوان
9. تکان
10. خزان
11. ترنجان
12. رزان
13. ھەلکشان
14. خشین [مارەکی خشیە ناو گیاکی]
15. پەرین

فەلی تێپەر:

1. کردن
2. بردن
3. خستن
4. گرتن
5. ھەناردن
6. دان
7. ھەلدان [ھەل مەدەیی - ھەلئەداتە قسان]
8. گوتن [گوتە دارای وەرە ئیرەکانە]
9. ھیتان [ھیتنامە مألەوھ - ھیتنامە رەدایی]

10. داهيشتن [په یزه کهم داهيشته هوشه کهوه]

ده تبه مه سهر ئاوه گردی
داتده هیلمه کابرای کوردی
ئیقبالی خۆت ئه ی مه لکه قۆر
ئه گهر ژیا ی ئه گهر مردی

11. نان [نایه بانیه وه]

له پاش بۆسیده ن و بۆییده نی تام
نیامه سهر سهر و چاوم به ئیکرام

12. خزاندن

13. ترنجاندن [دانه کهم ترنجانده ریزی ئه وانی تر]

14. په سواندن

15. ویران [ویرامه نازاد]

16. هاویشن.

3- ئیستا که به تازه یی ده لیم: ئه و فعله ئینتقالیانه ی تیپه رن که ده کرین به «مبني للمجهول» یش به به ریانه وه
هه یه له شکلی «انتقالي» بمیننه وه، هه ردوو مفعولیشیان له گه لدا بیته، وه ک:

- داره که خرایه خانوه کهوه
- پاره که درایه خانوه که ی

مفعولی ئه سلیش جیی فاعل ده گریته وه.

به لام لیره دا یه ک دوو تیپینی کورتیله هه یه، ئه وانیش هه ر نوین:

یه که میان له باره ی فعلی «هه لدان» - به واتای خۆ له قسان «هه لقوتاندن».

ئهم فعله چ له شیوه ی «مبني للمعلوم» بیته و چ له شیوه ی «مبني للمجهول» بیته یه کیک له دوو مفعوله کان
ده رده که ویت، ته نانه ت وا ده بی تاکینکیشی ده رناکه ویت. که ده لپی: «که س پرووی له و نه بوو ئه و له خۆوه هه لی
دایی» هه یچ مفعولیک ده رنه که وت. که گوته «له خۆوه هه لی دایه قسان» یه ک مفعول ده رکه وت. لیره دا
مفعوله که ی دیکه به شیوه ییکی شرایه وه له ناو مفهومی قسه که دا ده بیته وه ک ئه وه ی گوته بیته «قسه م هه لدایه
قسان - ره خنهم هه لدایه ناو قسان..». ئهم ته رزه ورده کارییه له هه موو بابه تیک په یدا ده بی نه ک ته نها بابه تی
زمان، په یدا بوونیشی به لگه ی ده وله مند ی ئه و سه رچاوه یه یه که لی هه لقولیوه.

تیبینی دوهم له باری فعلی «ویران» ه که به پیی سروشتی و اتاکه‌ی وا ده‌بی وه ک تیپه‌ر تصریف ده‌کری واش ده‌بی وه ک تینه‌په‌ر. کورد هه‌ن ده‌لین:

• ویرامان - ویراتان - ویرای - ویرایان - ویرات

که ئه‌مه تصریفی تیپه‌ره. هی تریش هه‌ن ده‌لین:

• ویران، ویرا، ویرات، ویرایان

ئه‌مه‌ش تصریفی تینه‌په‌ره. هه‌ر ئه‌مانه‌ی که وه ک تینه‌په‌ر تصریفی ده‌که‌ن له «نفی» دا ده‌لین:

• نه‌ویرام، نه‌ویراین، نه‌ویرا، نه‌ویران، نه‌ویرایت

ئه‌گه‌ر وه ک تیپه‌ر با ده‌بوو بلین:

• نه‌مویرا، نه‌مان ویرا، نه‌یویرا، نه‌یانویرا، نه‌تانویرا، نه‌تویرا

به‌لای باوه‌ری منه‌وه ئه‌م دیارده‌یه ده‌گه‌ریته‌وه بو ئه‌وه‌ی که «ویران» به‌سه‌ر شتی ماددیدا نایه‌ت، زو‌رینه‌ی ئه‌وه‌ی به‌ر «ویران» بکه‌ویت مه‌عنه‌وی و ئیعتیباریه‌یه وه‌ک:

• ویرام له رووباره‌که بیه‌رمه‌وه

• ده‌ویرم له تاریکی برۆم

• که‌س ناویرئ بلئ له‌ل

• نه‌وسن به‌ خو‌ی ناویرئ...

به‌ سرنج ده‌رده‌که‌وی واتای ویران هینده‌ی «رۆیشتن، هاتن، هه‌لستان...» یش کرده‌وه‌ی ماددی تیدا نییه هه‌رچه‌ند فعلی تینه‌په‌ریشن. دیسانه‌وه «ویران» وه‌ک فعله تیپه‌ره‌کان نییه که مفعول ده‌خه‌نه پینش خو‌یانه‌وه وه‌ک:

- کاغه‌ز ده‌نووسم

- نانم خوارد

- پارهمان دۆزیه‌وه... هتاد.

دیاره‌ خاسیه‌ته تایه‌تیه‌که‌ی «ویران» که وه‌ها بکات دوو جو‌ره تصریفی هه‌بی وه‌ک تیپه‌ر و تینه‌په‌ر، ریی ئه‌وه‌ی لی ده‌به‌ستی که‌وا له‌ حالئ «انتقالی» دا وه‌ک فعلی تیپه‌ر داوای دوو مفعول بکات. له‌ راستیدا «ویران» به‌ زو‌ری ده‌بیته‌ خاوه‌ن مفعولی «اعتباری» که بریتیه‌یه له‌ رسته‌ نه‌ک له‌ مفعولی به‌ره‌ه‌ست:

• ویرام برۆم

• ویرام بازده‌م

• ویرایان «ماره‌که‌ بکوژن»

• ده‌ویرن چوار رۆژان له‌سه‌ر شاخه‌که‌ بمیننه‌وه

• کهس ناویرئ «سهیری چاوی بکات»

هه موو رسته کانیش فعلی «انشائی» یان تئدایه که ئەمەش یه کیکه له خاسیه ته کانی فعلی «ویران» و به شیکه له فعلی کوردی دهشی پیمان بگوترئ فعلی یاریدەر «الفعل المساعد - auxiliary» وه ک:

- هاتم برۆم، نه یانهیشت
- گوتم بیلیم، نه مویرا
- ههستم خۆم بشۆم، ئاوه که سارد بوو بۆوه
- ویستم بنووم، لیم نه گه ران... هتاد

کهواته فعلی «ویران» ئەم خاسیه تانهی هه ن:

1. به زۆری له به کارهێناندا مفعولی «اعتباری» که بریتیه له رستهی «انشائی» دههینتته ناو رسته وه.
2. مفعوله کانی ناکه و نه وه پیش خۆی، به پینچه وانه فعلی تیپه ری عاده تی که هه میسه مفعوله که ی پیش خۆی ده که ویتته وه.³ فعلی «نۆرین» ئەویش له حالئ «انتقالی» دا مفعول به دوایدا دیت وه ک «نۆریمه خانه که».
3. یه ک مفعول قه بۆل ده کات، له مه شدا وه ک تینه په ر کار ده کات.

تیبینی تریش هه ن به رانه ر «ویران» وه ک ئەوه ی که ئە گه ر به فعلی دیکه ی خزمی خۆی بگیریت له وانه ی کاریگه رییان ماددی نییه ده بینین فعله کانی تر مفعوله کانیا ن پیش خۆیان ده یه خن: فعلی «گوتم، زانین، بیستن، ناسین» کاری ماددی ناکه ن به لām وه ک هه موو فعلیکی تیپه ر ره فتار ده که ن هه م له رووی تصریفه وه هه م له رووی پیش خستنی مفعوله کانیا نه وه:

- قسه مان بیست
- خه به رتان زانی
- شیعیان گوت
- خه لقمان ناسی

ئەم کۆمه له فعله - هی تریش هه یه - وه ک فعله کانی «خواردن، کردن، بردن، کوشتن...» ته ئسیری ماددی له مفعوله کانیا ن ناکه ن، دیا ره «ویران» یش هه ر له و بابه ته یه به لām به شیوه ییکی بیه یز تر. له م خاسیه ته ی ناماددی بوونی ته ئسیری «ویران» ه وه تیبینی که تری گرنگ هه لده ستی: ده شی ئەم فعله به هوی «اند» جاریکی تریش بیتته وه تیپه ر وه ک که بلئی «دارا نه ی ده ویرا، من ویراندم...»

³ - ده بی لیره دا بلیم هه موو مفعوله انتقالیه کانی فعلی تینه په ر به دوا فعله کاندایین: چومه مالی، ده کهومه خواره وه، گه یشتینه ئامانج...

فعلەکانی تری انتقالی، ئەوانیش بەشیکیان، تیبینی هەڵدەگرن، بەلام لەم نووسینەدا جیگە ی هەموو لیکۆلینەوویک نابیتەو، بۆیە چیتریان لەسەر نارۆم.

4. نە لە نووسینی مامۆستا وەهیبی و نە لە نووسینی خۆمدا باسی ئەم لایەنە یە کجار گرنگ و بنجییه نە کراوێ که فعلی انتقالی دوو جۆری پیچەوانە ی یە کتری هە یە، جۆریکیان ئەو بوو لێی دوا، جۆری دوومی ئەو یە که دەبیتەو هە شارگە ییکی سەر بەخۆی ریزمانی کوردی هەرچەند بە پێی ئەو دەورە ی فعلەکان دەبینن راستەوخۆ دەکەونە رووبەرۆوی «فعل انتقالی» یەو هەر دەلێی ویتە ی نیگاتیفی ئەون.

فعلی «انتقالی پیچەوانە» کۆمەلێکن لەو فعلانە ی لە شێکی پیچەوانە یاندا لە لاوێ تین و تاویک بۆ سەر کارا (فاعل) ی خۆیان دەهینن و دەیانخەنە جیگە ی بەرکار (مفعول) هەو. فعلە انتقالیەکان تاو و تینیکی تازه کردیان لە کارەو بۆ مفعولێکی تازه کرد دەبرد، لە ویتە ی پیچەوانە دا دیمەنە که پیچەوانە دەبی و لە مفعولیکەو تین و تاو بۆ فاعل دیت.

من تا ئیستا لە ئەنجامی بەدوادا گەراندا ئەم فعلانەم دۆزیووەتەو که کاری پیچەوانە دەکەن، فعلەکانیش لە صیغە ی ئاینده (مضارع) دا دەهینمەو چونکه دیارده که لەو صیغە یە دا سەرنجراکیشە:

1. دەمدزی [بە واتای بەلامەو دزیو]

2. دەمپەرژێ

3. دەمەوی

4. دەمئیشی

5. دەمبی

6. دەمکەوی [حصەم دەکەوی]

7. دەمچی

8. دەمی (دەمهی - لە هاتنەو)

9. دەمخورێ

لەم فعلانە تەنھا فعلی «دەمەوی» لە جۆری تیپەرە ئەوانی تر هەموویان تینەپەرن. گەلیک لەوانە ی تازه بە تازه دەکەونە ناو و وتووێژ و ئاخوتنی کوردییەو کاتیک ئەم فعلە ی «دەمەوی» بە کار دەهینن قیاسی دەکەن لە فعلی تری تیپەری وەک خۆی و دەلین «دەویم» وەک که لە ئاینده ی «بیستن» دا دەلین «دەبیەم»:

• بیستم - دەبیەم

• ویستم - دەویم

ئەم فعلە ی «دەمەوی، دەمانەوی»، بارە پیچەوانە کە ی باشتەر روون دەبیتەو که لە تەک فعلی تری عاده تی تیپەردا تصریف بکرین، بۆ نمونە چەند رسته ییک دەهینمەو:

• دەتەوین - تۆ ئەوانت دەویت

- دەتېينن - ئەوان تۆ دەيىنن
- دەمەويىن - من ئەوانم دەويىت
- دەمىينن - ئەوان من دەيىنن

لە ھەر دوو فعلى «دەتەويىن، دەمەويىن» راناوھەكانى «ت، م» كە لە دواى نىشانەى مضارعەوھە ھاتوون لە جىگەى مفعولدا ھەلگەوتوون كەچى لە واتادا فاعلن، ھەرۈھە لە ھەردوو فعلدا راناوى «ن» جىگەى فاعلى گرتۆتەوھە كەچى مفعوليشە، بەلام لە فعلەكانى «دەتېينن، دەمىينن» كە فعلى تېپەرى عادەتەن راناوھەكانى «ت، م» مفعولن و لە جىگەى مفعوليشن، راناوھەكەى «ن» یش فاعلە و لە جىگەى فاعلشدايە.

سەيرىكى مەعنا لېدانەوھەى فعلەكان بکە لە سەرەوھەدا روون کرانەوھە:

لە بەرانبەر «دەتەويىن» دا نووسراوھە «تۆ ئەوانت دەويىت»، كەچى لە بەرانبەر «دەتېينن» دا نووسراوھە «ئەوان تۆ دەيىنن». ئەم مەعنا لېدانەوانە راستن بەلام ئەگەر فعلەكان يەك جۆربوونايە نەك جۆرى عادەتى و پېچەوانە، دەبوو راناوھەكان لە ھەر دوو فعلدا بە پېى قياس لە يەكتر كەردن ئەم شەكلەيان ھەبوويايە:

- تۆ ئەوانت - دەو «يىت»
- ئەوان تۆيان - دەيىن «يىت»

خۆ ئەگەر قياسەكە لە فعلە عادەتتەيەكەوھە ھەلستابايەوھە دەبوو فعلەكان و راناوھەكانيان بەم جۆرە بن:

- ئەوان تۆ دەيىنن
- ئەوان تۆ دەويىن
- تۆ ئەوان دەيىنيت
- تۆ ئەوان دەويىت «ياخود دەويىستيت»

سەير لەوھەدايە فعلى «ويىستن» لە رابردوودا وەك فعلەكانى ترى تېپەرى رەفتار دەكات و لەوان جوداواز نىيە:

- ويىستم - پارەم ويىست - بمويىستبايە...
- دىتم - پارەم دىت - بمديتبايە...
- بىستم - قسەم بىست - بمبىستبايە...

وا دەزانم فعلى «ويىستن» زارى کرمانجى خواروو ئەگەر ھەر خۆى مابايەوھە بۆ ئايەندە، دەبوو صيغەى بىتتە «دەويىم، دەويىسم» ھەرۈھە «ويىستن» دەبىتتە «دەبىيەم، دەبىيسم». واپى دەچى لە ئايىندەدا صيغەى «ئەفین» زارى کرمانجى سەرۈو دىتتە جىگەى ئايىندەى «ويىستن» بەلام بە شىوھى «ئىنتقالى پېچەوانە» نەك شىوھى

• دیتم - دهبینم

کوردی کوردستانی ژێروو له هه‌ندی ناوچه‌دا ده‌لێن «دیتم - ده‌دینم» که ئه‌مه به‌کاره‌یتانی راست و دروست و ڕه‌سه‌نیشه، به‌لام ناوچه‌کانی تر سه‌ریان له‌م به‌کاره‌یتانه ده‌ته‌وه که چی له‌ هی خۆشیان په‌سه‌ندتره. فعلی تریش هه‌ن صیغه‌ی ئاینده له‌ هی تر بخوازنه‌وه وه‌ک:

- ڕۆییم - ده‌ڕۆم
- ڕۆییشتم - ده‌ڕۆم
- دێرام - ده‌دێرم (به‌ واتای ئاودان)
- داشتم - ده‌دێرم (به‌ واتای ئاودان)

فعلیک هه‌یه له «داستن» هه‌وه په‌یدا ده‌بی، وه‌ک ئاینده‌که‌ی له «دێران» هه‌وه وه‌رده‌گیریت، که چی که‌موزۆر پێوه‌ندی به‌ واتاکه‌یه‌وه نییه: «هه‌لداستن» به‌واتای «فری دانه‌خوار» وه‌ک که‌ ده‌لیی «له‌ شاخیم هه‌لداشت»، ئاینده‌که‌شی ده‌بیته‌وه به «هه‌لده‌دێرم»... له‌ لایه‌ن واتاوه فعلی «هه‌لداستن» که‌ تیپه‌ره‌ خزمی «هه‌لداستن» هه‌که‌ فعلیکی لازمی ڕوودان (مطاوعه) یه. هه‌لداستن له‌ تصریفدا به‌ پێی ئه‌وه که‌ فعلی ڕوودانه، جودا ده‌بیته‌وه له‌ فعلی «دێران» که‌ تیپه‌ره‌ و به‌ واتای «ئاودانی شیناورد» ه:

- دێرام (ئاوم دا) - ده‌دێرم
- هه‌لداستیم - هه‌لده‌دێرم

«هه‌لداستن» یش چونکه‌ تیپه‌ره‌ هه‌ر ده‌چیته‌وه سه‌ر «دێران» و ده‌بیته‌وه «هه‌لده‌دێرم». جگه‌ له «هه‌لداستن» که‌ تیپه‌ری «هه‌لداستن» هه‌که‌ فعلی «هه‌لداستن» یش تیپه‌رکردنی فعلی «هه‌لداستن» هه‌ به‌ هۆی پاشگر «اند» هه‌وه.

ئه‌م ڕوونکردنه‌وانه‌ی دوایی پێوه‌ندی به «انتقالي پیچه‌وانه» وه‌ نییه، به‌لام هه‌لبواردنیا له‌ زه‌ره‌ر به‌ولاهه‌ شتیکی تری تیدا نه‌بوو. بۆیه‌ بوو نه‌ختیکیان له‌سه‌ر ڕۆیشتم.

به‌کاره‌یتانی سه‌رله‌به‌ری فعله‌کانی تریش وه‌ک هی «ده‌مه‌وی، ده‌مانه‌وی» یه‌ له‌ ڕووی ئه‌وه‌وه که‌ ڕاناوی «فاعل» ده‌که‌وتته‌ شویتنی «مفعول»:

- ده‌مه‌وی، ده‌مدزی، ده‌مه‌رزی، ده‌مخوری، ده‌مئیشی، ده‌می، ده‌مه‌که‌وی - ده‌مچی - ده‌می [ده‌مه‌ی - له‌ هاتنه‌وه].

له‌مانه‌ چواریان:

1- بوون

2- که‌وتن

3- چوون

4- هاتن

شیوهی انتقالیشیان هه بوو. له م لیسته یه ی خواره وه هه ر دوو شیوه به کار هیئانیان به سه ریه که وه ده هیئمه وه بو
ئه وهی له ته ک یه کتردا باشتر روون بینه وه:

شیوهی انتقالی - شیوهی انتقالی پیچه وانه

- ده بمی - ده مبی
- ده که ومی - ده مکه وی
- ده چمی - ده مچی
- ده ییمی - ده میی

له شیوهی انتقالیدا تاوی فاعله که بو سه ر مفعولیک ده روات [له م نمووانه دا مفعوله که دیار نییه]، له شکلی
پیچه وانه دا له لاه تاو بو سه ر فاعله که دیت هه ر وه ک له فعله پیچه وانه کانی تریشدا هه مان دیارده شتیکی
به رچاوه.

به نمونه چهنه فعلیکی عاده تی ده خه مه صیغه ی «انتقالی» و «انتقالی پیچه وانه» تا کو جاریکی تریش
جوداوازی ئەم فعله ناعاده تیانه له غه یری خو یان ده رکه ویته. فعلی: نووستن، سووتان، برژان... ئەم فعلانه
شیوهی «انتقالی» و «انتقالی پیچه وانه» یان نییه. ئە گه ر شیا با له و شیوانه دا به کار بین ده بوو بگوتری:

انتقالی - انتقالی پیچه وانه

- نووستمه ژووره که، نووستمی - ده منوی، دوو سه عاتان ده منوی
- سووتامه ئاگره که، ده سووتیمی - ده سووتی، ئاگره که ده سووتی
- برژامه گوشته که، ده برژیمی - ده مبرژی، گوشته که ده مبرژی

نمونه م له فعلی تیپه ر نه هیئایه وه چونکه فعلی تیپه ر که بخریته لیسته ی «انتقالی پیچه وانه» واتا به دهسته وه
ده دات به لام واتیه کی عاده تی نه ک «انتقالی پیچه وانه» ئە وساش له وانه بوو مروف به سه هو وایزانی نمونه که
ده ستوره که ی تیکداوه. من که فعلی «خواردن» بکه مه نمونه له شیوهی «انتقالی» دا ئاشکرایه که واتا نادات
به لام له پیچه وانه دا واتی عاده تی ده بیته:

انتقالی - انتقالی پیچه وانه

- خواردمه گوشت - ده مخوا، گوشت ده مخوا، گوشت ده خوا

دەبىنى لە شكلى پىچەوانەدا «دەمخوا» واتاى ھەيە لەبەر ئەمە دەشى خوينەرى شلک تىيدا بەسەھوو بچىت و دەستورەكەى لى بشىويت، ئەوساش بۇ ئەو بچىت كە ھەلە لە ھىنانەوھى وشەى «گۆشت» پەيدا بوە، ئەگەر بگوتراپايە «گورگ دەمخوا» رستەكە راست دەردەچوو: بەلى ديارە «گورگ دەمخوا» گوتەيىكى راست و دروستە بەلام لە شكلى پىچەوانەدا نىيە، فەرموو بە «دەمەوى»ى بگرە:

• گورگ دەمخوا - پارە دەمەوى

پوختەى گوتە و دەستورى ئەم فعلانە ئەوھىە، چ تىپەر بن چ تىنەپەر، دەبى لە بەكارھىنانياندا «انتقال» وھيا «انتقالى پىچەوانە» يان تىدا بىت، ئەگەرنا دەبنەوھى فعلى عادەتى. سەيرى فعلى «كەوتن» بكە لە شىوھى پىچەوانەيدا: كە دەلى «دەمكەوى» مەبەستت ئەوھىە بەش و حصەت دەكەوى، واتە لە شتىكەوھى مافىك بۆت دەگەرپتەوھى. ئەگەر ئەمە نەبى و «خانوو كەوتن» بى فعلى كە لە شىوھى عادەتى خۆيدا بەكار دىت و بىر بۆ ھاتنەوھى تاو و تەئسىرىك لە خانوھەوھى بەرەو تۆ وھيا خاوەنەكەى ناروات. بە نموونەى لەكار ھىنانى شىوھى پىچەوانەى فعلى «كەوتن» سەيرى ئەم چەند رستەيە بكە:

• ئەرى تۆ چەندت لە ميراتەكە دەكەوى؟

• نىوھ دەكەوى

• لەم خانوھ تۆ ناتكەوى برات دەبكەوى!

• نەخىر، منىش دەمكەوى

كە بلىم «تۆ خانووت دەكەوى» وھك ئەوھىە گوتبىتم «تۆ مەرت دەزى» وھيا «تۆ پارەت بزر دەبى، لە ھىچ يەككە لەم فعلانەوھى چ تاووتىنىك لە «خانوو، مەر، پارە» بەرەو تۆ ناگەرپتەوھى تاكو بگوترى ئەمانە فعلى انتقالى پىچەوانەن.

ئەم فعلانەى لە لیستەى سەرودا ژمارەيان گەبىشت بە 9 و ناوم نان «فعلى انتقالى پىچەوانە» دەبى بخرىتە بەر تىشكى ئەم تىبىنىيانە:

1. لە كوردیدا، بىگومان، فعلى تر ھەن دەورى پىچەوانە بىبن بەلام من بۆيان نەچووم وھياخود لەو شىوھى ئاخاوتنەى من شارەزایىم پىيان نىيە فعلى پىچەوانەكانيان بەر ئەم نووسىنە نەكەوتوون.
 2. ھەر يەككە لەو فعلانە لىكۆلینەوھى سەربەخۆى دەووت بۆ ئەوھى لە ھەموو بارىكەوھى روون بىتەوھى. فعلى «پەرژان» كە من لىرەدا وىتە پىچەوانەكەىم باس كردوھى، لە شىوھى ئاخاوتنى تردا بە جۆرىكى عادەتى رەفتار دەكات. لە جىگەيىكى وھك كۆبى دەلین «نەپرژام بچم بۆ سەفەر - ناپەرژىم خانوھكەم سواغ بدەم» كە ئەمە بەكار ھىنانىكى عادەتییە، واش دەبى دەكرىتە فعلى «انتقالى» و دەگوترى «ناپەرژىمە سەر ئەم كارە» كە لەمەدا واتاى «پىچەوانە» پەيدا نىيە.
 3. ئەوھى لەم فعلانە دەكۆلپتەوھى دەبى ئاگادارى خۆى بىت لى تىكەل نەبن. لە فعلىكى وھك:
- دەمبىتى، دەمكەویتی، دەمچىتى، دەمگاتى، دەمداتى، دەمروانىتى، دەمكاتى، دەمگرىتى...

خه یال بۆ ئهوه دهروات صیغه کان دریژه پیدراوی صیغه ی «انتقالی پینچهوانه» بن چونکه «دهمب، دهمکهوئ، دهمچی» پینچهوانه. جاری باسی «دهمبیتی» ناکه م چونکه نهختیک دریژه ی ههیه، بهسه ریدا باز ددهم بۆ ئهوانی تر و دوایی بۆ ئهوه دهگه ریمهوه.

فعلی «دهمکهویتی»: ئه م صیغه یه «انتقالی» یه و فاعله که ی کهسی سییه می تاکه، مهفعوله که شی کهسی یه که می تاکه. که بیین صیغه که بدهین به کهسی یه که م ده لیین «دهیکهومی». له م صیغه یه دا راناوی کهسی سییه می تاک که دوا ی نیشانه ی «ده» دیت و بریتییه له «ی» بوه به مفعول ههروه ک راناوی کهسی یه که می تاک له صیغه ی «دهمکهویتی» مفعول بوو. هه ر چۆن ده لئی «دهمکهویتی» ده توانی مفعوله که بگۆریت به راناوی کهسه کانی تر:

- دهیکه ویتی، دهتکه ویتی، دهمانکه ویتی، دهتانکه ویتی، دهبانکه ویتی

ههرواش ده توانی به پئی داخوایی حال راناوه کان بکهیت به فاعل وهیا مفعول وه ک که بلئی:

- دهمکهونی، دهیانکهومی، دهتکهومی، دهمکهویتی، دهتانکهوینی، دهمانکهونی.....

ههروه هاش فعله کانی تر ده شی راناوه کان تیاندا فاعل وهیا مفعول بن وه ک:

- دهتگرمی، دهمگریتی، دهیانگرمی - دهمگرنی دهتانگرنی، دهمانگرنی، دهیانگرینی...

لیره دا تیبینییه کی بنچی ههیه له باره ی گۆرانی راناوه کان له فاعله وه بۆ مفعول: راناوی کهسی یه که م کۆ و تاکی، نابن به مفعولی راناوی کهسی یه که م. ههروه هاش راناوی کهسی دوه م هیچیان نابنه مفعولی راناوی کهسی دوه م. ناگوتری:

- دهمببیم - دهمانببیم
- دهمانببیم - دهمانببیم
- دهتکهیت - دهتانکهیت
- (ئیهوه) دهتانکهن - (ئیهوه) دهتکهن

له نمونه ی چواره مدا راناوی «ئیهوه» م نووسی تا کوو معلوم بی صیغه که هی کهسی دوه می کۆیه نه ک هی سییه می کۆ چونکه راناوی فاعل بۆ کهسی سییه می کۆ و کهسی دوه می کۆ له فعلی ئاینده (مضارع) دا هه ر «ن» ه. که بلیم «دهتانکهن» لهوانه یه واتاکه ی «ئهوان ئیهوه ده کهن» بیت، که بشلیم «دهتکهن» ده شی «ئهوان تۆ ده کهن» بیت.

له حاله تیکدا بمانه وئ کهسی یه که م ببیته مفعول بۆ کهسی یه که م وهیا کهسی دوه م ببیته مفعول بۆ کهسی دوه م ده بی «خۆ» بجیته پیش راناوی نه لکاو ی کهسه که وه و ته رکیبکی «اضافی» ههردوو یان ببیته مفعول، وه ک:

- من خۆم ده ببیم، من خۆمان ده ببیم، تۆ خۆت ده ببنیت، تۆ خۆتان ده ببنیت، ئیمه خۆمان ده ببنین، ئیهوه خۆتان ده ببنین

دهشگوتری:

• خۆم خۆم دەناسم، خۆمان خۆمان دەناسین، خۆتان خۆتان دەناسن....

ئەم دروست نەبوونەى گوتەى وەك «من دەمبىنم، ئىمە دەمانبىن» لە لاپەرەى 463ى بەشى يەكەمى بەرگى سىيەمى گۇفارى كۆرى زانىارى كورددا باس كراو تەعليلكىشى بۇ ھاتۆتەو بەپى داخووزى دەمەتەفەى ئەو جىگايە⁵ بەلام رەواندەنەو گرتەكە گەلىك لەوەى پتر دەوئى كە لەو شویتەدا روونم كرددۆتەو، تەنانەت لىرەشدا دەرفەتم نىيە خۆم لە ئەسلى باسەكەى «انتقالى پىچەوانە» بدزمەو تەكو تەعليلكى تەواو بەينمەو بە دروستبوونى «من خۆمانم دىت - تۆ خۆتانم دىت» و دروست نەبوونى «ئىمە خۆمانم دىت - ئىو خۆتان دىت»، واتە بۇچى دروستە تاك بىتە «فاعل»ى ئەو گروپەى خۆى يەكەكە لە وان، كەچى «گروپ» نابتەو «فاعل» بەسەر تاكىكى خۇيدا.

كە بىنە سەر كەسى سىيەمى تاك و كۆ، لەویدا ھالەت بە تەواو دەگۆرى، تۆ دەتوانى بلىئى:

• ئەو دەى بىنەت - ئەو دەيان بىنەت - ئەوان دەيانبىن - ئەوان دەبىن

بەلام دەبى بزانىن لىرەدا فاعلەكە عەينى مفعولەكە نىيە، واتە راناو نەلكاوەكە ھەر خۆى نىيە دەبىتە راناو لكاو، بەلكو ھەر يەكەيان كەسىكى جودان. كە گوت «ئەو دەى بىنەت - ئەو دەيان بىنەت» وەك ئەو بە بلىئى «دارا ھەمە دەبىنەت - دارا مەرەكان دەبىنەت». ئەگەر وىستت بلىئى «دارا دارا دەبىنەت» دەبى لىرەشدا «خۆى» بەكار بەينەت:

• دارا خۆى لە ئاوتەدا دەبىنەت - ئەوان خۆيان دەناسن - دارا خۆيان دەمىرەت

واتە ئەو گروپە دەمىرەت كە خۆى يەكەكە لەوان. ئەمەش لەو قابىلەتانەيەكە «غائىبوون» پەيدای دەكات چونكە «ئەو» بۇ ھەموو تاكىكى غائب دەست دەدات ھەر ھەش «ئەوان» بۇ ھەموو گروپىكى غائب دەست دەدات لە ھەمان رستەدا، بەلام «من، تۆ» تەنھا بۇ يەك تاك دەست دەدەن، «ئىمە، ئىو»ش تەنھا بۇ گروپىك دەست دەدەن لە ھەمان رستەدا.⁶ وەك دەبىنەت تازەيى باسى رىزمان لە كوردیدا بە بەرەو ھەيە لە زىمنى «حەشارگە» يەكى باسلىنە كراودا حەشارگەيىك و دوانى تر دەركەون. ئىتر با بگەرىنەو بەرەو باسى ئەسلىمان.

نمۇنەى بەكار ھىنانى جۆرى «انتقالى»مان لە «دەمكەویتی - دەمگرتی» ھىنايەو كە ئەم تەرزە صىغەيە لەم دوو فاعلە و ئەوانى تریشدا پىوھندىيان بە «انتقالى پىچەوانە» وە نىيە. بەراستى سەرلەبەرى فاعلەكان، چ پىچەوانە و چ غەيرى پىچەوانە»، دەبى ھەرتاكەيان بە جۆرىكى سەربەخۆ لى بكو لىتەو و سروشتى تايەتى ھەر يەكەيان روون بكرىتەو چونكە بە ھۆى بارى يەكجار لەعادەتەدەرى ئەم فاعلانە لایەنى زۆر ورد و نازكىان تىدا دەدیتىتەو كەوا لە فعلى عادەتیدا ھەرگىز پەيدا نىيە، جگە لەوەى كە تازەيى باسەكە، وپراى وردى و نازكى، لە پىداووستى لىكۆلىنەو و لىوردبوونەو ھەيان زیاد دەكات.

5 - دواتر كە لىكۆلىنەو ھەكان خرانە شكلى كتیب لە ژىر عنوانى «رىزمانى ئاخوتنى كوردى بەپى لىكۆلىنەو ھە لىزنىەى زمان و زانستەكانى» ئەم تەعلیلەكەوتە لاپەرە 64ى كتیبەكە.

6 - لە گوتارى «سوورپىكى خامە بە دەورى «راناو»دا» كە لە بەشى يەكەمى بەرگى دوھى گۇفارى كۆرى زانىارى كورددا بلاو كرايەو ھەسەم كرددە كەوا ھۆى زۆربوونى «راناو» لەلایەن بىروپراى نووسەران ئەو ھەيەكە صفەتى «غىاب» وا دەكات و ھەيىك جىگەى وشەيىكى ترى «غائب» بگرتەو. كە گوتارەكە بوە بەشىكى كتیبى «وردبوونەو ھە لە چەند باسىكى رىزمانى كوردى» ئەم باسەى تەئسىرى «غائبوون» كەوتە لاپەرەكانى 89-90ى كتیبەكە.

به نمونه فعلی «دهمچی» به واتای «پاره‌م دهچی، مه‌سره‌فم دهچی - زهره‌رم لی ده‌که‌وئ» له تصریفدا زۆر به‌رچاوه که فعلیکی «انتقالي» پیچه‌وانه‌یه چونکه له‌و باره‌دا نه‌بی ناشی راناوی «م» بچیتته دوا‌ی نیشانه‌ی ئاینده‌وه چونکه معلومه به‌ئەسل فعله‌که «ده‌چم»ه، له‌باری «انتقالي»دا ده‌بیتته «ده‌چمی - ده‌چمه‌خانه‌که»، دباره «دهمچی» هیچ کامیکیان نییه و له‌ریزی فعله‌کانی تری وه‌ک خۆبه‌تی که‌ئەوانیش راناوی فاعلیان له‌باری پیچه‌وانه‌دا ده‌چیتته دوا‌ی نیشانه‌ی ئاینده‌یانه‌وه. ئەم شیوه‌به‌کار هینانه‌که‌نه‌له‌عاده‌تی و نه‌له‌«انتقالي»دا نایه‌ته‌به‌رچاوه‌فعله‌که‌ده‌خاته‌ریزی «انتقالي پیچه‌وانه»هه‌رچه‌ند له‌رووی واتاوه‌هینده‌ی به‌شیک له‌فعله‌کانی تر «ده‌مه‌وئ، ده‌مخورئ، ده‌مئیشی...» فاعلبوونی راناوه‌که‌ی «م»هه‌ستی پینا‌کرئ. «ده‌مچی» که‌له‌واتادا «زهره‌رم لی ده‌که‌وئ وه‌یا پاره‌م ده‌چی»یه، له‌دوو روه‌وه‌راناوه‌که‌ی به‌فاعل حیساب ده‌کرئ: یه‌که‌م: که‌له‌به‌کار هینانی «پیچه‌وانه»ی ده‌رهاوئیت و له‌جیاتی «زهره‌رمه‌ندبوون و پاره‌و مه‌سره‌ف چوون» له‌واتایه‌کی عاده‌تیدا سه‌یری که‌یت. که‌مه‌به‌ستت ئەوه‌بی بلی «برام ده‌چی - نه‌ک پاره‌و زهره‌ر»هه‌رگیز ناتوانی فعله‌که‌به‌کیتته پیچه‌وانه‌و براکه‌هه‌زف که‌یت و بلیت «ده‌مچی»چونکه‌براکه‌له‌حیسابی خۆبه‌وه‌چوونه‌که‌ده‌کات نه‌ک به‌زهره‌ری تۆ.

دوهم: که‌به‌حاله‌تی «انتقالي»خۆی بگریت و به‌کار هینانه‌پیچه‌وانه‌که‌ی له‌گه‌ل انتقاليه‌که‌ی به‌راورد بکه‌یت، له‌پیشه‌وه‌جو‌ری «انتقالي»سه‌یر ده‌که‌ین:

- ده‌چم: ئە‌ی خانوو ئە‌گه‌ر کۆنیش بیت ده‌تجمی - لیره‌دا راناوی که‌سی دوهم مفعوله‌و هی که‌سی یه‌که‌م فاعله‌.
- ده‌چیت: ئە‌ی کیچ هه‌رچی بکه‌م ده‌مچیتی - لیره‌دا راناوه‌کان جینگه‌یان به‌یه‌کتر گۆریه‌وه‌له‌فاعلیه‌ته‌وه‌بۆ مفعولیه‌ت.

ئە‌م جار باری پیچه‌وانه‌ی:

- ده‌مچیت: ئە‌ی پاره‌چه‌ندی ده‌ست ده‌پاریژم هه‌ر ده‌مچیت

لە‌م به‌کار هینانه‌دا ئە‌و «ئ»ه‌که‌به‌دوا فعلی «انتقالي»دا دیت ده‌رنه‌که‌وته‌وه، بۆیه‌یه‌له‌که‌سی دوهمه‌وه‌ته‌ئیسیریک ده‌گه‌ریتته‌وه‌بۆ که‌سی یه‌که‌م که‌ئە‌گه‌ر له‌باری پیچه‌وانه‌دا نه‌بوویا‌یه‌که‌سه‌که‌ی یه‌که‌م ده‌بوو به‌مفعولی راسته‌قینه [ئە‌ی کیچ ده‌مچیتی].

بۆت ده‌رده‌که‌وئیت فاعلبوونی ئە‌و راناوه‌ی جینگه‌ی مفعولی گرتۆته‌وه [به‌دوا نیشانه‌ی مضارع‌دا - ده‌مچیت] له‌به‌راوردکردن و مه‌به‌ستی گوته‌که‌وه‌ده‌رده‌که‌وئیت دهنه‌به‌زاهیر فاعلی ریزمانی له‌رسته‌ی «ده‌مچیت»دا راناوه‌که‌ی که‌سی دوهمه «یت»هه‌روه‌ک له‌«ده‌چیت»دا که‌سی دوهمه‌.

له‌فعلی وه‌ک «ده‌مخورئ، ده‌مئیشی»سروشتی فعله‌کان و ئە‌و مه‌به‌سته‌ی له‌باره‌پیچه‌وانه‌که‌یاندانیا‌زی قسه‌که‌ره، وا ده‌که‌ن له‌خه‌یالدا شتیک هۆی هه‌ستی «خوران و ئیشان»بیت دهنه‌له‌رواله‌تدا و له‌ناو ده‌قی رسته‌کاندا هیچ وشه‌په‌یدا نییه‌ئە‌و ده‌وره‌ببینیت. لە‌م به‌کاره‌ینانه‌دا «ده‌شی خورئ و ده‌شی ئیش»شه‌به‌نگ و تارمایی فاعله‌ریزمانییه‌که‌ده‌رده‌که‌وئیت نه‌ک فاعله‌که‌، به‌لام ئە‌گه‌ر فعله‌کان به‌عاده‌تی بینه‌ناو رسته‌وه‌فاعله‌کان بۆخۆیان ده‌رده‌که‌ون نه‌ک تارماییان وه‌ک که‌بلی «ده‌ستم ده‌خورئ، سه‌رم ده‌ئیشی»دوو وشه‌ی

«سەر، دەست» فاعلی عاده تین، که گوتیشت «دەمخورئ، دەمئیشئ» له خەیاڵدا شەبەنگی شتیک دەبیتە هۆی «خوران، ئیشان».

بگەرێمەوه بۆ فعلی «دەمی، دەمانی»:

لەم فعلەدا قابلیەتیک هەیه پتر بەولای خاسیەتی «انتقالی» یەوهی دەبات، قابلیەتە کەش لەوهوه دیت که هەندیک وشە هەن بە بەریانەوه هەیه رێ خۆش کەن لەبەر فعلی «بوون» دا تەئسیری خۆی بە دەوروبەردا پیژیتیت، ئەمەش چۆنیەتیە کە ی:

• دەلی «بوومه پالە»

لەمەدا فعلی «بوون» بە جوړیکی عاده تی له شکلی «انتقالی» بە کار هاتوه، که مفعولە کەت لادا دەلی «دەمی». لەم حالەتەدا پالەیی ئەویەری بوونە که دەگریتهوه و چی تری بەدوادا نایەت، لەبەر ئەمە ناتوانی بلی «دەیمی» بەلام ئەگەر بابەتی «بوون» هە که خزمایەتی تیدا بیت، که دەکاتە پیوهندی نیوان دوو لایەن، ئەوسا بە کارهینانی «بوون» ویتەینکی هەلده گریت که ئیشارەت بۆ پیوهندییە کە ی تیدا دەر کەوتیبت وە ک لەم نموونانەدا دەدیتری:

• تۆ ناییتە خوارزای دارا

• بەلی دەبمه خوارزای - بەلی دەیمی

لیرەدا راناوی «ی» که له دواى نیشانهی ئایندهوه هاتوه هەمان راناوی اضافە ی کەسی سییەمی تاکە که له رستە ی یە کەمدا «دەبمه خوارزای» بەدوا وشە ی «خوارزا» وە یە که بە پی دەستووری گشتی فعلە «انتقالی» یە کان له رستە ی «دەیمی» دا ئەگەر بە دەری بخەینەوه دەبی بلیین:

• دەبمه خوارزا - دەبمه خزم

له فعلە کانی تر دا، وە ک که بلی:

• دەگەمه دارا - دەبگەمی

• دەچمه بازار - دەچمی

• دەنۆرمە جاده - دەنۆرمی..

ئەم راناوی «ی» که له پاش نیشانهی ئایندهوه هاتوه له هەموو فعلە کاندای هەر خۆیەتی راناوی مفعولی «انتقالی» نە ک «مضاف الیه» بۆ مفعولی انتقالی [خوارزای]. له رستە ی «دەبگەمی» مفعولیک نەماوەتەوه له خەیاڵدا بیرى لئ بکەینەوه، بەلام له رستە ی «دەیمی» دا مفعولیک ماوه و بزر بوە ئەویش مفعولە کە ی «خزم، خوارزا، مام، برا...» یە که هەر ئەو مفعولی «انتقال» یە.

بینگومان زۆر شتی تر ماوه قسە ی لئ بکەین بۆ دەرختنی خاسیەتی تاک تاکی فعلە کان وە ک که بلیین له وشە ی «کردن» و اتا «انتقالی» یە که له گۆرینی شتیک بە شتیک ئەو انتقالە رادەگە یە نیت دیارە فەر قە کەش لەوهوه دیت «کردن» تپه ره و «بوون» تپه په ره وە ک که «گۆرین و گۆران» یە که میان تپه ره و دوه میان

تینه‌په‌ره. ئەگەر رێ به خۆم بدهم بۆ مه‌به‌ستی ڕوونکردنه‌وه وشه‌ی عه‌ره‌بی به‌کار به‌یتم ده‌لیم فعلی «کردن» «جَعَلَ» راده‌گه‌یه‌نیت فعلی «بوون» یش «صیرورة - ایلولة» راده‌گه‌یه‌نیت.

تیبینه‌کی زۆر بنجی و گرنج له‌ شیوه‌ی «انتقالی» و «پێچه‌وانه» ئه‌وه‌یه‌ تصریفی فعلی پێچه‌وانه‌ هه‌میشه‌ وه‌ک فعلی تێپه‌ر ده‌کریت هه‌رچه‌ند زانیمان له‌ و کۆمه‌له‌ فعلی پێچه‌وانه‌دا ته‌نها فعلی «ویستن - ده‌مه‌وی...» تێپه‌ره، ئه‌وانی تر سه‌رله‌به‌ریان تینه‌په‌رن. له‌م لیسته‌یه‌ی خواره‌وه‌ تصریفی هه‌ندیک له‌ فعلی پێچه‌وانه‌ی تینه‌په‌ر ده‌هینمه‌وه‌ که‌ وه‌ک تێپه‌ر ره‌فتار ده‌که‌ن: فعلی «بوون، دزان» ده‌که‌م به‌ نمونه‌ی به‌راوردکردن [دزان هه‌ر شیوه‌که‌ی پێچه‌وانه‌یه‌ی هه‌یه‌]. «بوون» له‌ شیوه‌ی عاده‌تی تصریف بکریت ده‌بیته‌ «بووم، ده‌بم - بووین، ده‌بین...». له‌ شیوه‌ی پێچه‌وانه‌دا:

- ئه‌رێ مندالتان بوو؟ به‌لێ بوومان - نه‌خێر نه‌مانبوو
- ئه‌رێ مندالیان ده‌بی؟ به‌لێ ده‌یانبی - نه‌خێر نایانبی
- ئایا جلکه‌ چلکنه‌ کانتان دزان؟ به‌لێ دزامان - نه‌خێر نه‌ماندزان
- ئایا داراتان ده‌دزی؟ به‌لێ ده‌ماندزی - نه‌خێر ناماندزی

ئهم تصریفه‌ وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ بگوتری:

- ئه‌رێ نانتان خوارد؟ به‌لێ خواردمان - نه‌خێر نه‌مانخوارد
- ئایا مه‌ره‌ کانتان فرۆشت؟ به‌لێ فرۆشتمان - نه‌خێر نه‌مانفرۆشت

سه‌یری چۆن له‌م فعله‌ تینه‌په‌رانه‌دا «بوومان - ده‌یانبی - دزامان - ناماندزی..» راناوی فعلی تێپه‌ر و صیغه‌ی فعلی تێپه‌ر به‌کار هاتوون، هه‌ر ده‌لێی خه‌ریکن ده‌ستووریکی بنجی و زیده‌ به‌رچاوی زمانی کوردی بشیونتن.

4. حەشارگە ی «ناوگر»

وا رۆیووە لە نێوان رۆشنییران و زمانەوانان و ریزمانشناسانی کورد کەوا ئەوەی پێی دەلێن «ناوگر Infix» لە زمانی کوردیدا پەیدا نەبێ، وەک کە «پیشگر و پاشگر Prefix, Suffix» هەبێ. دەلێن دیاردە ی پیشگر و پاشگر دیاردە ی بەرچاو و پێ دەمەتەقەیه لە کوردیدا [منیش لەوەدا لەگەڵیان یە ک قسەم] بەلام دیاردە ی هاتنی دەنگیک لەلاوە بۆ ناواخنی وشە ی کوردی کەس نەیدیتووە و نەیبستووە..

ئەوەی راستی پێ، لەم باسەدا نامەوێ بڵێم دەلێنا بووم لە هەبوونی ناوگر لە زمانی کوردی، لێرە بە پیشەوێش هەرگیز نەمگوتووە ناوگر لە کوردیدا هەبێ بەلام بڕیاریشم نەداوە لە دژی هەبوونی: ناواناوە لە نووسیندا ئیشارەم بۆ هەندێ وشە کردووە کە پێ دەچێ شتیکی وەک ناوگریان تێدا بیت، لەگەڵ ئیشارەتە کەشدا گومانیکم خستۆتە دەوری ناوگریبوونی ئەوەی لە ناواخنی وشەکاندا دەدیترین بەوەدا کە گوتوویم لەوانە یە ناواخنە کە ئاکامی شوخیکردن بوو بیت وەیا پێداوێستیکی فۆنەتیکی هینابیتێ ناو وشە کەوێ.

لەم نووسینەدا بە جوړیکی یە کجاری دان بە بوونی ناوگری کوردیدا ناهینم، بەلام ئەوەندە ی جارانیش دیاردە ی بوونی ناوگر لە بەشیکی وشەکانی کوردیدا بەلاوە نانیم چونکە وەک دەردە کەوێت لەم نووسینەدا باسی ناوگر و بوون و نەبوونی رینازیکی رووتتری هەبێ لەوەی تا ئیستا بە بیراندا هاتوێ.

بە دەم سرنج راگرتن لە ئاخواونی کوردی و ریزمانی کوردی، رۆژ لە دوا رۆژ تاک تاکە وشە ی ئەوتۆم دۆزیووەتەوێ کە لە ناواخنە کەیدا دەنگیک وەیا زیاتر هەبێ گومان لەوەدا نەبێ کە لەلاوە بۆی هاتوێ واتایەکی تازە ی پەیدا کردوێ وەیا گۆریتیکی خستۆتە ناو وشە کەوێ بەو جوړە ی کە چاوەنۆر دەکرێ لە دەوری ناوگر.

ئەم لیستە یە ی خوارووە وشە ی ئەوتۆن پێ دەچێ ناوگریان تێدا بیت:

1. رەمانە - بە شویتی گەشتنەوێ یە کتری ران و سمت دەلێن، رەنگە لە وشە ی «ران» هەوێ بە هۆی ناوگر «ەم» پەیدا بوو بیت.
2. ئاسەوار - ناواخن کراوی «ئاسار» ه بە واتای شوین و شویتەوار: «ئاسەواری بڕایەوێ»، واتە هیچ شویتەواریکی لێ بەجێ نەما، وشە کە لە «ئار» ی عەرەبییەوێ هاتوێ.⁷
3. شەبەق - بە واتای «شەق بردنیک ی گەوړە»، پێدەچێ لە وشە ی «شەق» وەرگیرا بیت.
4. ریزەوێزە - لە رژان و پزانهوێ هاتوێ. دیارە دەنگیک ی «ئ» هاتۆتە نێوان یە کەم و دوهم پیتی وشە کانهوێ. هەرچەند دەشی بایەخ بە «ریزە» نەدەین چونکی لە هەندێ لەهجە ی کوردی لە جیاتی «رشتن» «ریشتن» دەلێن بەلام «پیزە» بایەخی هەبێ چونکە نەم بیستوێ لە هیچ لەهجە ییکی کوردی لە جیگە «پزان» «پیزان» بە کار بەینن.
5. ترۆپک - بە تۆپەلە ی سەری شاخ دەلێن، وا پێ دەچێ لە وشە ی «تۆپ» هەوێ هاتیبیت. هەندێ لەهجە «تۆپک» ی پێ دەلێت.

⁷ - مامۆستا لە کتیبی «زاراوەسازی پێوانە»، لاپەرە 200دا دەنووسیت:

«بەر لە دە سالیکی لە نووسینیکمدا بۆ ئەوێ چوو بووم کە وا رەنگە «ئاسەوار» هەمان «ئار، ئاسار» ی عەرەبی بیت شیوەگۆری تێدا کرا بیت. مامۆستا حەسەن قزلیجی لە گوتاریکیدا کە گۆفاری کۆر بە سەرپەرشتیکردنی خۆم بۆی بلاوکردوێ رایگە یاند کە لەوەدا سەهووم کردوێ «ئاسەوار» کوردی رەسەنە بە واتای شویتەواری کۆن هاتوێ. ئەوسا راستیە کەم لێ ون بوو، بەو گوتارە ی مامۆستا قزلیجی لێم روون بۆوێ». /سایتی مامۆستا.

6. لامیژی - «تیپه‌لخستنی به‌چکه‌ی ئازهل له‌م بزنه، یان مه‌ره و له‌یه‌کیکی تر».
7. گویره‌میژ - «مانگا به‌ر له‌دۆشینی، گویره‌که‌که‌ی تیپه‌لده‌خه‌ن و خیرا خیرا «که‌بوانوو» ده‌می پێ لێ ده‌کاته‌وه، ئینجا شیره‌که‌ به‌ ئاسانی ده‌داو و ئه‌یدۆشی»⁸.
8. بریشکه - له‌ برژانه‌وه‌ هاته‌وه. دیاره‌ ده‌نگیکی «ئ» له‌لاوه‌ هاته‌وه‌ بۆ ناوئاخنی وشه‌که. برژ- بریشکه - بریژکه: داخوازی فۆنه‌تیک ده‌نگی «ژ» ی گوپیوه‌ به‌ «ش» چونکه‌ پاشگری «که» ده‌نگی «ک» ی کپی تیپایه، له‌ حالیکدا ده‌نگی «ژ» ئاوازه‌داره‌ حه‌ز له‌ «گ» ده‌کات، بۆیه‌یه «ژ» ه‌که‌ بۆته «ش» که‌ ئه‌ویش کپه‌ تا‌کوو له‌گه‌ل «ک» دا ریک بکه‌وێت.
9. ناوبریشک - راستییه‌که‌ی «نان بریشک» ه‌ و گۆراوه، ئه‌ویش وه‌ک وشه‌ی «بریشکه» له‌ برژانه‌وه‌ هاته‌وه.
10. ئاراو - به‌وه‌نده‌ ئاوه‌ ده‌لێن که‌ بایی یه‌ک جار شوستنی جلک بکات. ئه‌گه‌ر که‌رتی پینسه‌وه‌ی وشه‌که «ئار» واتای سه‌ربه‌خۆ وه‌یاخود ئه‌صلیکی سه‌ر به‌خۆی نه‌بێت، وا پێ ده‌چی ده‌نگی «را» له‌ لاوه‌ بۆ نیو «ئاو» هاتبێت.
11. خارش - نه‌خۆشیه‌کی پینستی ئازهل که‌ زۆر به‌ خوروه. دیاره‌ له‌ «خوران» هاته‌وه، به‌ زاهیر ده‌نگیکی «ا» هاتۆته‌ نیوان «خ / ر» له‌ وشه‌ی «خوران».
12. بواردن - له‌ «بواردن» هاته‌وه. ئه‌میشیان ده‌نگیکی «ا» هاتۆته‌ نیوان «و، ر» و فعله‌که‌ی کردوه‌ به‌ تیپه‌ر.⁹
13. ژماردن - له‌ «ژمران» هاته‌وه‌ هاته‌وه‌ که‌ صیغه‌ی روودانی فعله‌که‌یه‌ و له‌ ئاینده‌دا ده‌بێته «ده‌ژمری» وه‌ک که‌ «سووتا، برژا، رما» له‌ ئاینده‌دا ده‌بنه «ده‌سووتی، ده‌برژی، ده‌رمی». ئه‌م وشه‌یه‌ تا ئیستاش وشه‌ینیکی زیندوو و به‌کاره‌ینراوه‌ له‌ ناو به‌شیکی زۆری عه‌شیره‌تی کورد.
14. شارده‌وه - ئه‌م فعله‌ش له‌ «شرانه‌وه» وه‌ به‌ هۆی «ا» بۆته‌ تیپه‌ر و به‌ ئه‌سل فعلیکی روودانه‌ وه‌ک «رازانه‌وه، نالانه‌وه، ناورانه‌وه...». له‌ تصریفدا فه‌رقی نیوانیان وه‌ک تیپه‌ر و تیپه‌به‌ر ده‌رده‌که‌وێت:
- شارده‌وه - ده‌شیرمه‌وه - ده‌شارمه‌وه
 - شرانه‌وه - ده‌شیرمه‌وه
 - رازانه‌وه - ده‌رازیمه‌وه
 - ناورانه‌وه - ده‌ناوریمه‌وه
15. سپاردن - ئه‌صلی ئه‌م فعله‌ ئه‌گه‌ر لیره‌دا تۆمار نه‌کریت له‌وانه‌یه‌ به‌ هۆی که‌م له‌کاره‌یتانیه‌وه‌ پاش ماوه‌ییکی تر تی بچیت. ئه‌صله‌که‌ی له‌ «سپران» هاته‌وه‌ هاته‌وه‌ که‌ ئه‌ویش فعلی روودانه‌ و ئاینده‌ی ده‌بێته «ده‌سپری» وه‌ک که‌ ده‌گوتری «کاره‌که‌ به‌ دارا سپرا - ده‌سپری». من بۆ خۆم له‌ هاتوچۆی نیوان

⁸ - ئه‌م شه‌رحانه‌ له‌ لاپه‌ره‌ 80 له‌ زنجیره‌ی یه‌که‌می بابته‌ی فۆلکۆری، ئاماده‌کردنی ره‌ئووف ئالانی و محهمه‌د عه‌بدولکه‌ریم به‌رزه‌نجی له‌گه‌ل دوو وشه‌ی «لامیژی - گویره‌میژ» بێ ده‌سکاری وه‌رگیراون.

⁹ - بنواره‌ لیسته‌ی فعله‌کانی لاپه‌ره‌ 123 و شه‌رحی «بواردن» له‌ لاپه‌ره‌ 124 ی کتیی «ریزمانی ئاخوتنی کوردی به‌پیی لیکۆلینه‌وه‌ی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی». له‌م شه‌رحه‌دا هه‌ندیک روونکردنه‌وه‌ی خۆم له‌ باره‌ی فعلی «بواردن» نووسیه‌وه، پێشتر لیژنه‌ به‌ ئه‌ندامه‌تی د. نه‌سرین فه‌خری و سادق به‌هائهدین و نووری عه‌لی ئه‌مین «بواردن» یان به‌ تیپه‌به‌ر و «بواردن» یشیان به‌ تیپه‌ره‌که‌ی دانابوو.

- عەشیرەتانی رانیە و پژدەر گویم لیان بوە ئەم وشەییەیان وەها بە کار هێناوە. بەو پێیە دەبی ئەلفیک وەک ناوگر هاتیبیت و کردیبیتە «سپاردی».
16. دروینە - لە «دروون» ەو ەواتو: لێرەدا نوونەکە ی چاوگ بە بەشیکى وشە حیساب کراوە و دەنگیکى «ئى» کەوتۆتە پێشەو ەەر خۆشەتەى لە زۆر ناوچەدا پێى دەلێن «دروونە». ئەم «ئى» کۆتایى وشە کە وەک پاشگرەکانى: «نەسکینە - ماشینە - شەلکینە، رەشکینە، سەپینە...» نییە کە ەاتوونەتە کۆتایى ناو ەو ە نەک فەلەو ە دەشزانین «دروون» سەر بە فەلە نەک ناو.
17. گرنج - لە «گنج» ەو ەواتو کە لە واتادا زۆرى لى نزیکە. لێرەدا دەنگى «ر» بە زاهیر بو ە ناوگر.
18. گرژ وادەزانم لە وشەى «گرژ» ەو ە هاتیبیت وەک کە دەگوترى «بەگژى دا چۆو ە». واتای «گرژى» لە بەگژدا چوونەو ە زۆر روونە. لێرەشدا ناوگر دەنگى «ر» ە.
19. برنج - دەبى لیکۆلینەو ەبیکى مێژوویى و بەراوردی تیدا بکری ەت بەر لەو ەى بلیین بە ەوى ناوگرى «ر» ەو ە لە «بنج» ەو ە هاتو ە. وەک دەزانین «برنج» روه کیکى زۆر ناودەر کردو ە بەو ەى کە «بنج» دادەکو ەت.
20. قرژ - وادەزانم لە «قرژ» ەو ە هاتیبیت، چونکە «قرژ» بو ە گیای وشک و درک و شتى ئەو ەتۆى روهک لەگەل گەزندەى وەک ەۆلەپەزە و شیرەکولە ... ەتاد بە کار دیت «قرژ» یش بو ە مووى سەرى مرۆف. لەمەشدا ناوگرى «ر» دەورى دیتو ە.
21. کۆمەل - دوور نییە لە «کۆل» ەو ە هاتیبیت،
22. دایەمەمەدۆرە کینە - یاریە کە لە کۆبى پێى دەلێن «دونگ لەمەرئى». وشە کە لە «دایە مەمدۆرپتە» کەوتۆتەو ە بە هانتى دەنگیکى «ک» بو ە ناو پاشگرى «اند» کە صیغەى ئایندە و ئەمر و نەهیدا دەبیتە «ئى».

وادەزانم لیستەى وشەکان گەیشتە 22 وشە. ەەر وەک بو ە یە کەم سەرنج دەردەکەو یت تارمایی بو ە دەستووریک لەو وشانەدا دەدیتری ەت کە بە ەوى دەنگى «ا» و «ئى» لە فەلەکان و دەنگى «ر» لە ناو ەکاندا لە وشەى تره ە کەوتوونەتەو ە. من تا ئیستا کە حەزم نەکردو ە بلیم ناوگر ەبە لە کوردیدا بە ەوى ئەو ەو ە بو ە چ دەستووریکى بەرچاوم نەهاتۆتە بەر ەست رچە و رێچکۆلەبیک رەنگرێژ بکات بو ە ەلقوتانى ناوگر لە وشەدا، بەلام بە تێپەرىنى کات و بەرفرەوانکردنى مەیدانى بەدواداگەرەن دروشمیکى دەستوورى ەاتنە ناوى ناوگرى کوردیم بو ە روون بو ەتەو ە باى ئەو ەى ترس و دوودلى بیدەستووریم لە باسە کە بشکینیت. لەگەل ئەمەشدا، دیاردەى ریتزمانى کە سەرى ریبى بە ەوشى مرۆف گرت نابى دان ەیتان بەو دیاردەى لەسەر بوونى دەستوور پەکی بکەو یت وەک ئەو ەى بەشیکى فەلەکانى کوردى بە شێو ەى ریزەر (شاد) و بیدەستوور لە رابردو ەو ە بو ە ئایندە گەردان دەکرین کەسیش نەى گوتو ە ئەم فەلەنە فەل نین یاخود رابردو ە و ئایندە نین چونکە دەستووربان نییە.

من لەم نووسینەدا باسى ناوگرى کوردى وەک حەشارگەبیکى ریتزمان دەخەمە بەر چاوى زمانشناسانى کوردەو ە بو ە ئەو ەى لیبى ورد ببنەو ە و بەدواى راستى پرسیارە کەدا بگەرین بەلکو ە بە لاینیکیدا دەبەخن: چ بوون بى چ نەبوون. دەبى ئەو ەش بە چاوى خۆمانەو ە بگرین کە «ناوگر» شتیک نییە وەک دىوى سبى و ئینسانخۆر کە سلى لى بکەینەو ە وەیا دوعاى «قنوت» ى لى بخوینین، ەبوونیشى لە کوردى چ حیسابان سەرەو ەبن ناکات، بگرە نەبوونى جیبى سەیر ەاتنەو ەبە. ئەو نووسەرەنە و زمانشناسانەش کە لێرە بە پێشەو ە گوتوانە ناوگر لە

كوردى پەيدا نىيە لىيان شىرن دىت دان بە راستى پرسىيارە كەدا بەيىنن ئەگەر بۆيان رۈون بۆۈە ناوگر ھەيە بە پىنچەوانەى بۆچوونى خۆيان. مامۇستايانى كۆلىچ و قوتابخانە كانمان دەتوانن بە چاوسوور كىرنەۈە لە قوتاييە كانيان دەمكوتيان بكەن و دەنگى رەخنە و نەسلماندىيان كپ بكەن، بەلام بىنگومان دواى دەرچوونى قوتاييە كان و بەسەرچوونى ترسى كەوتن لە «ئىمتحان» چاوسوور كىرنەۈە بە نىسبەت ئەو دەرچوانەۈەۈ دەپوۈچىتتەۈە و دەپىتتە ھۆى تىژتربوونيان لە تۆلە سەندنەۈەى سەردەمى نەفەسبىرپىيان.

لە كۆن و نۆى، لىرە و لە شوپىنانى تر ئەو تەرزە مامۇستايانە ھەبوون و ھەن. ئەوان كەسانە خۆشيان و ئىمەش دەزانين ھەرەشە كىردن لە بىدەسەلات كاريكى ناجايەزە، ئاكامە كەشى كە زىندەبە گۆر كىردنى مەبدەئى ئازادى بىر و باۈەر و سەرپۆشكىردنى راستىيە زەرەرىكە لە خۆمانى دەدەين. لەبەر ئەمە من لە ئىستائە ئەو تەرزە ھەلۈەستە تاۋانبار دەكەم ھەرۈەك ھەمىشە تاۋانبار كراۈە و دەپى بشكىرت. بەلگەى بەرپەردانەۈەى بىروباۈەر دەپى لە ھۆش و ژىرپىژى و واقع و راستىيەۈە ھەلپىنجرىت نەك ھەرەشە كىردن لە بىدەسەلات. دەپى ئەۈەش بلىم، باسى ناوگر ۈە كوو ھەموو باسىكى ترى رىزمانى كوردى لە شىۈەى ئاخاوتنى ئىستا كەمانەۈە سەر ھەلدەدات نەك لە بنج و بناۋان و سەرچاۈەى ئاخاوتنى چەند سەد و چەند ھەزار سالى لەمەۈ پىش.

گرىمان بە تۆژىنەۈەىكى مىژوۈىى ورد و قوول بۆمان رۈون بۆۈە فلانە پاشگر و پىشگر و ناوگر لە كۆندا نەبوون ۈەيا جۆرىكى تر بوون ئىمە ھەر دەپى ۈەك ئىستا كەيان سەير بكەين و بيان نىختىن. كە لىمان مەعلوم بوو لە وشەى «بۈاردن» و وشەى ۈەك ئەۈدا دەنگى «ا» ناوگرە چ لزووم نامىنى بۆ بنەبر كىردنى پرسىيارە كە بزاندرى لە كۆندا ھەبۈە؟ نەبۈە؟ كەى ھاتۈە؟ چۆن بوە؟ چۆن گۆراۈە؟ ھەر ۈەك لە كەس داۋا ناكىرئ بۆ ئىسپات كىردنى پىشگر بوونى «ھەل، دەر، تى، را..» بە مىژوۈدا بچىتتەۈە و بزانى پىش ھەزار سال و دوو ھەزار سال ئەمانە چۆن بوون و چۆن نەبوون. تۆژىنەۈەى مىژوۈىى كاريكى سەربەخۆيە و مەيدانى ترى ھەيە.

گرىمان ئەم دەرگا كىرنەۈەى تۆژىنەۈە و لىكۆلىنەۈە بەرۈوى رۆشنىرانى كورددا ھىچىشى لى شىن نەبۆۈە و سەرى بە ھىچ ئاكامىكى بەرھەمدار نەگە ياند، ئەۈەندەى بەسە بىتتە ھۆى چاۈ پىندا گىرانەۈە بە بەشىك لە قەناعەتە رەگ داکوتاۈە كانى رىزمانى كوردى كە بە دەست ئەزموون و تاقىكىرنەۈەۈە شلكە دەكات.

«...»

له كۆتايى ئەم ليكۆلېنەوانەدا بە دەرفەت دەزانم خزمەتتىكى تىكرای ئەو رېزىمانشاسانە بىكەم كە وا دەزانن راناوى كەسى سېيەمى تاك له كۆتايى فعلى ئايندەدا دەردەكەويتەو ھەرچەند دان بەوۋەدا دېتن كە له كۆتايى رابردووى تېنەپەردا ئەو راناو دەرناكەوېت.

رېزىمانشاسەكان له جياتى ئەوۋى بلىن راناوى كەسى سېيەمى تاك كە له رابردووى تېپەردا دەردەكەوېت، بە ھۆى يەكگرتنەوۋى قەوارەكەى تېپەر له گەل قەوارەكەى تېنەپەر له ئايندەدا ئەوېش بزر دەبېت، له جياتى ئەمە دېن دەلېن راناوى كەسى سېيەمى تاك كە له رابردووى تېنەپەر دەرناكەوېت بە ھۆى ئەوۋى له قەوارەى ئايندەدا له گەل تېپەر يەكتر دەگرنەوۋە راناو تېنەپەرەكە دەردەكەويتەو، واتە له تىكبەستنى مردوو و زىندوو مردوۋەكە دەژىتەوۋە نەك زىندوۋەكە دەمرى.

من له زۆر جىگەدا گوتوومە و نووسومە، كەسى سېيەمى تاك له صېغەى ئايندە دەرناكەوېت و ئەوۋى دەبېتە كۆتايى فعلى كە لەو صېغەبەدا شېوۋى تصريفىيە نەك راناو. له فعلى كانى:

- دەچىت - دەخوات - دەژىت
- دەچىتن - دەخواتن - دەژىتن

دەنگەكانى «ىت - ىتن / ات - اتن / ىت، تىن» ھىجيان نە بەتەنھايى و نە بە تىكرایى راناو نىن بەلكوو شېوۋى تصريفىن.

لېرە بە پىنشەو، له نووسىنى دىكەمدا، بەلگەى راناو نەبوونى ئەو دەنگانەم باس كردو، بەلام لېرەدا ئەمجارەيان چەند بەلگەبېكى دىكە دەھىنمەوۋە كە بەلای باوۋەرى خۆمەوۋە ھىچ گومانىك ناھىلى بە دەورى راناو نەبوونى ئەو دەنگانەو، واشدەزانم كەسېك مەبەستى دۆزىنەوۋى راستى بىن يا دەبى بەلگەكان بەسەلمىنى و واز لە راناو بوونى ئەو كۆتايانە بەھىننىت، ياخود لە سەرىتەى بەلگەى نوپى پىچەوانەى بەلگەكانى من پەيدا بىكات كە زانستى رېزىمان پىيان رازى بىت نەك مەىلى پىداگرتن لە سەر باوۋەرى كۆن خۆى پى ھەلفرىوتىنى.

بەر لەوۋى بەلگەكان بەھىنمەوۋە وا بە چاك دەزانم وەرەمى يەكېك لە بەھانەكانى بە راناو ھىسابكردنى ئەو كۆتايانە بەمەوۋە كە لە مەوۋبەر نەمھىناوۋەتە ناو نووسىنى لېرە بە پىنشەوۋەم.

زمانشاس ھەيە دەلى بەلگەى راناو بوونى دەنگى «ت» لە كۆتايى فعلى كانى «دەرەوت - دەچىت - دەژىت» و ھەموو فعلىكى ترى وەك ئەوان كە بۆ كەسى سېيەمى تاكن، لەوۋەدايە كە وا بە ناچارى ئەو دەنگە لە كاتى بەكارھىتانى پاشگرى «ەو» بەدىار دەكەويتەوۋە. واتە ھەرچەند مومكىنە بگوترى:

- دەرۋا - دەرۋاتن
- دەچى - دەچىتن
- دەژى - دەژىتن

بەلام كە وىستمان پاشگرى «ەو» يان بەدوادا بەھىنن دەبى دەنگەكەى «ت» زىندوو بىكەينەوۋە و بلىن «دەرۋاتەو، دەچىتەو، دەژىتەو» گۆيا بەمەدا ئىسپات دەبى كە دەنگەكەى «ت» راناو نەك «تن»...

ئەم بۆچوونە بۆچوونىكى روالەتپەرەستىيە چ پىنەندى بە قوولايى زمان و رېزىمان و دەستووراتى ئاخوتن و ھوكمە ورد و نھىتەكانيانەوۋە نىيە. ئەو كەسەى خەيالى بۆ دياردەى ھاتنەوۋى ئەم «ت» ھە چوۋ دەبوو لەگەل ئەودا خەيالى بۆ كەسى دوۋەمى تاكىش چوۋبايە لە فعلى كانى وەك: «دەخۆيت، دەكەيت، دەچىت» كە لەواندا

بهشی زۆری کورد دهلین «دهخۆیهوه، دهکهیهوه، دهچیهوه، دنوویهوه...» چونکه لهمه‌دا بۆمان معلوم ده‌بی به نیه‌ت راناوی که‌سی دوه‌مه‌وه جگه له دهنگی «ت» که له کوتایی راناوه که هه‌یه ده‌نگیکی تری «ی» ش هه‌یه ئەم پاشگره‌ی «هوه» خۆی پێوه بگریت بۆیه بوو توانرا ده‌نگه‌که‌ی «ت» له فعله‌کانی «ده‌که‌یت، ده‌رۆیت...» بسویت و راناوه راسته‌کیه‌که‌ی «ی» بمی‌نیتته‌وه که ده‌زانین ئەم «ی» هه‌رگیز سوانی بۆ نییه، واته وه‌ک ده‌نگه‌که‌ی «ت» نییه بسویت و نه‌سویت.

له‌ حاله‌تی فعلی ئاینده‌ی که‌سی سییه‌می تاکدا چ راناوی وه‌ک «یت» وجودی نییه تاکوو بتوانین له‌ویشدا ده‌نگه سواوه‌کان به سواوی به‌ئێینه‌وه و پاشگره‌که به‌وه به‌ش‌ه‌ی راناوه‌کان بلکیتین که‌وا وه‌ک «ی» که‌ی که‌سی دوه‌م ماوه‌ته‌وه و سوانی به‌سه‌ردا نه‌هاتوه. له‌ فعلی «ده‌رۆیت - ده‌رۆی» راناوه‌که ده‌نگی «ی» له‌وه‌ و ده‌توانی بلیی «ده‌رۆیه‌وه» ده‌شتوانی ده‌نگه‌که‌ی «ت» که زیاده‌کی تصریفیه به‌ئینته‌وه و بلیی «ده‌رۆیت‌هوه» به‌لام له‌ فعلی «ده‌روا» نه‌راناو هه‌یه و نه‌ده‌نگیکی کۆنسانت هه‌یه پاشگری «هوه» خۆی پێوه بگریتته‌وه بۆیه‌یه ده‌بی ده‌نگیکی کۆنسانت بی و بیته‌ ئالقه‌ی پێوه‌ندی.

هاتنه‌وه‌ی ده‌نگی «ت» بۆ پێشایی «هوه» سیفه‌تیکی تازه به‌وه «ت» نابه‌خشیت و نایکاته راناو. به‌ر له‌ قرتان و سوانی چی بوویت به‌هه‌مان سیفه‌ته‌وه ده‌گه‌ریتته، واته ئە‌گه‌ر شیوه و زیاد‌ی تصریفی بیت هه‌روه‌ها دیتته‌وه، کاتیک پنی ده‌لین ئەم ده‌نگه به‌ راناوی دیتته‌وه بۆ دوا‌ی پاشگری «هوه» که ئیسپاتمان کردبیت له‌ بنه‌ره‌تا راناو بوه. نه‌هاتنه‌وه‌ی «تن» یش هه‌ر ئە‌وه‌نده ده‌لاله‌ته‌ی هه‌یه که ده‌نگه‌که‌ی «ت» به‌ئە‌سل نزیکتره له‌ کوتایی فعله‌کان بۆیه‌یه «ت» که‌به‌ جو‌ریکی ع‌فوی له‌ شیوه‌ی به‌دیهدا هاتۆته‌وه: من که‌ بتوانم له‌ فعله‌کاندا بلیم «ده‌روا، ده‌چیت - ده‌روا، تن، ده‌چیت» بۆچی ده‌بی ناچاریم سه‌رله‌به‌ری «تن» به‌ئینمه‌وه له‌ حالیکدا من به‌رله‌وه‌ی پاشگری «هوه» به‌کار به‌ئینم ریم هه‌بوو ئە‌وه‌ ده‌نگه‌ی «ن» بسویم و اکتفا به‌ «ت» بکه‌م. خو ئە‌گه‌ر دوو ده‌نگی «تن» وه‌یا ته‌نها ده‌نگی «ن» له‌گه‌ل پاشگری «هوه» دا هاتبا‌یه‌وه ئە‌وساش چ به‌لگه‌یینک له‌وه‌دا په‌یدا نه‌ده‌بوو که ئە‌مانه «راناو»، ده‌بوو زووتر راناو‌بوونیان به‌ ئیسپات گه‌یشتبیت تاکوو بلیین له‌ هاتنه‌وه‌یان به‌دوا «هوه» شدا هه‌ر راناو. له‌ زۆر جیگه‌ی کوردستاندا ئە‌م پاشگره‌ی «هوه» که به‌ دوا فعلی ئە‌لفیدا دیت ده‌نگیکی «ی» ناوه‌ندی ده‌هینن بۆ ئە‌وه‌ی پاشگره‌که‌ خۆی پێوه بگریت که‌سیش نه‌یگوتوه ئە‌م ده‌نگه ناوه‌ندییه راناوه وه‌یا به‌شیکه له‌ به‌شه‌کانی تری ئاخاوتن. به‌ نمونه‌ سه‌یری ئە‌م رستانه بکه:

- هه‌لستا - هه‌لستا‌یه‌وه
- گه‌را - گه‌را‌یه‌وه

گه‌رمی و ته‌ری به‌هاره که‌ پشکۆ کوژایه‌وه
پشکۆی گۆل ئاته‌شین به‌ نه‌سیم بوو گه‌شایه‌وه

ئه‌وجار دیمه‌ سه‌ر پێشکه‌شکردنی ئە‌وه به‌لگانه‌ی که‌ راناو نه‌بوونی کوتایه‌کانی صیغه‌ی فعلی ئاینده (مضارع) بۆ که‌سی سییه‌می تاک وه‌ک «ده‌چیت، ده‌بیت، ده‌خوات، ده‌زیت» به‌ ئیسپات ده‌گه‌یه‌نیت. لیره‌دا دوو به‌لگه‌ی تا بلیی به‌هیز و خیلاف‌ر به‌ تازه‌یی ده‌یه‌خمه‌ سه‌ر سه‌ره‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی رێزمانی کوردی. باوه‌ر ده‌که‌م وردبوونه‌وه‌ی به‌رده‌وام و سه‌رنج راگرتنی ورد و قوول به‌لگه‌ی دیکه‌ی وه‌ک ئە‌مانه په‌یدا ده‌که‌ن چونکه، به‌لای منه‌وه، هه‌موو راستیه‌ک چ له‌ زمان و چ له‌ غه‌یری زمان له‌ گه‌لیک سه‌روه‌وه به‌راست ده‌گه‌ریت.

به‌لگه‌ی یه‌که‌م

فعلیکی تاینده دههینین و تصریفی ده‌که‌ین، لهو تصریفه‌شدا راناوه‌کان جودا ده‌که‌ینه‌وه یاخود بابلینین ده‌ست نیشانان ده‌که‌ین:

- ده‌رۆم - «م»
- ده‌رۆین - «ین»
- ده‌رۆیت - «یت»
- ده‌روات - «ات» یاخود «ت» به‌پیی رای‌ئه و زمانشناسانه
- ده‌رۆن - «ن» بۆ «ئیه‌وه» و «ئه‌وان»

ئییستا ئه‌م راناوانه - ئه‌گه‌ر راناو بن - ده‌خه‌ینه رسته‌ی ئه‌وتۆوه تیییدا بین به‌مفعول:

- ده‌یانبردم - «م»
- ده‌یانبردین - «ین»
- ده‌یانبرد - «-»
- ده‌یانبردن - «ن»

وا راستییه‌که له چاوان ده‌چه‌قیت: ئه‌گه‌ر «ات» وه‌یا «ت» که له کوتایی فعلی تاینده‌ی که‌سی سییه‌می تاکدا دیت راناو با، ده‌بوو ئه‌ویش وه‌ک ئه‌وانی تر ده‌رکه‌وتبایه و ببووایه مفعول. ئه‌گه‌ر ئه‌مه وه‌ها با ده‌مانگوت «ده‌یانبردت - وه‌یاخود ده‌یانبردات وه‌یا ده‌یانبردیت وه‌یا ده‌یانبردیت» - به‌پیی کوتایی فعله‌کانی تاینده‌ی که‌سی سییه‌می تاک.

من ده‌زانم ئه‌م به‌لگه‌یه به‌سه بۆ ره‌واندنه‌وه و یه‌کلاکردنی گرفته‌که چونکه زۆر له باسی ریزمانی و هی تریش به‌به‌لگه‌ی له‌مه بییه‌تر یه‌کلا کراوه، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا به‌ته‌ما نیم ئه‌م به‌لگه‌یه نه‌سه‌لمیتان ئیقناع بکات چونکه نه‌به‌لگه‌که وه‌ک به‌رد و ئاسن و دار به‌ده‌ست ده‌گیریت نه‌عینادیش کاریکی گرانه به‌تایبه‌تی که‌ مروّف له مادده‌ی عینادیکردن پیربوویت و پیوه‌ی ناسرا بیت.

یه‌کیک که به‌هه‌موو عومری نووسین و ریزمانشناسی خو‌ی هه‌ر گوتبیتی ده‌نگه «ت» که‌ی کوتایی فعلی «ده‌روات و ده‌چیت و ده‌ژیت» راناوی که‌سی سییه‌می تاکه، وه‌ها به‌ئاسانی نایه‌ت بلی به‌راست خو‌ ئه‌م ده‌نگه وه‌ک راناوه‌کانی تر له رسته‌دا ده‌رنه‌که‌وت که‌واته ده‌یی راناو نه‌بیت.. له جیاتی ئه‌م سه‌لماندنه بۆره ته‌ئویلیک و وه‌رامیک ده‌سازیتیت، وه‌ک ئه‌و به‌رده‌بازه‌ی به‌سه‌ریدا له روبراران ده‌په‌رنه‌وه، ئه‌ویش به‌سه‌ر ته‌ئویل و وه‌رامی سازودا باز ده‌هاویت بۆ ئه‌وبه‌ری روبراری سه‌لماندنی زۆر تال و تفت. به‌لام ئایا به‌لگه‌ی دوه‌میش له‌وانه‌یه به‌ته‌ئویل و وه‌رامی ده‌سکرد به‌رده‌بازی لی په‌رینه‌وه‌ی تیدا بسازیت؟ واده‌زانم ئه‌م به‌لگه‌یه‌یان خو‌ لی به‌سه‌هۆ بردنی ئاسان نه‌بیت، فه‌رموو له‌گه‌ل مندا به‌چاویکی کرایه‌وه و هوشیکی هه‌ستیار سه‌یری بکه.

به لگه‌ی دوهم

ده‌زانی به لای ئەو ریزمانشناسانه‌وه کۆتایی فعله‌کانی «ده‌بیت، چووبیت، بووبیت.» هه‌موویان راناو، ته‌نا‌هت به راشکاوی ده‌توانری بگوتری «ده‌بی، ده‌بیتن - چووی، چووبیتن - بووی، بووبیتن..» وه‌ک که ده‌گوتری «ده‌روات، ده‌رواتن - ده‌چیت، ده‌چیتن..».

زۆر به جییه. - به‌لام من له پاش ئەم «به‌جیوون» ه و حیساب‌دروستییه‌دا پرسیاریکم هه‌یه: ئە‌گه‌ر «ت» ه‌که‌ی دوای «بووبیت، چووبیت..» راناو بیت ئە‌دی «بووبیتم، چووبیتم، بووبیتن، بووبیتن.....» چ لێ بکه‌ین؟

به راناوه‌کانی «م، ین، ن..» بلیین چی؟ ئایا ده‌شی بگوتری له یه‌ک فعلا دوو راناو فاعل بن یه‌کیان بۆ که‌سی سییه‌می تاک و ئە‌وی تریشیان بۆ که‌سانی تر؟

ئهمه له فعلی تینه‌په‌ر؛ له فعلی تیه‌ر گرتیکی گه‌وره‌تر په‌یدا ده‌بیت: له فعلی تینه‌په‌ر ده‌لی «نوستبیت» به‌لام له فعلی تیه‌ر ده‌لی «کردبیتی، خواردبیتی، دیتبیتی»، که له کۆتایی فعله‌کاندا ده‌نگی «ی» هه‌یه و ده‌زانیان راناوی که‌سی سییه‌می تاک وه‌ک که «کردبیتمان، کردبیتتان، کردبیتت، کردبیتیان» هه‌موویان راناوی فعلی تیه‌ریان هه‌یه. به‌و پیه‌ ده‌بی بلیین «کردبیتی، خواردبیتی، دیتبیتی..» و هه‌موو فعلیکی وه‌ک ئە‌وان دوو راناویان تیدا‌یه بۆ که‌سی سییه‌می تاک.

وه‌ک ده‌بینی ئە‌م گرفته له‌وانه نییه به ماست تیه‌ه‌لسوون و پینه‌کردن و چاو لێ هه‌له‌نگاوتن بره‌ویته‌وه، بایه‌خ پی نه‌دانیشی راسته‌وخۆ ده‌بیته هه‌لاتن.

ئە‌و ریزمانشناسانه‌ی ده‌لین له رسته‌ی وه‌ک «من ئازام» دا فعل هه‌یه به‌لام قرتاوه و ناشزانی ته‌سله‌که‌ی چی بوه وه‌ته‌نگتر دین له ئاست ئە‌م «نووسیبیتم، دیتبیتمان، کردبیتی..» چونکه لیره‌دا ده‌بی بلیین راناویک له ئاسمانه‌وه به‌ربۆته‌وه و په‌ریوه‌ته ناو فعله‌کان.

«...»

لەم نووسینەدا بۆ مەبەسی تیگەییشتنی زۆرینەى خۆیتەندەوارى كورد و كوردیى زاراوى زۆر بیستراو و بەکارهاتووی وهك «فعل، صیغە، مبني للمعلوم و للمجهول» و شتی تریش بە کار هاتوه. گەلیك لەو زاراوه عەرەبیانە لە كوردیدا پتر لە وشەییکیان بۆ داندراوه لە لایەن زمانشناسەکانی كوردەوه: بۆ فعل زاراوه‌کانی «كردوه، کردار، کار، فرمان» بە نووسیناندا بۆ بۆتەوه، رەنگە هەموو خۆیتەریك لە هەموو زاراوه‌کان شارەزا نەبیت بەلام هەموویان بزانی «فعل» چیه كه هەر خۆی سەرچاوهی زاراوه كوردییه‌كانه. وشەى «گەردان» كوردی بە واتای «تصریف» وهیا وشەى «رێژه» بە واتای «صیغە» زۆر ئاشنا نەبۆتن بە لای گەلیك لە خۆیتەندەوارانەوه بە تابه‌تی ئەوانەى لە عومردا نەختیک تی هەلکشیون. لەبەر ئەمه ویستومە لەم نووسینەمدا بە هۆی بەکارهێنانی زاراوهی ناودەر کردووی عەرەبییه‌وه نەختیک لە تازه‌یی و زەحمەتی باسەکان کەم بەکەمەوه.

ناوی ئەو سەرچاوانەشم نەهیناوه کە نووسینەکەى من لە گەلیاندا ریک ناکه‌ویت وهیا لە بنه‌رتدا پینان رازی نییه. ناو هینانی نووسینەکانی مامۆستا وهیبی و د. نەقشەندیش لەبەر تاکە مەبەستی «حەشارگە» بوونی باسەکانی خۆم بوه نەک بە نیازی رۆوبەر و رۆوبوونی بیرورای ئەو نووسینانە. دەتوانم بلیم زۆر به‌ی نووسینی كوردی لەسەر ریزمان و سەر بە ریزمان له‌وانه‌یه به‌علاقه‌دار له‌گه‌ڵ ئەم نووسینە لە قەڵەم بدرین و لە په‌راویزاندا ده‌یان جار ناویان بیت بە نیازی پێ رازی نەبوونیان.

من ناوانه‌ به‌ گوتار هەندى باسى ریزمانى كوردیم داوه‌ته به‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی ورد و درێژه‌پیندراوه‌وه که‌وا گەلیك لە نووسینی عاده‌تی سەر بە ریزمانی كوردی که تا ئیستا ریزمانشناسان بۆلویان کردۆته‌وه، نەفه‌سدریتر و هەلسەنگینتر و تیه‌ه‌لکشیوتر و به‌ربلاوتر و وردتر و قوولتر بوه وه‌ک ئەوه‌ی که له‌ گوتاری «سوورنیکی خامه‌ به‌ده‌وری رانوادا» به‌شیکى باسى «راناو»م له‌ 120 لاپه‌رده‌دا نووسی. هه‌رچه‌ند ده‌زانم نووسه‌رانى كورد و خۆیتەرانیشی، ئەم درێژه‌ پیدانه‌ به‌ زیاد له‌ قەڵەم دەدن، رەنگە لیشی وه‌تەنگ بین، بگره‌ نەشی خۆیتەنه‌وه، له‌ گە‌ڵ ئەمه‌شدا وه‌ک من له‌ گۆشەى هەلۆه‌ست و هه‌ست پیکردنی خۆمه‌وه بۆ پرسیاره‌کانی رۆشنیبری كورد، به‌ تیکرایى، ده‌چم له‌ ره‌چاوکردنی دوو راستی زۆر گرنگه‌وه هه‌لۆیستی خۆم له‌ته‌ک هه‌لۆیستی نووسه‌ران و خۆیتەراندا په‌سه‌ندتر ده‌کەم:

راستی یه‌کەم ئەوه‌یه، ناقۆلا هاتنه‌ به‌رچاوی نووسینی نەفه‌سدریتر له‌ كوردیدا سووچی نووسینه‌که‌ نییه، به‌لکوه‌ ده‌گه‌ریته‌وه بۆ رانه‌هاتنی كورد له‌ خۆیتەندەوه‌ی نووسینی درێژه‌پیندراو له‌ زمانى كوردیدا: ئیمه‌ هه‌ر وامان دیتوه نووسه‌رى كورد به‌ چەند دیریک له‌ مەبەسته‌ی بوه‌توه که ئە‌گەر له‌ زمانیکى پيشکە‌وتووی ئەم جیهانه‌دا مەبەستیکی ئە‌وتۆبى باسى لى بکریت چەندین لاپه‌ره‌ ده‌خایه‌نى، ئە‌گەر نە‌لیم نامیلکه‌... هەندى کتیبى كوردی لیره‌ به‌ پيشه‌وه که قه‌واره‌ی گه‌وره‌ی هه‌بوه، به‌ هۆی نەفه‌سدریترى نووسینه‌کەى ناویه‌وه نەبوه به‌لکوه‌ له‌بەر زۆربوونی ئەو باسانه‌ بوه که له‌ کتیبه‌که‌دا قه‌تاریان به‌ستوه و هه‌ر یه‌کیکیان کتیبیکى سه‌ربه‌خۆی ویستوه.

یه‌کیک ریی هه‌بى به‌دوا شتанда بگه‌رئ ده‌توانی به‌قه‌ده‌ر به‌شیکى به‌رچاوی نووسین له‌ سه‌ر باسه‌کانى ریزمانى كوردینوووسین و ده‌مه‌ته‌قه و لیکۆلینه‌وه‌ بدۆزیته‌وه له‌ عه‌ره‌بیدا له‌سه‌ر ته‌نها باسى «کل، بعض» و چۆنیه‌تی له‌کار هینانیا و قبوولکردن و نه‌کردنی «الف لام التعریف» و هۆی ئەو حوکم و حالانه‌... به‌راستی هه‌زاریه‌ میراتییه‌که‌مان وای لیکردووبین هه‌موو نیشانه‌ییکی «ناهه‌زاری» و تیری و ته‌سه‌لی له‌ خۆمان به‌ زیاد بزانی، ئە‌گەر نە‌لیم له‌ خۆمانى به‌ عه‌یب بگرین، وه‌ک ئەو رۆوته‌له‌یه‌ی که کلاویکی نوینی له‌سه‌رنا وه‌یا پیلاره‌ شره‌که‌ی بۆیاغ کرد تا ماوه‌ییکی وشت و قوتاغ ده‌بى و سه‌یری له‌خۆی دیته‌وه..

راستی دوهم ئەوه‌یه که هه‌مان خۆیتەرى كورد که وه‌تەنگ دیت له‌ نووسینی درێژه‌دارى كوردی و درێژه‌که‌ به‌ عه‌یب ده‌گرئ له‌ نووسینه‌که‌، نه‌ وه‌تەنگ دیت و نه‌ چ عه‌بانیش ده‌گریت له‌ نووسینی درێژه‌پیندراو و

بېرانه‌وهی زمانیکې تر له زمانه‌هې که ناویان دهر کردوه به پیشکه‌وتوویی و ده‌وله‌مه‌ندی. له‌مه‌شدا سهرله‌نوئ، ئیمه‌ی هه‌زار، سه‌یری خۆمان و میلیله‌تانی تر ده‌که‌ین به چاوی ئه و رووته‌له‌یه‌ی کلّوی نوی خوی لی ده‌بیته عاجباتی به‌لام بیست گه‌ز پشتینی هیزار به که‌مه‌ری ده‌وله‌مه‌ندیکه‌وه به که‌م ده‌زانی.

من به و دوو راستیه خۆم دابین ده‌که‌م له وه‌رامدانه‌وه‌ی ئه و که‌سه‌ی دریزه‌پیدان له نووسینی کوردی ده‌کاته عه‌یب له حالیکدا هه‌مان دریزه‌ی نووسین له زمانیکې تر دا به کاریکی ره‌وا ده‌زانیت، له‌وه به‌ولاره که بیم سه‌یری ده‌ستبه‌تالیمان بکه‌م له لیکدانه‌وه و لیکۆلینه‌وه و توژینه‌وه و کیشانه و پیوانه‌ی هه‌موو ئه و بابه‌تانه‌ی که پیوه‌ندیان به کورد و کوردستان و کوردیه‌وه هه‌یه یه‌کسه‌ر، بی تیخویندنه‌وه‌ی به‌راورد کردن له نیوان کوردی هه‌زار و زمانه ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا، ده‌سته‌ویه‌خه‌ی نووسه‌ری کورد ده‌بم و داوای نووسینی پتر و دریزتر و پاتر و قوولتر و وردتری لی ده‌که‌م و له و شتانه‌ی ده‌رباره‌ی «کوردناسی» یه‌وه ده‌یاننووسیت چونکه ئیمه‌ی کورد به خۆمان و رابردوومان و ولاتمان و زمانمان و کۆمه‌لایه‌تیمان و ئیستامان و دوارۆژمانه‌وه له ناخی تاریکاییدا رۆچووین و چ رووناکایی ئه‌وتۆ شک نابه‌ین خۆمانی پی بناسینه‌وه. له حاله‌تیکدا گلۆپی هه‌زار مۆمی به‌شی روونکردنه‌وه‌ی گۆشه‌ییکی تاریکی بوونمان نه‌کات، چۆن ده‌بی وه‌تنگ بیین له جراقۆدیله و فانۆس!!

میلله‌تی ئینگلیز ده‌زانی زمانه‌که‌ی ئیستای موتوربه‌ی چه‌ند قه‌له‌مه و چ گۆران و به‌ره‌وه‌پیش چوونیکې به‌سه‌ردا هاتوه، له‌م زانینه‌شدا میژووی وشه‌کان و ئه‌داته‌کان و گه‌ردانه‌کان و تیکبه‌سته‌کان و هه‌موو سه‌روه‌یه‌یکی ئاخواتنه‌که‌ی خوی ده‌زانیت، ته‌نانه‌ت به‌لایه‌وه روونه ئه‌وه‌ی له ریزماندا پی ده‌لین «s» Apostrophe له کوپه هاتوه.

ئایا ئیمه هه‌چمان زانیوه له باره‌ی زیادیه‌کانی فعل ئه‌مر و هه‌ندی فعلی تری سلیمانی وه‌ک «بلیره‌وه، بجۆره‌وه - ده‌چیته‌وه‌وانی، گه‌یشته‌وه‌وانی...» وه‌یا راستی و هه‌له‌یی گۆرانی «لامی قه‌له‌و» به «رپی ناسک» له شیوه‌ی ئاخواتنی کۆپی و به‌شیکې زۆری سووران، وه‌یا سه‌رچاوه‌ی گۆرانی راناوی لکاوی «مان، تان» به «ن، و» له پژه‌ردا وه‌یا هۆی نه‌هاتنی راناوی لکاوی رابردووی تپه‌ر له شیوه‌ی ئاخواتنی کرمانجی سه‌روودا وه‌یا هاتنه‌وه‌ی ده‌نگی «ا» ی فعلی روودان به دوا ئه و فعلانه‌ی که کۆتاییان به «ی» دیت له گه‌رمیندا وه‌ک که ده‌لین «رزی، خشیا... له جیاتی رزی، خشی» وه‌یا و هه‌زاران وه‌یای تر؟

ئیمه له بیده‌سه‌لاتیی خۆمانه‌وه راهاتووین به‌وه‌ی ئه‌م دیارده‌ی ریزمانیانه به «امر واقع» ی بینیا‌ز له ته‌فسیر وه‌رگرین، که‌چی نازانین ئه‌گه‌ر به‌م «خۆ رازیکردن» ه‌رازی بین پی ناوی له سه‌ره‌تاوه‌خه‌ریکی ریزمان بین دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستوره‌کانی ریزمان بۆ روونکردنه‌وه‌ی تاریکایی مه‌فهوم نه‌بوونی «چۆنیته‌ی» ی ئاخواتنه، ئه‌م دیاردانه‌ش به‌شیکن له و چۆنیته‌یه‌نامه‌فهوممه.

ده‌زانم و ئاگادارم له‌وه که ئه‌گه‌ر بیین و شیکردنه‌وه‌ی سه‌ره‌له‌به‌ری ریزمانی کوردی بده‌ینه به‌ر دریزه‌پیدان و وردپیویه‌وه کاتیکې زۆر و هه‌ولیکې بیوچان و ده‌رفه‌تیکې به‌رفره‌وان و خۆته‌رخانکردنیکې سه‌ره‌له‌به‌رمان پی ده‌ویت به‌و شکله‌ی که‌وا ره‌نگه له ده‌سه‌لاتماندا نه‌بیته. له‌به‌ر ئه‌مه قسه‌کانی من له‌م دیرانه‌ی دوا‌ییدا نه‌یویستوه ئه‌و هه‌وله‌ که‌متاکورته‌ی له باره‌ی ریزمانه‌وه [وه‌یا هه‌ر باسیکی تره‌وه] دراوه عه‌یبدار بکات، به پیچه‌وانه من هه‌میشه خۆشامه‌دیم کردوه له هه‌موو نووسینیکې کوردی، ئه‌وه‌نده‌ی توانیییتیشم ویستومه یارمه‌تی بلا و بوونه‌وه‌یان بدریت. ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وی لیره‌دا ده‌ری برم گله‌ییکردنیکه له‌و نووسه‌رانه و خویته‌رانه‌ی وه‌تنگ دین له نووسینی کوردی دریزه‌دار و قوولله‌لینج له حالیکدا ئه‌گه‌ر به نووسینی بیندریز و ورد و قوول بیسه‌روشوونییی باسه‌کانی «کورده‌واری» تی نه‌هینینه‌وه هه‌ر له تاریکیستانی ئیستا که‌ماندا ده‌میپنینه‌وه به‌رانه‌ر چه‌شمه‌ندازی «کورد و کوردستان» به هه‌موو بوعه‌ده‌کانی ستوونی و ئاسۆیه‌وه.

